

MAGYAR AFRIKA TÁRSASÁG
AFRICAN-HUNGARIAN UNION

AHU MAGYAR AFRIKA-TUDÁS TÁR
AHU HUNGARIAN AFRICA-KNOWLEDGE DATABASE

Szerkesztői Csoport / Editorial Group

Tropical. Travel & Lifestyle

Eredeti közlés /Original publication

Budapest, 2014, Afrika különszám, 168 old.

Elektronikus újraközlés/Electronic republication:

AHU MAGYAR AFRIKA-TUDÁS TÁR – 000.003.625

Dátum/Date: 2019. május / May

filename: Tropical_2018_EzerszinuAfr

Ezt az információt közlésre előkészítette

/This information prepared for publication by:

B. WALLNER, Erika és/and BIERNACZKY, Szilárd

Hivatkozás erre a dokumentumra/Cite this document:

Szerkesztői Csoport / Editorial Group: Tropical. Travel & Lifestyle, 2019,

pp. 1-170. old., No. 000.003.625, <http://afrikatudastar.hu>

Eredeti forrás megtalálható/The original source is available:

Közkönyvtárakban / In public libraries

Kulcsszavak/Key words

magyar Afrika-kutatás, a Tropical Magazin 2018 / Ezerszínű Afrika száma,
lásd a tartalomjegyzéket

African studies in Hungary, 2018 / Thousand Color Africa number of
Tropical Magazine, see the table of contents

AZ ELSŐ MAGYAR, SZABAD FELHASZNÁLÁSÚ, ELEKTRONIKUS,
ÁGAZATI SZAKMAI KÖNYV-, TANULMÁNY-, CIKK-
DOKUMENTUM- és ADAT-TÁR/THE FIRST HUNGARIAN FREE

ELECTRONIC SECTORAL PROFESSIONAL DATABASE FOR BOOKS, STUDIES, COMMUNICATIONS, DOCUMENTS AND INFORMATIONS

* magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk elektronikus könyvtára/
writings in Hungarian and foreign – English, French, German, Russian, Spanish, Italian and other – languages

* az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelítésűek, de olvasásuk vagy letöltésük regisztrációhoz kötött/the materials in the database are free but access or downloading are subject to registration

* Az Afrikai Magyar Egyesület non-profit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre ezt az elektronikus adattári szolgáltatását, amelynek célja kettős, mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel elősegíteni a magyar afrikaisztikai kutatásokat, illetve ismeret-igényt, másrészt feltárni az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig./The African-Hungarian Union is a non-profit organisation that has created this electronic database for lecturers, researchers, students and for those interested. The purpose of this database is twofold; on the one hand, we want to enrich the research of Hungarian Africa studies with versatile and plentiful information, on the other hand, we are planning to discover Hungarian publications with African themes in its entirety from the beginning until the present day.

Az ezerszínű Afrika Tropical

Travel & Lifestyle

www.tropicalmagazin.hu

Exkluzív különszám Afrika országairól

€11 3490 HUF
\$12
18001 ISSN 2064-6534
9 772064 653102

MÉTHODE TRADITIONNELLE

FRANÇOIS

FÉRFIAS JÁTÉKOK

FRANCOISPEZSGO.HU

FRANCOISPEZSGO

FRANCOISPEZSGO

Látogassa meg Gyergyót!

Gyergyó kapcsán a legtöbb embernek a Gyilkos-tó jut az eszébe, pedig a környéken számos más izgalmas lehetőség is vár az aktív kikapcsolódásra vágyó turistákra.

Túl azon, hogy a kicsiny Gyergyói-medence a legtöbb jellegzetes székelyföldi látnivalóval rendelkezik – hegyvidéki hangulat, medveles, itt van Borszék, a borvizek városa, valamint a híres Lázár-kastély –, az egyedi természeti környezet, az országos szinten is kiemelkedő természeti látványosságok ideális outdoor központtá teszik a térség tágabb környezetét.

Hirdetésünket a GYERKI és a Szerencsejáték Service Nonprofit Kft. támogatta.

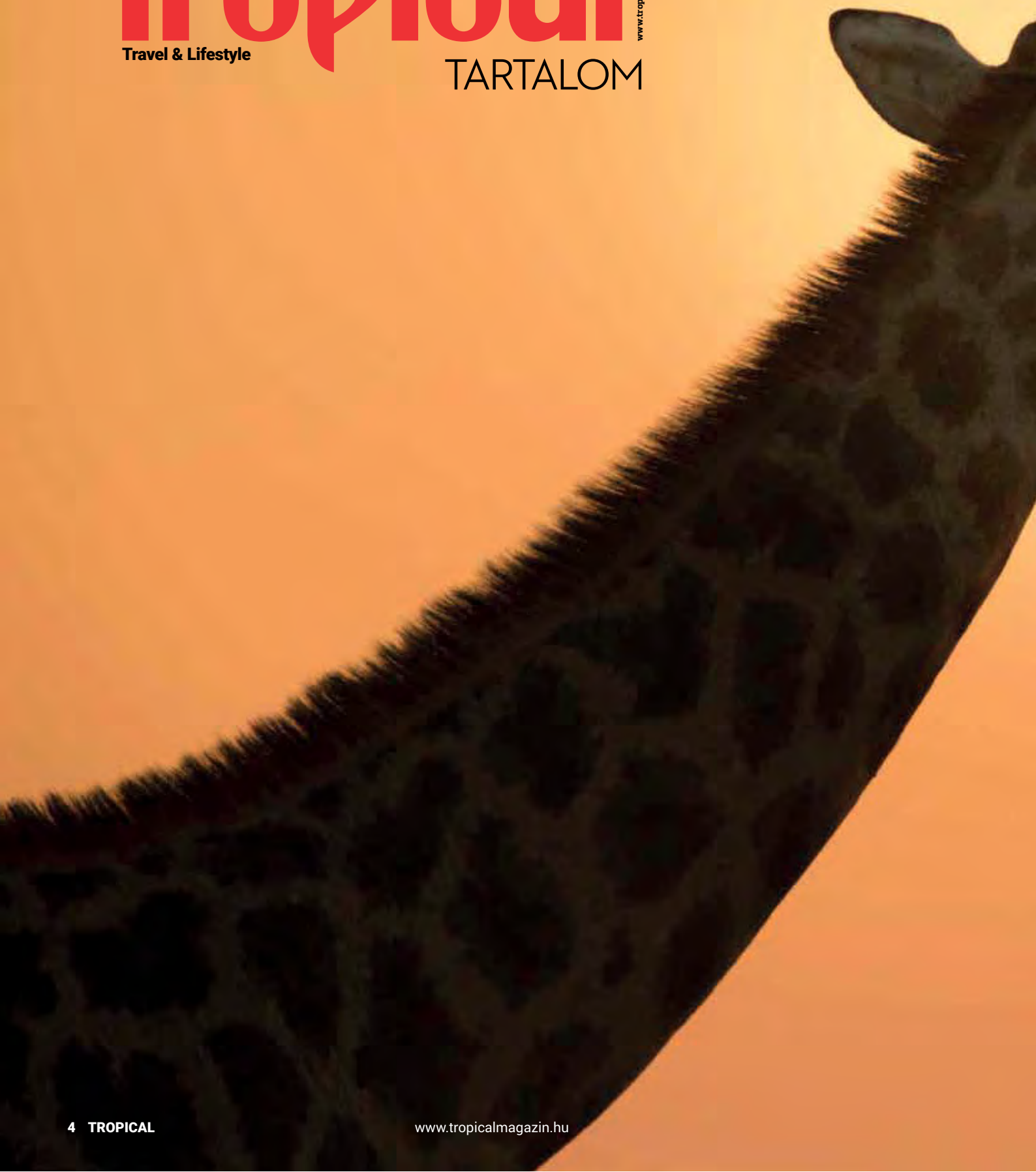
TARTALOM

Tropical[®]

Travel & Lifestyle

TARTALOM

www.tropicalmagazin.hu

Az ezerszínű Afrika

AFRIKA ORSZÁGAI:

22 Algéria	70 Ghána	114 Niger
24 Angola	72 Guinea	118 Nigéria
26 Benin	74 Kamerun	120 Ruanda
28 Bissau-Guinea	76 Kenya	122 São Tomé
30 Botswana	78 Kongó	126 Seychelle-szigetek
32 Burkina Faso	80 Kongói Demokratikus Köztársaság	130 Sierra Leone
36 Burundi	82 Közép-afrikai Köztársaság	132 Szenegál
38 Comore-szigetek	84 Lesotho	134 Szomália
40 Csád	86 Libéria	136 Szudán
44 Dél-afrikai Köztársaság	88 Líbia	138 Szváziföld
48 Dél-Szudán	92 Madagaszkár	140 Tanzánia
50 Dzsibuti	94 Malawi	142 Togo
52 Egyenlítői-Guinea	96 Mali	144 Tunézia
56 Egyiptom	100 Marokkó	148 Uganda
60 Elefántcsontpart	102 Mauritánia	150 Zambia
62 Eritrea	104 Mauritius	152 Zimbabwe
64 Etiópia	108 Mozambik	154 Zöld-foki-szigetek
66 Gabon	110 Namíbia	

KIADÓ
GLOBS MEDIA
1025 Budapest, Ferenchegyí út 13.

ALAPÍTÓ
BALOGH Sándor

ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ
SZABÓ Roland

CÉGSZOPORT-FŐSZERKESZTŐ
Dr. KISS Róbert Richard

FŐSZERKESZTŐ
SZABÓ Roland

SZERKESZTŐ BIZOTTSÁG
BALOGH Sándor
BALOGH Klaudia
DOBOS Imre
FINCZICZKI Mária
Dr. KISS Róbert Richard
SZERBIN Éva

SZERZŐK
BALOGH Sándor
BALOGH Szonja
BÁRDOSY Adrienn
BIERNACZKY Szilárd
BRECZ Judit
GÜLYÁS Gáspár
GYÖRGY Gabriella
Dr. FODROS István
Prof. Dr. KANIZSAY Endre
KEMBE Sorel-Arthur
KISS Kamilla
Dr. KISS Róbert Richard
KOMJÁTI Emese
LUKÁCS Balázs
LUKÁCSNÉ NOVÁK Mónika
MORENTH Péter
NEMETH Dávid
SIPOSHEGYI Zoltán
Prof. Dr. STEIER József
SZABÓ Györgyi
SZABÓ Káta
SZABÓ-KÖRÉ Anita
SZABÓ Roland
SZERBIN Éva
SZERBIN Judit
Cecilia Khofi SZEREMLEY
SZILÁSI Ildikó
SZILÁGYI Balázs
SZLIMAN Ahmed
SZÜCS Tamás
TIKÁSZ Cseperke Orsolya
Steven YEBOAH
Pam YOUNG
André VAN ZYL

SALES MANAGER
RÓSTÁS Imola
sales@tropicalmagazin.hu

DIVATSZERKESZTŐ
SZABÓ-KÖRÉ Anita

FOTÓS
BALOGH Kristóf

GRAFIKUS
BODOLAI László

FORDÍTÓ
BALOGH Szonja

TÖRDELÉS
Alfa Press Design Kft.

NYOMDA
Premier Nyomda Kft.

TERJESZTÉS
Lapker Zrt.

TERJESZTÉS
LAPKER Zrt./Relay/Inmedio/ Auchan/Tesco/Kaisers/
Spar/ Interspar hálózatok üzleteiben. Megjelenik
kéthavonta. Előfizethető a szerkesztőség címén és az
alábbi e-mail-címen: info@tropicalmagazin.hu.

MINDEN JOG FENNTARTVA!
A Tropical magazin bejegyzett védjegy a GLOBS MEDIA tulajdona.
A lap teljes vagy részbeni tartalmának, illetve a lapban leközölt
képeknek bármilyen mű utanközlése kizárólag a kiadó előzetes
írásbeli hozzájárulásával lehetséges. A lapban leközölt
hirdetések tartalmáért a kiadó semmiféle felelősséget nem
vállal. A meg nem rendelt kéziratok és képek megőrzéséért a
kiadó nem vállal felelősséget.

SALES PARTNER
LifeTime Media Kft.

EGYÜTTMŰKÖDŐK:
ahu.hu, kozepsuli.hu, gasztrokonyha.hu, pikanteria.hu, sarkoziaikos.com,
cyberpress.hu, lokal.hu, Origo.hu, olimpiajatekok.eu, blikk.hu, life.hu, minap.hu,
szeretlekmagyarorszag.hu, i.szallas.hu, viziolo.hu, visitvisegrad.hu

Az ezerszínű Afrika

Afrika a világ harmadik legnagyobb
földrésze (Ázsia és Amerika után),
az összes szárazföld egyötödét teszi
ki. Népei valószínűleg több különféle
(800-1000-féle) nyelvet beszélnek, mint
bármely más kontinens lakói.

Ezt a földrészt hagyományos értelemben
nem fedezték fel, ugyanis ez az emberiség
bölcsője, itt történt évmilliókkal ezelőtt az emberré válás
folyamata, és innen széledtek szét az ősemberek utódai benépesítve az
egész Földet.

Az írott utazásokat körülbelül négyezer évvel ezelőttre tehetjük, ekkor már
fáraók uralkodtak Egyiptomban.

Afrika az európai kalandvágyók és utazók kedvenc színtere lett, egy ideig
csak természettudósok és kutatók merészkedtek egyre beljebb a földrész
belsejébe.

Magyar vonatkozásai is vannak a felfedezéseknek: Teleki Sámuel, Magyar
László és Almásy László munkássága megbecsülést hozott Magyarországra
számára.

A kontinensen megtalálható minden, amit az ember kívánhat egy vakáció
alkalmával: kellemes időjárás, lenyűgöző tájak, nagyszerű strandok,
modern szállások és persze a szuper konyha. A természet kivételesen
gazdag ásványkincskészlettel, arannyal, gyémánttal, egyedülálló állat- és
növényvilággal ajándékozta meg.

Emellett rengeteg olyan kalandot is kínál, melyek életre szóló emlékként
maradnak meg majd az idelátogatókban, legyen az egy izgalmas szafari
vagy egy bűvárkaland a fehér cápák közelségében.

Afrika fejlett kultúrával rendelkezik, ahol a természetet érintetlen
formájában csodálhatjuk meg, és mindenki számára tartogat élményeket, új
ismereteket az ősi és új világról.

Afrika gyarmatosítása nagyon későn kezdődött: egészen a 19. század
végéig csak kis tengerparti erődök vették körbe Afrika partjait. A késői
gyarmatosítás alól az egyetlen kivétel Dél-Afrika volt. Fokföldön az európaiak
azonnal otthon érezték magukat. A sok virág, a lankás, szőlőt termő
domboldalak, a dús legelők, amelyeket mintha a szarvasmarháknak teremtett
volna az Isten, mind marasztalták a telepeseket. És ez nem változott
napjainkig sem... Persze ma már távolabb is ellátogatunk – ki a sivatagokba
és az őserdőbe, ki a végtelen szavannákra és a homokos tengerpartokra
utazik –, de ez az otthonos érzés az idegen környezet ellenére is megmaradt.
Ezt a különös, mégis sokszor nagyon ismerős világot hoztuk el most
Önöknek exkluzív különszámunkban.

Kellemes olvasást kívánok!

SZABÓ Roland, főszerkesztő

www.boyarvodka.ru

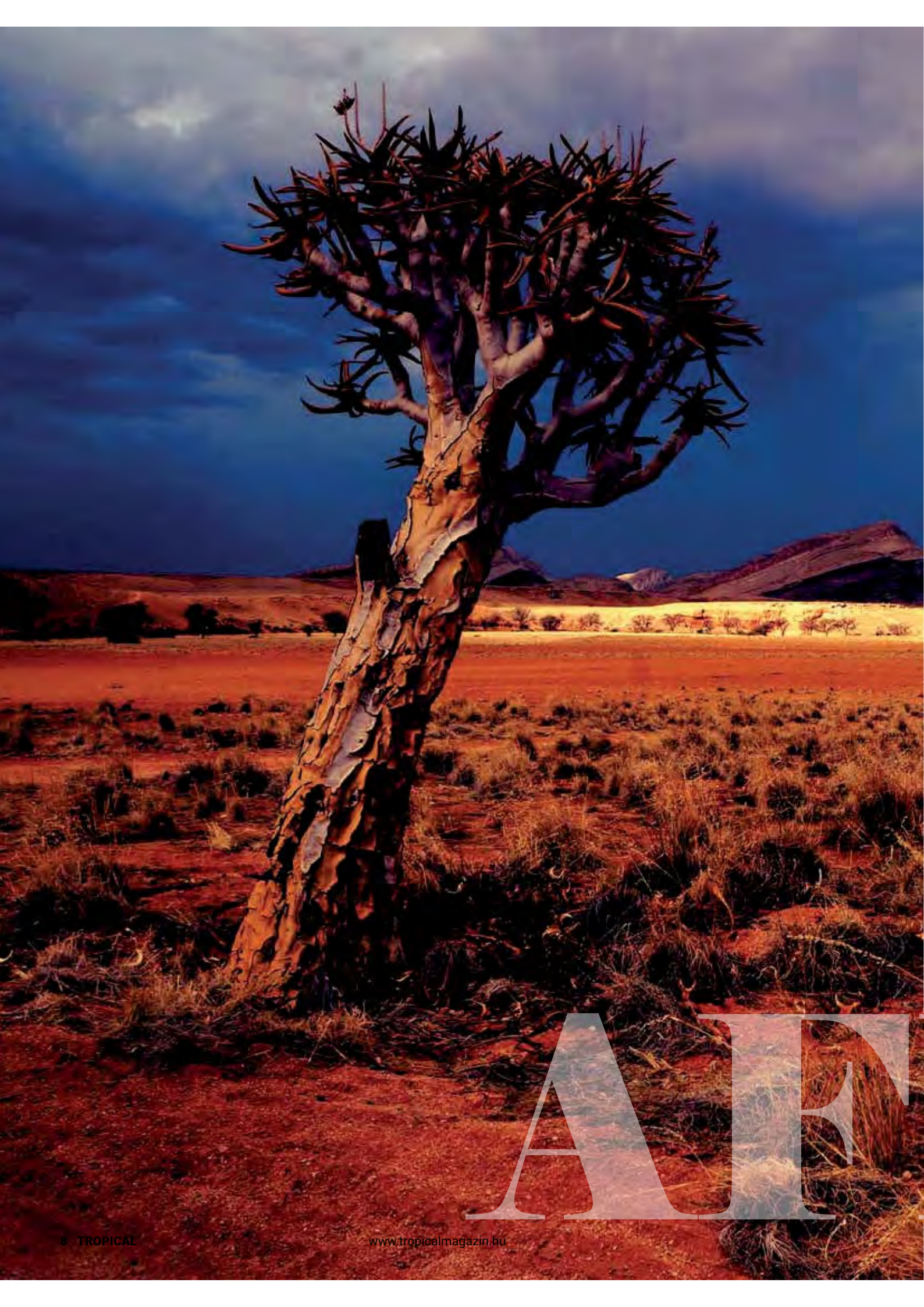
Taste of Russia

MERT EGYETLEN JÓ
KALAND
SEM INDULHAT EL
NÉLKÜLE

JÉGHIDEGEN AJÁNLJUK FOGYASZTANI, AKÁR KOKTÉL ALAPNAK IS KITŰNŐ.

☎ 06 46 501 378 ✉ info@miskolcilikorgyar.hu
🌐 www.miskolcilikorgyar.hu 📺 [mil.palinkamanufaktura](https://www.facebook.com/mil.palinkamanufaktura)

ART

RIIKA

tropicalmagazine.hu

TROPIC 2019

AZ IDŐ MINKET IGAZOL

Balogh Sándor a Magyar Afrika Társaság elnöke, üzletember, vállalkozó, sportszervező.

A napja mintha huszonhat-huszonnyolc órából állna, és a hete legalább kilenc napból – annyira szerteágazó a tevékenysége. Több mint tíz éve alapította meg Közép-Európa immár legtekintélyesebb Afrikával foglalkozó civil szervezetét, a Magyar Afrika Társaságot.

Ennek eredményeiről kérdeztük most.

Szerző: SZŰCS Tamás

– Négy évvel ezelőtt jelent meg először az Afrika különszám, azóta nagyot változott a világ, Afrika – mondjuk így – címlapra került, nemcsak itt, másutt is, és általában nem pozitív előjellel. Hogyan élték meg ezt önök a Magyar Afrika Társaságban?

– Egy részről mint mindenkit Magyarországon aggodalommal töltött el az, ami az elmúlt években történt, és még mindig történik a világban. A migrációs válság sokak életét borította fel, sokakban keltett, kelt félelmet. Más részről viszont az, ami az elmúlt években történt, minket igazolt. Mi már megalakulásunkkor, több mint tíz évvel ezelőtt figyelmeztettünk arra, hogy a politikai, gazdasági vagy akár klimatikus változások Afrikában akár mikor felboríthatják a kényes egyensúlyt, és milliós tömegeket indíthatnak meg. És az igazsághoz hozzátartozik, hogy Európában, különösen annak a keleti felén évekig az volt az uralkodó vélemény, hogy ez minket nem érinthet, hogy Afrika messze van, és az ottani problémák megoldásához nekünk sem eszközeink, sem érdekeink nem

fűződnek. Ez 2015 nyarán egyik napról a másikra változott meg – mondhatjuk, hogy Közép-Európa ajtaján bekopogott a valóság –, és az átlagos közép-európai tévénező is megláthatta, hogy az, ha tőlünk ötezer kilométerre kimarad egy aratás, bizony akár a mi életünkre is hatással lehet.

– Jelenti-e ez azt is, hogy azóta többen keresik Önöket, többen számítanak az Önök tanácsaira?

– Mindenképpen. Mára már szinte közhelyszerű lett az, amit mi mindig is mondtunk, hogy a segítséget kell oda vinnünk, ahol gond van még azelőtt, hogy a gond jönne hozzánk. De ezt sokkal könnyebb elmondani, mint komolyan megtenni. Afrika nem olyan egyszerű terep, és ahhoz, hogy tudjuk, hogy hova mit kell vinni, hogy az valóban segítség legyen, és ne csak a jótékonyság látszatát teremtsen meg, olyan szakértők kellene, akik éveket töltöttek el terepen, akik ismerik a helyi viszonyokat, akiknek akár személyes kapcsolataik is vannak. Ez az, amiben mi tudunk segíteni, és amiben ki is kéri a tanácsunkat.

– Sokan ugyanakkor kritizálják a Nyugat hozzáállását, hogy humanitárius segítséggel próbálja megoldani Afrika problémáit, hogy a saját lelkiismeret-furdalását a gyarmatosítás miatt csökkentse, és átrendeződést sürgetnek más programok felé. Önöknél volt-e hangsúlyváltás?

– Folyamatosan változunk, reagálunk a külső környezet változására, és persze tanulunk is. A külső környezet pedig gyorsan változik. Vannak olyan országok Afrikában, amelyek maguk is megmondták, nem kérnek abból, hogy segélyeket adjunk, vigyünk oda üzletet, partnerséget, amiből ott munkahelyek teremtnének. Fontos észrevenni, hogy Afrika megtartó ereje nem attól lesz nagyobb, ha ételt osztunk. Nem azok az emberek kelnek ugyanis útra Európa felé, akiknek semmijük nincs, és akik éheznek. Ők a kontinensen belüli migrációs helyzetet rontják. Annyiban jelentenek elsősorban Európára is veszélyt, hogy destabilizálhatnak teljes régiókat. Európa felé azok indulnak, akik már rendelkeznek egy kevés pénzzel és némi információval – nincs viszont megfelelő munkájuk,

hosszú távú kilátásuk a hazájukban. Ezen munkahelyteremtéssel, az üzleti élet élénkítésével és képzéssel lehet javítani. És pontosan ezek azok a területek, amelyek – a hagyományos, elsősorban orvosi humanitárius munka mellett – növekvő szerepet kapnak a munkánkban.

– Melyek azok a régiók, ahol az elmúlt négy évben előrelépést értek el?

– Elsőként mindenképpen Ugandát említeném. Ott már pontosan ilyen komplex kísérleti projektjeink futnak. Egy-egy közösségben egyszerre

vagyunk jelen humanitárius segítséggel – építünk kórházat, fúrunk kutat, viszünk adományokat az árváknak – és munkahelyteremtő, fejlesztő tevékenységgel. A mintafarmunk nemcsak munkát ad jó néhány helyi családnak, de segít olyan modernebb mezőgazdasági technikák elsajátításában is, amelyek azután, ha elterjednek, a közösség élelmiszerbiztonságának megteremtésével a régió megtartó erejét növelhetik. És itt akár egészen apró dolgokra is érdemes odafigyelni, például hogyan vetik a kukoricát. Minimális változtatással

sokkal jobb termésátlagokat érnek el azok, akik kijárták a mi képzésünket, így többet tudnak termelni, és biztosabban tudják leadni az árujukat. A Magyar Kereskedelmi és Kulturális Központ afrikai hálózatának jelentős kiterjesztésével az ilyen programok egyre több országban elérhetőek. Uganda, Marokkó és Malawi mellett már olyan, a magyarok által kevésbé ismert helyeken is dolgozunk, mint Botswana vagy éppen Gabon. A mi terjeszkedésünk pedig igen szerencsés módon egybeesik a déli nyitás

politikájának erősödésével, így egyre több helyen tudunk együttműködni az újonnan megnyitott magyar nagykövetségekkel.

– Azt is látjuk ugyanakkor, hogy Ön az utóbbi években fontos pozíciót tölt be a magyar sportélet szervezésében. Hogyan lehet ezt összeegyeztetni az Afrika iránt érzett elkötelezettséggel?

– Nem látok ellentmondást. A sportsikerek és a sikeres sportrendezvények, amelyek közül egyre több kerül hazánkba, komolyan

növelik hazánk ismertségét, népszerűségét a világban függetlenül attól, melyik kontinensen járunk. A politika, de akár a gazdaság is tud megoszoló lenni – ami az egyiknek nyereség, az a másiknak lehet veszteség –, a sport, az emberi teljesítmény legtisztább, legszebb manifesztálódása soha. Ezért fontos a sport Afrikának is. Ez az, amivel a legegyszerűbb, legszegényebb, legmostohább körülmények között élő afrikai fiatalok is, ha elég tehetségesek és elég kitartóak, a világ élvonalába

kerülhetnek. Megmutathatják, hogy pontosan olyan sikeresek tudnak lenni, mint azok, akik sikeresebb országokban születtek, hogy az egyéni teljesítmény igenis ér valamit. De ehhez kell tudás, felkészülés, és ebben mi, magyarok is tudjuk segíteni Afrikát. Egy-egy sportiskola – amelyek megteremtése már elindult – azt jelentheti, hogy az afrikai tehetségek tucatjai tudnak majd bekapcsolódni a nemzetközi sportéletbe dicsőséget szerezve saját hazájuknak, így persze közvetve nekünk is.

Magyar Afrika Társaság

African–Hungarian Union (AHU)

A **Magyar Afrika Társaság** egy nemzetközi fejlesztéssel és segélyezéssel foglalkozó nonprofit NGO, amelyet 2006-ban alapítottak az Afrikáért tenni akaró magyarok és a Magyarországon élő afrikaiak egy kis csoportja. A szervezet küldetése, hogy az általa elért afrikai országokban a fejlesztést hosszú távon, fenntartható módon, az érintett országok aktív részvételével, saját erőforrásaik bevonásával és aktivizálásával valósítsa meg. Legalább ilyen fontos cél az is, hogy Magyarországon az Afrikáról és az afrikai emberekről élő negatív sztereotípiákat lebontsa, és a különböző kultúrákat övező ellenérzéseket és féltelmeket eloszlassa.

Az AHU Magyarországon is tevékenyen részt vállal társadalmi programokban, és sokat tesz azért, hogy közvetlenül eljusson a leghátrányosabb csoportokhoz. Kiemelt célja az is, hogy szemléletformálással közelebb hozza a szerencsésebbeket az elesettekhez minden korosztályban. Tevékenységeik széles skálán mozognak, az egyszerű adományozástól az ismeretterjesztő előadásokon és oktatáson át az egészségügyi missziókig számos területen futnak programjaik.

Szerző: KISS Kamilla

Orvosi missziók

A szervezet talán legismertebb, a médiumokban leginkább követhető programjai az egészségügyi missziók. 2009 és 2018 között 19 misszióban több mint 40 orvos és egészségügyi szakember vett részt, több mint 50 000 betegen segítve. Az orvosok teljesen önkéntes alapon, tiszteletdíj nélkül, szabadságuk terhére vállalják a munkát, a költségeket pedig az AHU adományokból, az orvosok által beérkezett felajánlásokból és a szponzorok támogatásából fedezi. Jelenleg kétféle orvosi misszió, egy általános egészségügyi és egy speciális sebészeti misszió segít az afrikai betegeknek. Egy-egy általános orvosi misszió 4-5 hétig tart, és főleg olyan, a külvilágtól elzárt területekre koncentrál, ahol az alapfokú általános egészségügyi ellátás sem megoldott. Ennek megfelelően leginkább háziorvosi jellegű ellátást nyújt, a rendelést bárki felkeresheti. A különböző területekről érkező szakorvosok, ápolók, mentőtisztek a körülmények mellett azzal a kihívással is szembesülnek, hogy minimális diagnosztikai eszközökkel és szinte csak a saját gyógyszerkészletükkel felszerelve sokszor improvizálniuk kell. A missziók során olyan afrikai országokban is segítettünk, mint a Kongói Demokratikus Köztársaság, Mali, Madagaszkár és Guinea, az utóbbi években pedig Ugandában és Malawiban vagyunk aktívak. 2018-ig speciális sebészeti misszió öt alkalommal indult Malawiba, eddig fül-orr-gége szakorvosok és idegsebészek utaztak ki. Az egyenként kéthetes missziók során 20–40 műtétet végeztek el, ezzel

nagyon sokaknak megadva a teljes gyógyulást és az addiginál messze jobb életminőséget. Egyik legfontosabb alapelvünk, hogy csak olyan helyekre indulunk el, ahol a fogadó fél részéről is érezzük

az igényt és a törekvést az együttműködésre. Egy sebészeti missziónál ennek kiemelten jelentősége van, hiszen az orvosaink már összegyűjtött esetekhez, előkészített betegekhez érkeznek meg, gyógyításukhoz elengedhetetlen a kinti kollégáikkal való jó kommunikáció és kooperáció. Ezek a kiváló orvosok és emberek nemcsak egy életre szóló tapasztalatot szereznek az afrikai kontinensen végzett gyógyítás alatt, de az ott megszerzett speciális tudásukat fel tudják használni az európai munkájuk során is.

Az AHU a gyermekekért

A Magyar Afrika Társaság 2010 óta futó gyermektámogatási programjai olyan gyerekeket segítenek, akik árvák, fogyatékkal élők, vagy nagyon rossz szociális körülmények között élnek. Adományozóink „nevelőszülői” támogatására e programok keretein belül van lehetőség. A támogatók jelképes örökbefogadással segíthetik az általuk kiválasztott gyermek tanítását és étkeztetését egy előre meghatározott havi összeggel. A program jelenleg Maliban, Bamakóban működik.

Knowledge for the Village – új AHU-projekt a nőkért

Az új projekt fókuszában az afrikai nők oktatása áll. A saját környezetükben helyi trénerekkel együtt dolgozva olyan ismereteket és készségeket tervezünk tanítani nekik, amelyek egyrészt segítik őket a ház körüli és a családdal kapcsolatos teendőik elvégzésében, másrészt lehetőséget teremtenek számukra a pénzkeresésre. Hisszük – már tapasztaltuk is –, hogy Afrikában egy-egy közösség helyzetének hosszú távú javításához a kulcs a nők helyzetének és lehetőségeinek javítása. Hiszünk abban is, hogy az az igazi segítség, amely nemcsak egyszeri, hanem eredménye hosszú távra szól. Az oktatással, képzéssel pedig pontosan ilyen segítséget tudunk nyújtani. Az első képzés egy pilotprojekt keretében valósul meg hamarosan Uganda egyik kis falujában, Manafwában. Terveink szerint a programot szeretnénk rendszeressé tenni, és kiterjeszteni más országokra, mint Mali vagy Malawi, ahol már megkezdtük a kapcsolatépítést a helyi szervezetekkel, pl. egy családtervezési központtal. Ezek elengedhetetlen lépések ahhoz, hogy minden közösségben a valós problémákra és igényekre tudjunk reagálni, és a helyiek szükségleteinek megfelelő segítséget nyújtani, természetesen az ő aktív bevonásukkal.

Ismeretterjesztés, szemléletformálás

Társaságunk a működése során szoros munkakapcsolatot alakított ki a magyar afrikánisztika legjobbjával. Célunknak tekintjük és támogatjuk, hogy ez a tudás ne maradjon az egyetemek falain belül, hanem minél több érdeklődő és laikus is hozzáérjen ahhoz a tudáshoz, ami Afrikáról felhalmozódott hazánkban. Ennek a feltáró-segítő munkának mára számos gyümölcse termett. Az egyik legfontosabb a 2013-ban indult Afrika Tudástár, de szervezetünk segíti az Afrikáról szóló ismeretek terjesztését is fotókiállításokkal, filmklubokkal, ismeretterjesztő programokkal. 2017-ben indítottuk útjára az AHU Kaleidoszkóp nevű sorozatot, amely a meghívott előadóktól és az érdeklődéstől függően nagyon változatos

témákat fed le. Szó volt már protokollról, vallásról, biztonságtudatosságról, trópusi betegségekről, missziós orvoslásról és a missziós tevékenység etikai szempontjairól.

Ko nipa Afrika! – Taníts Afrikáról!

Az elsősorban gyerekekkel foglalkozó projektsomagnak többek között fontos szerepe van a toleranciára való korai nevelésben, valamint a kisebbségekkel szembeni érzékenység kialakításában. Célja továbbá a tudományos gondolkodás kialakítása, és egy olyan kutatási területre való figyelemfelkeltés is, amely a magyar oktatási rendszerben kevésbé érintett terület: az afrikai kontinens. Az egyre inkább multietnikussá váló hazai környezetben megvalósuló hiánypótló projektünk erre a kihívásra próbál modellértékű megoldást adni. A program három korcsoportot céloz meg: óvodások, általános, valamint középiskolások. A Ko nipa Afrika! program mellett az AHU rendszeresen szervez előadásokat oktatási intézményekben, melyek során az adott intézmény igényei szerinti témák közül válogatva ismerhetik meg a diákok az afrikai élet és szakterület sajátosságait. Előadásokat, foglalkozásokat tartunk óvodában, általános és középiskolában, valamint főiskolákon, egyetemeken is.

A Magyar Afrika Társaság számos fórumon képviselteti magát érzékenyítő programok formájában is. Az adott helyszín és korosztály igényei szerint tart az afrikai kultúrába bepillantást nyújtó érzékenyítő előadásokat, önkéntességre motiváló bemutatókat, kézműves-foglalkozásokat, illetve Magyarországon élő afrikai tagjainknak és barátainknak köszönhetően színes, hangszeres előadásokat és táncbemutatókat.

A Café 57, mint a város első minimalista bárja, 2001 májusában nyitotta meg kapuit a budapesti Rózsadombon. A fúziós menükön szereplő egyedi ajánlatok minden félévben teljesen megújulnak. A heti menünk pedig bővíti ezt a választékot, melyet tovább tökéletesítünk egyedi borokkal a dinamikus borválasztékunkból.

Tel.: +36 1 325 6078

1025 Budapest, Pusztaszeri út 57.
E-mail: cafe57@cafe57.hu
f [cafe57BP](#) [restaurant57](#)

www.cafe57.hu

AHU

Mentőszolgálat

2017-ben az AHU régi álma valósult meg egy mentőautó megvásárlásával és az AHU Mentőszolgálat létrehozásával. A projekt elsődleges célja az Országos Mentőszolgálat munkájának segítése, illetve az autó esetenként rendezvényeken is megjelenik. Emellett országszerte alkalmi szűréseket végez hátrányos helyzetű területeken speciális, érzékenyítő programok kíséretében. A szűrőnapokra az adott település vezetőivel egyeztetve (pl. polgármester, a kisebbségi önkormányzat vezetője, családsegítő) minden olyan érdeklődőt várunk, aki azelőtt bármilyen okból

nem, vagy nagyon régen vett részt szűrővizsgálatokon. Célunk, hogy a nehéz helyzetben élők nagyobb bizalommal forduljanak orvoshoz, és kérjenek segítséget, jobban figyeljenek a megelőzésre és az életvitelükre – ezzel a jövőben saját maguknak spórolva orvosi és gyógyszerköltséget –, illetve egészségesen jobb életminőséget és jobb esélyeket kapjanak az élet más területein is, és a gyerekeik már ebben a mentalitásban nőjenek fel. A közösséget személyesen megismerve a jövőben célzott adományt is el tudunk helyezni.

www.tropicalmagazin.hu

Önkéntesség, összefogás

Programjaink során legnagyobbreszt az önkénteseink munkájára, lelkesedésére és tudására támaszkodunk. Szeretnénk, ha a szabadidő hasznos és lélekemelő eltöltése mellett azt éreznék ezek az önkéntesek, hogy a tudásukkal és idejükkel sokat tudnak adni, és szükség van rájuk. Habár célunk, hogy önkénteseinkkel hosszú távon együtt dolgozhassunk, örülünk és büszkék vagyunk arra is, ha valaki – akár orvosi, akár más területről érkezett – az AHU programjai során talál rá a saját útjára, és tőlünk elindulva hoz létre és valósít meg további segítő projekteket.

Együtt tudunk nagyot tenni!

Hogyan segíthet? Adományozás

Támogassa a Magyar Afrika Társaság tevékenységeit anyagi felajánlással! Legyen az egy gyermek jövőjének biztosítása, egy egészségügyi központ létrehozása vagy akár az AHU Medical Team munkájának segítése, adománya a rászorulóknak javára válik. További információt az info@ahu.hu e-mail címen kaphat. Magyar Afrika Társaság – adományszámlaszám: CIB Bank 10700378-44706104-52000001

Önkéntesség

Amennyiben a Magyar Afrika Társaság csapatának munkája felkeltette érdeklődését, és bővebb információra lenne szüksége, kérjük, vegye fel a kapcsolatot önkéntes munkatársunkkal, Orzói Zsuzsával az alábbi elérhetőségeken:
E-mail: info@ahu.hu
Tel.: +36 1 288-0080
Web: www.ahu.hu

AFRIKA

A TUDÁSTÁR EXTRASZÉLES ELEKTRONIKUS ORSZÁGÚTJÁN

Szerző: BIERNACZKY Szilárd

„Biernaczky Szilárd mint szervezetünk (a Magyar Afrika Társaság) egyik tagja vetette fel néhány éve egy hazai elektronikus könyvtár ötletét, amelybe a sokféle tudományágat magában foglaló hazai afrikanisztika teljes anyagát – természetesen fokról fokra – bele lehetne (kellene) foglalni a 16. századi kezdetektől napjainkig.

A Magyar Afrika Társaság az elképzelést magáévá tette, és vállalta, hogy költségtérítéssel, egy honlap (<http://afrikatudastar.hu>, egyszerűbben: www.afrika.hu) folyamatos működtetésével, szerverháttérrel segíti az AHU Magyar Afrika Tudástár (AHU MATT) megteremtését. A konkrét munka végül 2011/2012-ben kezdődött meg. Őszre készültek el az első elektronikus rögzítések. A honlap 2013 elejére formálódott ki, ekkor kerültek fel rá az elsőként elkészült dokumentációk. A Tudástár hivatalos bemutatására a májusi Afrika-rendezvények sorában, az Alexandra Könyvesház Lotz Termében került sor 2013. május 29-én” – írja Balogh Sándor, a Magyar Afrika Társaság elnöke a több helyütt is megjelent cikkében, amely elsőként a Forrás folyóiratban látott napvilágot 2014-ben.

Azóta a Tudástár állománya jelentősen megszaporodott. Az idei (2018) év végével közel 3000 művet foglal magában, vagyis kb. 700 könyv és 2300 tanulmány, cikk és dokumentum kapott helyet a gyűjteményben. A látogatók száma már meghaladta az 5 milliót, és egyes tételeket több mint 2000-en töltöttek le.

A Tudástár fő feladatául azt tűzte ki, hogy a várható olvasói igényeket – tematikai szempontból is – kiszolgálja. Ennek jelentőségét Szombathy Zoltán kollégánk, az ELTE BTK Orientalisztikai Intézet igazgatója, az arab és iszlám, valamint szuahéli nyelv szakértője fogalmazta meg:

„Minthogy a Tudástár általános körképet kíván nyújtani – s egyre inkább nyújt is – az Afrikával kapcsolatos magyarországi kutatásokról, az sem tekinthető problémának, hogy nem kizárólag afrikanista szakemberek komoly tudományos munkáit, hanem tudomány-népszerűsítő, ismeretterjesztő jellegű műveket, illetve alapvetően nem Afrikával foglalkozó szerzők valamilyen módon mégis a területhez kapcsolódó írásait is közli. Itt nem egy szigorúan megszárt, kizárólag a magas tudomány kritériumainak megfelelő írásokat közlő fórumról van szó, hanem olyan adatbázisról, amely valóban teljes panorámát kíván nyújtani az Afrikával kapcsolatos magyarországi gondolkodásról... Az adatbázis ilyen módon alapvető tájékoztató pont a témában, s folyamatos bővülésével ez a szerep nyilván csak erősödni fog a jövőben.”

Magának a Tudástárnak a hitvallása az indulásakor a következőkben fogalmazódott meg:

Első magyar, szabad felhasználású, elektronikus, ágazati, szakmai könyv-, tanulmány-, cikk-, dokumentum- és adattár

Az adatbázis magyar és idegen – angol, francia, német, orosz, spanyol, olasz és szükség szerint más – nyelveken készült publikációk (hangzó és vizuális anyagok) elektronikus könyvtára.

Az Afrikai Magyar Egyesület (AHU) nonprofit civil szervezet, amely az oktatók, kutatók, diákok és érdeklődők számára hozta létre az itt elérhető elektronikus adattári szolgáltatást. Ennek célja kettős, szerkesztői mindenekelőtt sokoldalú és gazdag anyagú ismeretekkel kívánják elősegíteni a magyar afrikanisztikai kutatásokat, illetve kielégíteni a mind növekvő ismeretigényt, másrészt arra töreksenek, hogy feltárják az afrikai témájú hazai publikációs tevékenységet teljes dimenziójában a kezdetektől máig.

Az adattárban elhelyezett tartalmak szabad megközelíté-
sűek, de olvasásuk vagy letöltésük feltételekhez kötött.

Tegyük ehhez hozzá, ma már számos visszajelzésből tudjuk, hogy könyvtárunk anyaga számos szakterületen hasznosítható: közgazdászok, orvosok, mérnökök, agrárszakértők, békefenntartó szerepet vállaló katonák, humanitárius feladatokat vállaló fiatalok, a legkülönbözőbb humán és reál területen tanulmányokat folytató egyetemi hallgatók, kereskedők, diplomáták, illetve a csak egyszerűen érdeklődők valóban az AHU MATT böngészésével kezdik a tájékozódást. Amikor e cikk szerzője nemrégiben előadást tartott a Lakitelek Alapítvány meghívására, akkor a hallgatók sorából felállt egy doktorandusz, és elmondta, hogy a Corvinus Egyetemen, ha valaki Afrika iránt érdeklődik, a tanárok első javaslata az, hogy tekintse meg a Tudástár anyagát.

Ami a gyűjtemény legutóbbi újdonságait illeti, megtalálható mára benne a magyar afrikanisztika talán legkiemelkedőbb alakjának, Torday Emilnek (1875–1931) a teljes munkássága (a 8-ból 6 könyv, kb. 40 tanulmány, kb. 60 ismertetés). Ugyanígy az első nagy jelentőségű afrikai terepmunkásunk – az idén ünnepeljük születésének 200. évfordulóját –, Magyar László (1818–1864) teljes életműve (könyv magyarul és németül, 6 naplókivonat, 57 levél) is felkerült már. S a mindkettőre vonatkozó kritikai szakirodalom jelentős része is.

Az AHU MATT megszületésének 5. évfordulójára ugyanakkor egy kötet is megjelent (Biernaczky Szilárd és B. Wallner Erika szerk.: Magyar Afrika Tudástár. Egy elektronikus könyvtár születése, Érd, Mundus Novus Könyvek, 354 old.), amely többek között az első 2000 tétel bibliográfiáját foglalja magában.

MILYEN SZEREPEPETHÖLTHET BE AZ AHU MATT ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁR?

– A magyar művelődéstörténet egy eddig árnyékba, helyenként egyenesen ismeretlenségbe vesző részterületének a feltérképezése, így akár hungarikának minősíthető terepmunka, illetve kutatói, orvosi, mérnöki stb. teljesítmény fényre hozása.

– A hungarikák és más magyar afrikanisztikai eredmények esetében annak tudatosítása, hogy magyar teljesítményről van szó (még Basil Davidson, a nemrégiben majd százévesen elhunyt brit tudós is, mellesleg a magyarok nagy barátja, Torday Emil hazánkfiát eleinte belga kutatónak vélte).

– Hozzájárulás az országimázs emeléséhez itthon (tekintettel arra, hogy az eddigieknél sokkal nyilvánvalóbbá válhat, a magyarok Afrika iránti érdeklődése nem csak a nagyszámú utazási könyv megjelentetéséből tevődik össze).

– Hozzájárulás az országimázs emeléséhez külföldön (tekintettel arra, hogy a magyar afrikanisták idegen nyelvű írásművei is fokozatosan bekerülnek majd a Tudástár anyagába, így nyilvánvalóvá válik, hogy Magyar László vagy Torday Emil után is születtek jeles magyar eredmények, fontos publikációk ezen a területen).

– Hozzájárulás az országimázs emeléséhez Afrikában (tudjuk, hogy Sík Endre monumentális, négykötetes Afrika története mára elavult, azonban számos afrikai országban ma is nagy a keletje, így e műnek a felhelyezése ugyancsak szimpátiát kelthet Magyarországra iránt).

– Az előző szempontból következik: az afrikai–magyar kapcsolatok elősegítése (hiszen a kis Magyarország minden, Afrika iránt megnyilvánuló publikációs tette – főleg idegen nyelveken, de magyarul is azok számára, akik nálunk tanultak – nem a volt gyarmatosító, hanem egy leendő kedves partnerország gesztusának számít).

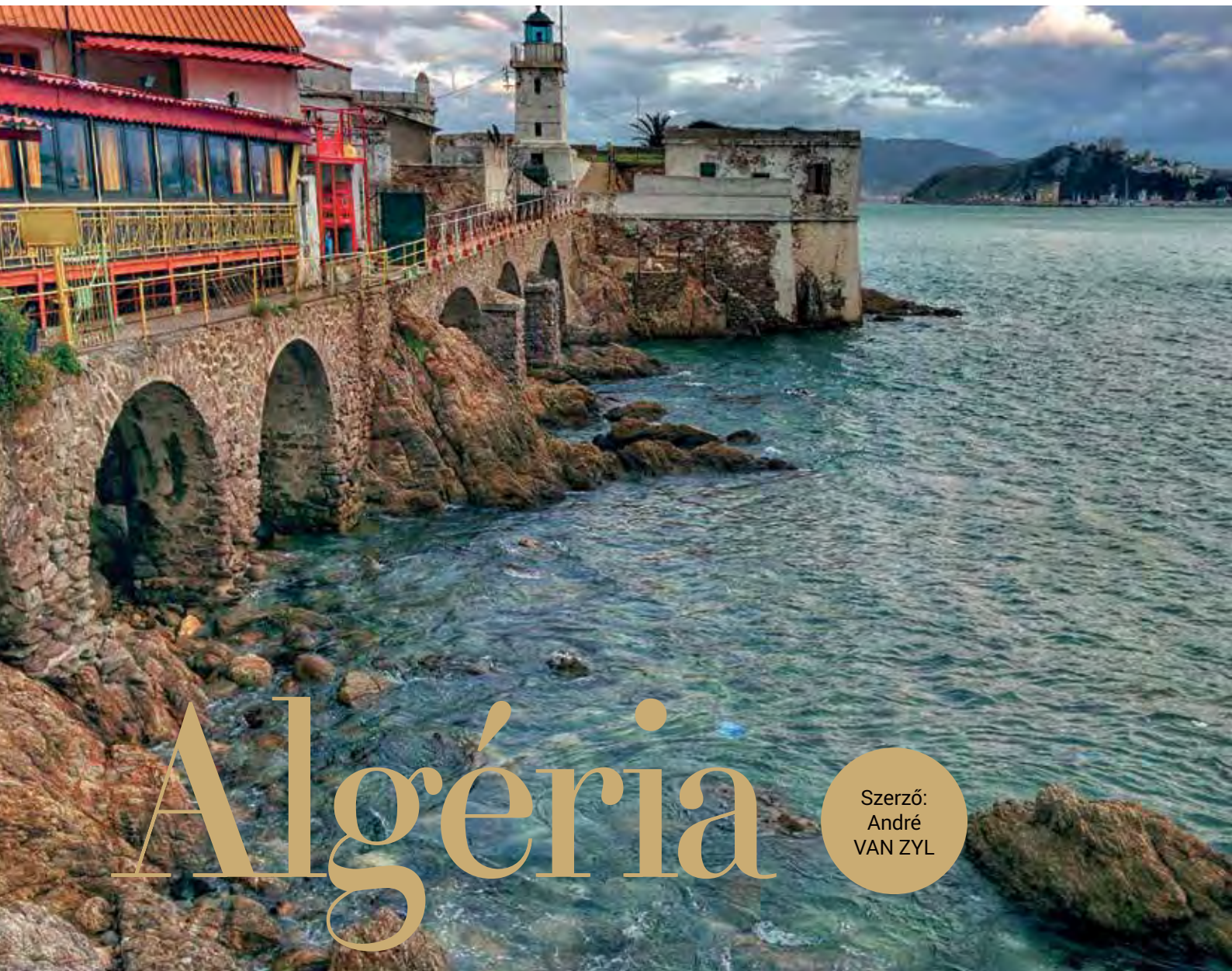
– Az afrikai–magyar kapcsolatokat idővel azzal is elősegíthetjük, ha különrovatot nyitunk az egykor nálunk tanuló afrikai kollégák számára (máris rendelkezünk a nálunk kandidátusi fokozatot szerző Peter Adwok Nyaba, Dél-Szudán felsőoktatási minisztere kenyai emigrációban írt angol nyelvű könyvével).

Balogh Sándor elnök úr szavaival kezdtük az AHU MATT bemutatását, és az ő szavaival zárjuk:

„Az Afrika Tudástár anyagának kiépülését magam is, mint az AHU elnöke, folyamatosan nyomon kísérem. És úgy vélem, az máris talán a legjelentősebb olyan hazai, közvetlenül hozzáférhető közismereti gyűjtemény, amelynek segítségével az immár 54 országot, több ezer népet, nyelvet és kultúrát magában foglaló kontinens a tudás extraszéles elektronikus országútján megközelíthető.”

AFRIKAI TUDÁSTÁR

Algéria

Szerző:
André
VAN ZYL

Algéria a közép-európai ember számára felfoghatatlanul hatalmas ország, ahol egymás mellett él a mediterráneum európai hagyománya az arab és berber kultúrával, a Szahara ősi kultúráival. Aki egyszer látta Algírt a Notre Dame d'Afrique melletti kilátóról, az sosem fogja feledni. Algír nemcsak Afrika, de a világ egyik legszebb fekvésű városa. A Földközi-tenger, a hegyek, a zöld erdők és a fehér házak együttese bárhol nézve elbűvölő. És Algériának nem a főváros az egyetlen gyöngyszeme – az országban vannak a Római Birodalom valaha volt és máig álló legszebb városai. Timgadon, Dzsemilán, Tipazán, mintha nem fogott volna rajtuk az idő. A rómaiak valóban otthon érezték magukat Afrikának ebben az északi, igazán mediterrán hangulatú szegletében, és miután a

béke hosszú századaiban épültek e városok, helyük kiválasztásában nem a védelem, hanem csak az esztétika volt a mérvadó. Aztán a rómaiak elmentek, a városok maradtak. És ma úgy sétálhatunk végig az egykori Cuicul utcáin, hogy szinte várjuk, hogy valaki egy kapualjból majd latinul szól hozzánk. Timgadban véste egykor a forum kövébe valaki egy boldog kor emlékeként, hogy az élet értelme a nevetés, a fürdőzés, az öröm és a vadászat. Akit pedig a középkor titokzatos világa, a karavánok és a misztikus szentek földje vonz, az sem találhatna magának jobb helyet. Ghardaia a titokzatos, fehér csadorba burkolódzó asszonyaival, befelé forduló házaival, rekkenő hőségével és pálmaligeteivel maga a misztikum. Onnan délre pedig a végtelen Szahara, a színek sivataga, a hatalmas dűnék és rejtett oázisok világa vár.

Gazdaság és fejlesztés – Algéria földje alatt található a világ tizedik legnagyobb földgázkészlete, és az ország a világ hatodik legnagyobb gázexportőre. Hála a hatalmas szénhidrogénvagyonnak az ország Afrika egyik legstabilabb gazdasága: valutatartalékai elérik a 200 milliárd dollárt, a külföldi adósság pedig mindössze a GDP 2%-át teszi ki. Az országban jelentős infrastrukturális fejlesztések folynak, amelyben meghatározó szerepet játszik az állami irányítás. A hetvenes-nyolcvanas években kiemelkedően jó kapcsolatokat áptak Magyarországgal, így a magyar cégekre most is számítanak, elsősorban a mezőgazdaságban, a vízgazdálkodásban, de a nagy közlekedési projektekben vagy például a stadionépítésben is. Az elmúlt években a déli nyitás politikájának egyik sikeresországa lett, a magyar–algériai áruforgalom dinamikusan nő.

Természet – Éghajlata mérsékelt, télen hideg és csapadékosabb, nyáron meleg, száraz. Az északi mediterrán területeket az Atlasz hegység választja el a hatalmas sivatagi résztől.

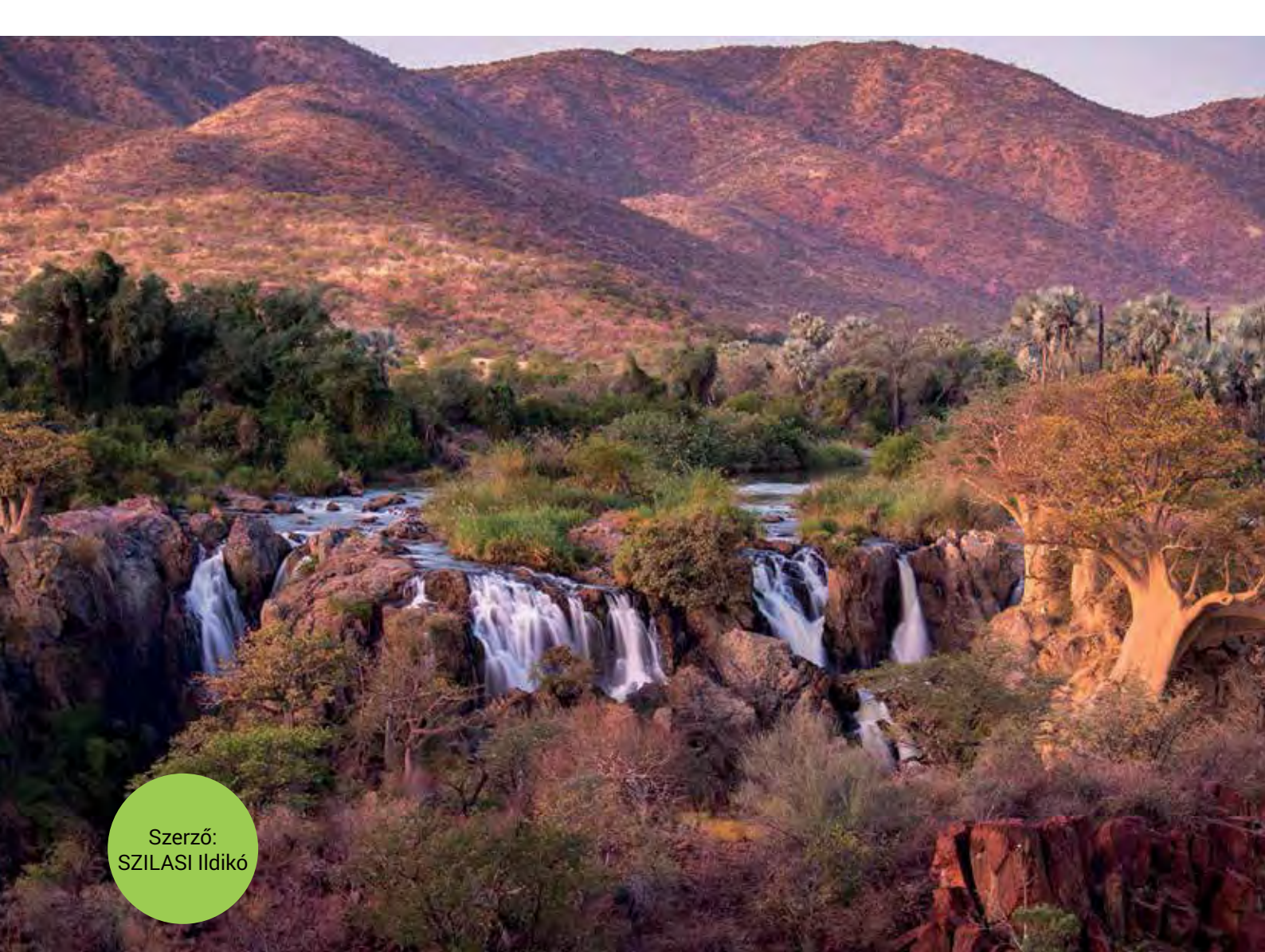
Turizmus – praktikus tanácsok – Az elmúlt évtizedekben az ország alapvetően a szénhidrogénkincséből élt, a turizmusfejlesztést sokáig másodlagosnak érezték. Az elmúlt években azonban Algéria komoly erőfeszítéseket tett a turizmus élénkítésére. Amióta pedig Budapestről az Air Algerie közvetlen járatával is el lehet jutni Algírba, egyre több magyar látogat az országba. Algéria változatos történelmi emlékei és a csodálatos természeti környezet sokakat vonz. Az északi részen számos jó állapotban megmaradt pun és római romváros (Tipaza, Dzsemila, Timgad – mind világörökségi színhely), vadregényes arab óváros (Algír, Constantine) várja az utazókat. A Szahara ősi oázisai (Oued, Ghardaia) mellett elképesztő természeti szépségeket is rejt. Aki oda akar utazni, annak mindenképpen szüksége lesz egy helyi partnerre, aki segít a vízumhoz szükséges iratok beszerzésében. A vízumot az ország budapesti nagykövetsége adja ki. Mivel a nyár a Szaharában igen forró, télen pedig éjszaka nagy hidegek lehetnek, leginkább a tavaszi-őszti időszakot javasolják utazásra.

Algériai Népi Demokratikus Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Abd el-Azíz Buteflíka (1999-től)
Miniszterelnök: Ahmed Ujahja (2017-től)
Függetlenség: 1962. július 5. (Franciaországtól)
Terület: 2 381 740 km²
Népesség: 40 969 000 fő
Etnikai összetétel: arab 85%, berber 10%, fekete-afrikai 4%, francia 1%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: arab
 • egyéb beszélt nyelvek: berber (tamazigt), francia
Vallás: szunnita muzulmán 99%, katolikus és zsidó 1%
Főváros: Algír
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 632,9 milliárd USD
 • egy főre jutó: 15 200 USD
Pénznem: algériai dinár (DZD)
 1 DZD = 2,8 HUF

Szerző:
SZILASI Ildikó

Angola

Ldén 200 éve, hogy Magyar László megszületett Szombathelyen 1818. november 13-án. Elődünk szépen gazdagította hazánk Afrika-kutatóinak sorát, hiszen aktív életének nagy részét Angolában töltötte. Ott alapított családot, a bihéi fejedelem leányát, Ina-Kullu-Ozorót vette feleségül. Saját tanyát, ún. libát épített, és a helyiekkel együtt, a népszokásait ismerve élt. Érdemei közé tartozik a transzatlanti rabszolga-kereskedelem és az ovimbundu társadalom leírása, továbbá számos térkép és hiánypótló etnográfiai leírás készítése. 2012 nyarán Lantai-Csont Gergely fotográfussal Magyar László nyomába eredtünk, hogy két hónap alatt egykori útvonalának egy részét bejárjuk Angolában és Kongóban. Jártunk a természettel szimbiózisban élő kvanyama népnél, a Kunene folyónál. Beszélgettünk szóbákkal, hagyományos vezetőikkel az egykori bihéi fejedelemség területén. Közben Magyar László homály fedte sírját kerestük több temetőben, sikertelenül. Felkerestük a festői öblöt az Atlanti-

óceán partján, Lucirát, ahol festőmoha-kereskedelemmel foglalkozott. Az expedíció legnagyobb élménye mégis utazásunk legvégén ért. Elődünk 1848. május 9-én a Kongó folyó torkolatvidékének felderítésére indult. Másfél hónappal később érte el az egykori Fáro-szongói vízesést, amit ma Jellalának hívnak, melyről ezt a feljegyzést készítettem 2012. július 6-án: „A folyó a szikla közelebbi oldalán csendesen csordogál. A szikla másik oldala maga a teremő erő bizonyítéka. Dübörög, pörög, zúg, szakít, tombol. Olyan erővel, amellyel csak a természet tud. Ez a hely – mint oly sok más itt Afrikában – a természet megkérdőjelezhetetlen felsőbbrendűségét hirdeti. Ha az ember kiül a sziklára, a zúgók felé hajol, és átérzi azt az erőt és energiát, amely itt lecsapódik a köveken. Hát igen, Magyar Lászlónak kiváló szimata volt ahhoz, hova kell jönni. Mintha radarja lett volna arra, hogy a legvarázslatosabb helyeket pillantsa meg kitaposatlan útjai végén.”

Gazdaság és fejlesztés – Hála a cabindai olajvagyonnak Angola hosszú éveken át a világ leggyorsabban fejlődő országai között volt. Bár a növekedés ma már nem két számjegyű, a fejlődés mértéke még ma is lenyűgöző. A szénhidrogénszektor jelenleg az ország GDP-jének mintegy 85%-át termeli ki. Ennek a pénznek a nagy része a fővárosban csapódik le, amely így Afrika egyik legdinamikusabb, ugyanakkor a világ legdrágább városainak egyike lett. Az ország fejlesztésében az első számú partner már évek óta a Kínai Népköztársaság, amely olajszükségletének egyre növekvő részét szerzi be Angolából. Emellett – a hagyományos jó kapcsolatokra alapozva – a magyar cégeket is várják: az együttműködés legfőbb területei az oktatás, a vízgazdálkodás és a mezőgazdaság lehetnek.

Természet – A tizenkét magyarországnyi országban az afrikai partvidék mérsékelt, a belső térség forró trópusi.

Turizmus – praktikus tanácsok – Akik ott jártak, azt mondják, Angola Afrika legjobban őrzött titka. Számos nemzeti parkja van, tengerpartjai gyönyörűek, és az egyenlítői dzsungeltől a szavannán át egészen a sivatagig mindenféle élőhelyet láthatunk az országban. A hosszú polgárháború és a rossz infrastruktúra miatt azonban kevesen jutnak el máig is oda. A portugál gyarmati kor emlékei (Sao Miguel-erőd, Carmo-templom, Remédios-katedrális, Nossa Senhora da Nazaré-templom) mellett a középkori keresztény Kongói Királyság fővárosa (Mbanza Congo) is érdekes helyszín. Az ország vízumköteles, vízumot a budapesti nagykövetség adhat ki. Legkönnyebben Lisszabonon keresztül érhető el. Aki oda utazik, készüljön fel – a gyors fejlődés meglátszik az árakban –, a turistáknak nyújtott szolgáltatások európai mértékkel nézve is drágák.

Angolai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Goncalves Lourenco (2017-től)
Függetlenség: 1975. november 11. (Portugáliától)
Terület: 1 246 700 km²
Népesség: 29 310 000 fő
Etnikai összetétel: ovimbundu 37%, kimbundu 25%, bakongo 13%, félvérek 2%, európai 1%, egyéb 22%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: portugál
 • egyéb beszélt nyelvek: számos afrikai nyelv és nyelvjárás
Vallás: különféle törzsi vallások hívei 47%, római katolikus 38%, protestáns 15%
Főváros: Luanda
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 190,3 milliárd USD
 • egy főre jutó: 6800 USD
Pénznem: angolai kwanza (AOA)
 1 AOA = 2,7 HUF

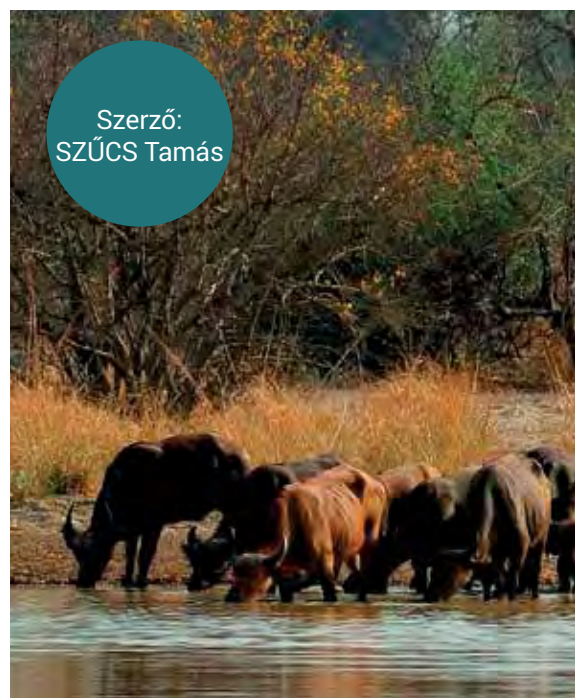

Benin

Kevés vallásnak van olyan rossz sajtója, mint a vudunak. Aki csak hallja a szót, a fekete mágiára, titkos szertartásokra, átszúrt babákra gondol. Pedig aki Beninbe megy, jobb, ha megbarátkozik a vuduval, és azzal a gondolattal, hogy a vudu nem valamiféle gonosz, titkos varázslat, hanem egy olyan népi vallás, ami nagyon is sokban emlékeztet a világ más ismert sokistenhívő vallásaira. Vannak templomai, papjai, szent állatai – bár kétségtelen, ezek a kígyókezek a kígyók nem a legkellemesebb asszociációkat keltik más népekben –, szertartásai, van teremtetéstörténete és vannak az istenekről szóló legendái. Oudiahtól Niatingouig betérhetünk falvakba, és beszélgethetünk a pappal, aki – ha áldozunk az isteneinek – még egy szertartást is bemutat a

kedvünkért, elmehetünk végignézni egy állatáldozatot, sőt, akár kisebb-nagyobb falusi ünnepre is benézhetünk. Pár nap után már hozzászokunk a gondolathoz, hogy Legba nem valamiféle gonosz démon, csak olyan, mint a mi ókorunkban volt Jupiter, Zeusz vagy éppen Thór – egy nép fontos, sajátos istene. Megtanulunk máshogy nézni a vudutáncra: nem valami őrült rítust látunk benne, hanem a falusi ünnep egyik fontos velejáróját. Hiszen míg az asszonyok révülnek, addig megy a beszélgetés, barátkozás, lehet vidáman iszogatni, zenélni, mint akármelyik más vallás más ünnepén egy másik faluban, onnan sok ezer kilométerre. És azt is el tudjuk fogadni, hogy Beninben még azok is hisznek kicsit a vudu erejében, akik magukat kereszténynek vagy muszlimnak vallják, mert a vudu ott van a levegőben.

Szerző:
SZŰCS Tamás

Gazdaság és fejlesztés – Benin a térség szegényebb országai közé tartozik. A politikai stabilitás és a kormány elszántsága azonban az utóbbi években vonzotta a külföldi tőkét, és megindult a fejlődés is. Nagy súlyt fektetnek az oktatásra, képzésre és a nagyon rossz állapotban levő infrastruktúra fejlesztésére.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, észak felé haladva, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai. Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az utóbbi években dinamikusán nő a turisztikai szektor súlya Beninben. A legfőbb vonzerőt az ország sajátos kultúrája adja: Benin lakosságának jelentős része máig vuduhívő, és Beninben található a „vuduhívők Mekkája”, Ouidah is. A januári nagy vuduünnepre már nemcsak a hívők érkeznek az ország minden részéből, hanem a turisták is a nagyvilágból. Sokakat vonz az abomey-i palota, és más kulturális nevezetességek is. Az országban két – nyugat-afrikai viszonylatban – jó nemzeti park (Pendjari, W) található. A vízumot a turistáknak az ország berlini követsége állítja ki. Utazásra elsősorban a száraz évszak ajánlott.

Benini Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Patrice Talon (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 1. (Franciaországtól)
Terület: 112 622 km²
Népesség: 11 038 000 fő
Etnikai összetétel: fon 49%, bariba 16%, adzsa 11%, szomba 9%, joruba 7%, fulbe 4%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: francia
 • egyéb beszélt nyelvek: fon, joruba, törzsi nyelvek
Főváros: Porto Novo (gazdasági központ: Cotonou)
Vallás: keresztény 42,8% (római katolikus 27,1%, celeste 5%, metodista 3,2%, egyéb protestáns 2,2%, egyéb 5,3%), muzulmán 24,4%, vodoun 17,3%, egyéb 15,5%
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 25,33 milliárd USD
 • egy főre jutó: 2300 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
 1 XOF = 0,46 HUF

Bissau- Guinea

Szerző:
GULYÁS
Gáspár

Szenegáltól délre található a több száz szigetből álló ország, amit a világ legnagyobb kesudió-exportáló országként tartanak számon. Az ország legnagyobb bevételi forrását biztosító kesuexport főként az indiai piacra kerül.

Bissau portugál gyarmat volt, így a portugál nyelv a hivatalos, ez okoz némi problémát nemzetközi, illetve regionális területeken, különösen a szomszédos Szenegállal való kapcsolattartás területén.

A több száz lakatlan sziget remek alapul szolgálhat a turizmus fejlesztéséhez.

A kormány adókedvezményekkel próbálta serkenteni a befektetőket, ennek eredményeként teljesen megváltozott az ország arculata. A régi, lepusztult gyarmati időkből fennmaradt raktárépületek ma elegáns éttermekként, üzletekként üzemelnek, az ország remek úthálózattal bír, nemzetközi szállodaláncok jelentek meg, és még sorolhatnám.

Egy biztos, Bissauba érve az ember érzi a lüktetést, érzi, hogy az ország működik, mindezt a nyüzsgő piacok és a hatalmas forgalmi dugók bizonyítják.

Az ország nemzetközi megítélése nem felhőtlen, mint afrikai kábítószer-elosztó bázist emlegették éveken keresztül, aminek – valljuk be őszintén – volt is némi alapja.

De ez már a múlt, a transzparens gazdaság és a szabadpiac eredményeként a gazdasági fellendülés elindult, és ugyanúgy, mint a többi afrikai fejlődő országban, Bissau Guineában is szinte minden területen fejlődés tapasztalható.

Bissau-guineai Köztársaság

Államforma: köztársaság

Államfő: José Mario Vaz (2014-től)

Miniszterelnök: Aristides Gomes (2018-tól)

Függetlenség: 1973. szeptember 24. (Portugáliától)

Terület: 36 125 km²

Népesség: 1 792 000 fő

Etnikai összetétel: balanta 25%, fula 20%, mandingo 12%, manyako 10%, egyéb (biaffada, bidjogo, pepel, 23%)

Nyelv:

- hivatalos nyelv: portugál
- egyéb beszélt nyelvek: volof, kreol, törzsi nyelvek

Vallás: törzsi vallású 50%, muzulmán 40%, keresztény 10%

Főváros: Bissau

Nemzeti jövedelem (PPP):

- összes: 3,137 milliárd USD

- egy főre jutó: 1800 USD

Pénznem: CFA frank (XOF)

1 XOF = 0,46 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Bissau-Guinea a világ legszegényebb országai közé tartozik. Gazdasága szinte kizárólag a fejletlen, időjárási viszontagságoknak kitett mezőgazdasági ágazatra (földimogyoró-termesztés), a halászatra és a fakitermelésre épül. A polgárháború során lerombolt infrastruktúra ma is romokban hever, az újjáépítés igen lassan, nehézkesen halad. Jelen vannak viszont a latin-amerikai drokartellek – a kis nyugat-afrikai ország kulcsszerepet játszik az Amerika és Európa közti drogcsempészetben. Ha kellő mértékben stabilizálódik a belpolitikai helyzet, és sikerül visszaszorítani a

kábítószer-kereskedelmet, az ország akár a kitermelő iparban, akár a turizmusban jelentős szerepet játszhat.

Természet – Az ország jelentős része ma is lakatlan őserdő, éghajlata trópusi, száraz és forró, júniustól novemberig tart a csapadékosabb időszak.

Turizmus – praktikus tanácsok – A bizonytalan politikai helyzet és a magas bűnözési ráta miatt Bissauban különös elővigyázatossággal kell eljárni. Északi területeire nem javasolja az utazást a Külügyminisztérium. A fejletlen

infrastruktúra amúgy sem tenné egyszerűvé például az olyan érintetlen természeti szépségek meglátogatását, mint a Bijagos-szigetvilág. A tömegközlekedési eszközök rossz állapotban vannak, ugyanez mondható el a többi járműről is, bár különböző arányban új autók is közlekednek. A gépkocsivezetők körütekintés nélkül vezetnek. Az utak, különösen a nagyobb városokon kívüliek rosszak, éjszaka a városok elhagyását nem javasolják. A védőoltások felvétele is elengedhetetlen, ezek nélkül komoly fertőző betegségeket lehet elkapni. Kiemelten maláriafertőzött terület.

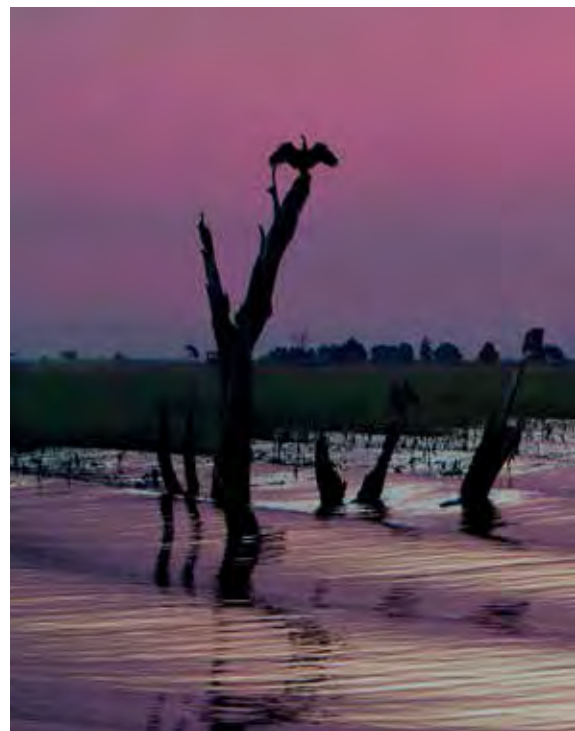

Botswana

Szerző:
SZILÁGYI
Balázs

Botswanát sokan afrikai sikertörténetnek tekintik, hiszen az országban érvényesülnek a demokratikus kormányzási gyakorlatok, a korrupció mértéke elenyésző a kontinens többi országához viszonyítva. Függetlenségét 1966-ban nyerte el, majd közvetlenül ezután hihetetlen szerencse mosolygott az országra: felfedezték a világ leggazdagabb gyémántlelőhelyét. Gazdasága erősen kötődik Dél-Afrikához, az ország importfüggő, azonban a mezőgazdaságát vizsgálva a szarvasmarha-tenyésztés kiemelkedő, az iparában a bányászat a legjelentősebb. A nemzetközi utak aszfaltozottak, állapotuk megfelelő. A turizmusban hatalmas potenciál van, tavaly közel 2 millió turistát fogadtak. A főszezon májustól szeptemberig

tart, ilyenkor a nappalok kellemesen melegek, bár az éjszakák gyakran hűvösek. Az európai igényeknek megfelelő szálláshelyek főleg a fővárosban, Gaboronében találhatók, valamint a szafariturizmus köré épült táborokban, lodge-okban. Botswana nem csupán a szafarikedvelők, hanem az afrikai földrész iránt rajongók paradicsoma is. Ennek oka, hogy minden olyan tényező érvényesül az országban, amit az utazó egy afrikai úttól elvár. Beleértve az állatvilág igen széles, az összes, Afrikára jellemző nagyvadat felsorakoztató palettáját és a mesés természet látnivalókat. Az ország hatalmas – ám ritkán lakott – területén 164 emlős-, 157 hüllő-, 80 hal- és 550 madárfajt regisztráltak. Az ország vezetése kiemelt figyelmet fordít ezen természet adta kincsek megővésére és az ökológiai egyensúly fenntartására.

Gazdaság és fejlesztés – Botswana Afrika egyik legjobban teljesítő gazdasága. A stabil, kiszámítható politikai környezet és a jó infrastruktúra, valamint Dél-Afrika közelsége is sokat tett azért, hogy mára az ország kiemelkedett a szegénységből. A GDP fél évszázad alatt, a függetlenség idején harmincszorosára nőtt. A fejlődés legfőbb alapja a gyémántbányászat, máig ez termeli meg a GDP egyharmadát, és ez hozza az exportbevételek 80%-át. A 2009-es gazdasági válság idején nehéz helyzetbe került az ország, mert erősen csökkent a luxuscikkek iránti kereslet, mára azonban már túl vannak a válságon.

Természet – Éghajlata trópusi, enyhe telek és forró nyarak jellemzik. A téli nappalok melegek, az éjszakák hidegek, a sivatagos területeken dér, fagy is lehet. Botswana területének mintegy 75%-át a Kalahári sivatag uralja. Az 'eső' jelentésű cvána szó, a pula szerepel az ország címerében, és ez a nemzeti valuta elnevezése is. Mivel népsűrűsége igen alacsony, az ország jelentős részén érintetlen még a természet, így jó terepet biztosít az állatrezervátumok és nemzeti parkok létesítésére. Afrikai mértékkel is magas a védett területek aránya.

Turizmus – praktikus tanácsok – A gyémántbányászat mellett a turizmus a másik legfontosabb gazdasági szektor az országban. A legnagyobb részt magánkézben levő vadasparkok kiváló, személyre szabott, minden igényt kielégítő szolgáltatást nyújtanak. Olyan közel kerülhet bennük a látogató az afrikai vadvilághoz, amilyen közel másutt nem is engedik, mindezt a legmagasabb szolgáltatási színvonalon kapja. Látnivaló pedig van bőven. Itt található Afrika legkülönlegesebb vizes élőhelye, az Okavango deltája, de hatalmas élmény nyújt a Chobe Nemzeti Park is. Az országba 90 napig a magyar állampolgárok vízum nélkül utazhatnak be, a legkönnyebben Johannesburgon keresztül. Az ország kiemelkedően biztonságos, az infrastruktúra a kontinensen a legjobbak közé tartozik. Ennek azonban ára van: a szolgáltatások, különösen a magánvadasparkokban bizony nem olcsók.

Botswanai Köztársaság

Államforma: köztársaság

Állam- és kormányfő:

Mogweete Eric Masisi (2018-tól)

Függetlenség: 1966. szeptember 30. (az Egyesült Királyságtól)

Terület: 600 370 km²

Népesség: 2 214 000 fő

Etnikai összetétel: tswana 75,5%, shona 12,4%, szan 3,4%, koi koi 2,5%, ndebele 1,3%, egyéb 4,9%, európai kb. 2%

Nyelv:

hivatalos nyelv: angol, setswana

Vallás: keresztény (többségében protestáns) 71,6%, badimo 6%, egyéb 1,4%, nem meghatározott 0,4%, ateista 20,6%

Főváros: Gaborone

Nemzeti jövedelem (PPP):

• összes: 38,86 milliárd USD

• egy főre jutó: 17 800 USD

Pénznem: botswanai pula (BWP)

1 BWP = 29,5 HUF

Burkina Faso

Szegény, egykori francia gyarmat nehezen megjegyezhető nevű fővárossal – gondolják a legtöbben a nyugat-afrikai Burkina Fasóról. Pedig a „becsületes emberek országa” ennél jóval több. Az 1973-ban feltárt régészeti leletek bizonyítják, hogy már a Kr. e. 13. századtól éltek az ország északnyugati részén vadászó-gyűjtögető csoportok, és azóta is folyamatosan lakja ember az igen száraz vidéket. Ráadásul az állat- és növényvilág is rendkívül változatos. Élnek itt többek között nagymacskák, elefántok, vízilovak, majmok, antilopok, egzotikus madarak. Őket, illetve a lélegzetelállító homokdűnéket, a hegyvidéki területeket, a vízeséseket négy nemzeti parkban is megcsodálhatja az utazó. Bár Afrika egyik legbarátságosabb helyének tartják Burkina Fasót, a kezdő turistának mégsem való. Ennek leginkább a fejletlen infrastruktúra

az oka. Burkina Faso Afrika első számú gyapottermesztője, amelyet a helyiek fehér aranyak is hívnak. A nemesfémből is jelentős készlet áll rendelkezésre, ehhez kapcsolódik az ország első UNESCO világörökségi helyszíne. A délen található Loropéni romok legalább ezerévesek, a hatalmas kövekből álló egykori erődök és épületmaradványok a transzszaharai aranykereskedelem jelentőségére emlékeztetnek. Az országban hatvan különböző népcsoport él, ennek köszönhetően rendkívül színes a kulturális élet. A két legnagyobb város, Ouagadougou és Bobo-Dioulasso változatos zenei és kézműveshagyományokat ápol. Sőt, a fővárosban rendezik meg kétfévente a kontinens első filmfesztiválját (Fespaco) is. Az ország 1984-ben felvett neve is az etnikai sokszínűségből fakad. Burkina moszi nyelven becsületes, őszinte embert, a faso pedig dioula nyelven szülőföldet jelent.

Szerző:
BÁRDOSSY
Adrienn

Gazdaság és fejlesztés – Burkina Faso még mindig a világ legszegényebb országai közé tartozik, a lakosság 90%-a él a mezőgazdaságból, és nekik nagy problémát jelent egy-egy szárazabb év. Az ország kivitelének legnagyobb részét az arany és a gyapot teszi ki. Az ország nagyon sok téren szorul fejlesztésre, a legfontosabb talán a szárazságtűrő növényfajták és a speciális mezőgazdasági technikák meghonosítása lenne.

Természet – Éghajlata trópusi, meleg száraz telek, forró, valamivel csapadékosabb nyarak jellemzik. Nagy az elsivatagosodás veszélye, különösen az északi területeken.

Turizmus – praktikus tanácsok
A turizmus egyelőre nem játszik jelentősebb szerepet Burkina gazdaságában. Ennek legfőbb oka, hogy drága oda eljutni – kevés légitársaság repül Ouagadougouba –, és az országon belül is gyenge az infrastruktúra. Pedig aki eljut oda, azt rabul ejti az ország: a Bobo-Dioulasso-i nagymecset a térség egyik legszebb száheli stílusú mecsetje, Loropéni romjai (világörökségi helyszín) pedig a gyarmatosítás előtti korszak fontos történelmi emlékei. Az ország vízumköteles, de a vízum a belépéskor felvehető. Az elmúlt években több terrortámadás is történt az országban, amelyek jelentősen növelték a biztonsági kockázatot.

Burkina Faso

Államforma: köztársaság
Államfő: Roch Marc Christian Kaboré (2014-től)
Miniszterelnök: Paul Kaba Thieba (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 5. (Franciaországtól)
Terület: 274 200 km²
Népesség: 20 107 000 fő
Etnikai összetétel: mossi, bobo (bwa), fulbe, gourmantché, mande, senufo, gurunsi (kasem), lobi, bisssa és tuareg
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: francia
 • egyéb beszélt nyelvek: szudáni eredetű törzsi nyelvek
Vallás: muzulmán 50%, különféle törzsi vallások 40%, keresztény (főként római katolikus) 10%
Főváros: Ouagadougou
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 35,78 milliárd USD
 • egy főre jutó: 1900 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
 1 XOF = 0,46 HUF

Burundi

Szerző:
BALOGH
Sándor

Afrika egyik legapróbb, ám mégis legsűrűbben lakott gyöngyszeme a Kongói Köztársaságtól keletre fekvő Burundi. Az ország mindössze 28 000 négyzetkilométeren fekszik, ez Magyarország területének kevesebb, mint egyharmada, népessége azonban meghaladja a 10 milliót. A lakosság három törzs leszármazottaiból tevődik össze, a hutukból, a tutsikból és az alig 1%-ot képviselő twa népcsoportból. Ez a három csoport szerepel a nemzeti zászlón is a három piros csillag formájában. Visszamaradottsága ellenére Burundi kifejlett úthálózattal rendelkezik, mely lehetővé teszi a teljes ország átutazását autóval. Fővárosa, Bujumbura a Tanganyika-tó partján fekszik, a nyugati térségben. Ha nem tántorít el minket a hőség (ugyanis az év bármely szakában utazunk, nem valószínű, hogy 20 fok alá esik a hőmérséklet), csodás kirándulásokat tehetünk a városhoz közel fekvő nemzeti parkokban, a Ruzizi folyónál és a Tanganyika-tó környékén.

A Tanganyika a második legrégebbi édesvízi tó a világon, emellett pedig a második legmélyebb pontjával. 2017-ben a Global Nature Fund (GNF) veszélyeztetett státuszának titulálta a tavat, mely több száz élőlény otthonául szolgál, ugyanis a partján lévő városok szennyvize nagymértékben kerül a mederbe. Emellett a szárazság elleni küzdelem is terheli a Tanganyika természetes vízkészletét.

A kultúra kedvelői Bujumbura belvárosában kézművesvásárokat és a francia gyarmatosítás hatására megmaradt felejthetetlen francia éttermeket találhatnak. A kialakult politikai helyzet miatt a város közbiztonsága is megingott. Mindenesetre érdemes elkerülni az éjszakai sétákat az ország, így Bujumbura utcáin is.

Burundi bár nincs a legkedveltebb turistacélpontok között, mégis különleges élményt nyújthat a vállalkozó szelleműeknek és a kontinens szerelmeseinek.

Gazdaság és fejlesztés – A Nemzetközi Valutaalap 2009-es kimutatása szerint a Föld legszegényebb országa Burundi volt, máig is a GDP több mint 40%-a származik a nemzetközi donorok segélyeiből. Bár a polgárháború vége óta a gazdaság töretlenül fejlődik, az infrastruktúra gyenge, és mivel az országnak nincsenek jelentős természeti erőforrásai, a külföldi tőke is kevésbé érdeklődik Burundi iránt. Legfőbb kiviteli cikkek a kávé és a tea, így az ország gazdasága nagyon érzékeny a nemzetközi piaci ingadozásokra. Az elmúlt évek zavargásai tovább rontottak a gazdaság helyzetén.

Természet – Éghajlata területileg változékony, a hegyvidékeken inkább mérsékelt több csapadékkal, másfelől általában forró és száraz. A nagy népsűrűség és a hányattatott történelem miatt kevés és szegényes nemzeti parkja, védett területe van.

Turizmus – praktikus tanácsok – Legfőbb nevezetessége, hogy Burundiban van a Nílus legdélibb forrása. A turizmus egyelőre nem játszik szerepet az ország gazdaságában, sőt az elmúlt évek zavargásai miatt gyakorlatilag teljesen leállt az országban. A vízum a határon felvehető.

Burundi Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Pierre Nkurunziza (2005-től)
Függetlenség: 1962. július 1. (Belgium alatt álló ENSZ-igazgatástól)
Terület: 27 830 km²
Népesség: 11 466 000 fő
Etnikai összetétel: hutu 85%, tuszi (tva) 14%, pigmeus 1%, egyéb 4%
Nyelv:
 • hivatalos nyelvek: kirundi, francia
 • egyéb beszélt nyelv: suahéli
Vallás: keresztény 67% (római katolikus 62%, protestáns 5%), törzsi vallások 23%, muzulmán 10%
Főváros: Bujumbura
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 7,99 milliárd USD
 • egy főre jutó: 700 USD
Pénznem: burundi frank (BIF)
 1 BIF = 0,14 HUF

Comore-szigetek

Szerző:
Dr. KISS
Róbert
Richárd

Kevés egzotikusabb hely van a világon, mint a Comore-szigetek. Mert kevés hely van, ahová oly kevés külföldi jut el, és ahonnan oly ritkán érkeznek hírek, mint onnan. Itthon sokunknak még az is gondot okoz, hogyan is hívjuk ezeket a szigeteket, hogyan ejtsük ki a nevüket, mit is kezdjünk ezzel a kis szigetcsoporttal. Nos akkor most elmondjuk: az országnév nálunk használt alakja francia eredetű, ezért a kiejtése „komór szigetek”. Amúgy sok szempontból is különleges hely a szigetcsoport: a világ legdélebbi muszlim országaként jól mutatja, meddig terjedt ki az egykor az arab kereskedők által bejárt világ, hiszen ők hozták el ide Mohamed vallását.

Ugyanakkor, mint az iszlám világ legszélén, itt tovább élnek azok a hagyományok, amelyek talán furcsák lennének máshol – a nők nemhogy elnyomottak, de sok helyen máig nőágon öröklődik a birtok, ami a régi afrikai matriarchátus maradványa. A nők amúgy is szabadabbak itt, mint másutt az iszlám világban. Egyébként is olyan érzése van az embernek, mintha itt felejtették volna a szigeteket egy más idősíkból – és ez bizonyos fokig igaz is. Az európai felfedezések után az arab kereskedők világa, amely a szigeteknek formát adott, elveszett, és a Szezi-csatorna megnyitása a maradék kis jelentőségét is elvette a szigeteknek. Ami maradt, az a kókuszdió, a fűszerek és néhány dél-afrikai, aki ide jár nyaralni.

Gazdaság és fejlesztés – A Comore-szigetek a világ egyik legszegényebb állama. A függetlenség hosszadalmas kivívása óta politikai puccsok sorozata tette egyre instabilabbá az országot mind gazdasági, mind társadalompolitikai értelemben. A földrajzi adottságokból következően valamennyi nyersanyag- és energiaforrás tekintetében importra szoruló ország gazdasági értelemben teljesen szétforgácsolódott, állami szinten nagyon kevés beruházás jut el a megvalósulásig, a lakosság főként mezőgazdasági termelésből igyekszik fenntartani magát.

Természet – Éghajlata trópusi, igen csapadékos, a magas népsűrűség miatt a szigetek nagy része beépült.

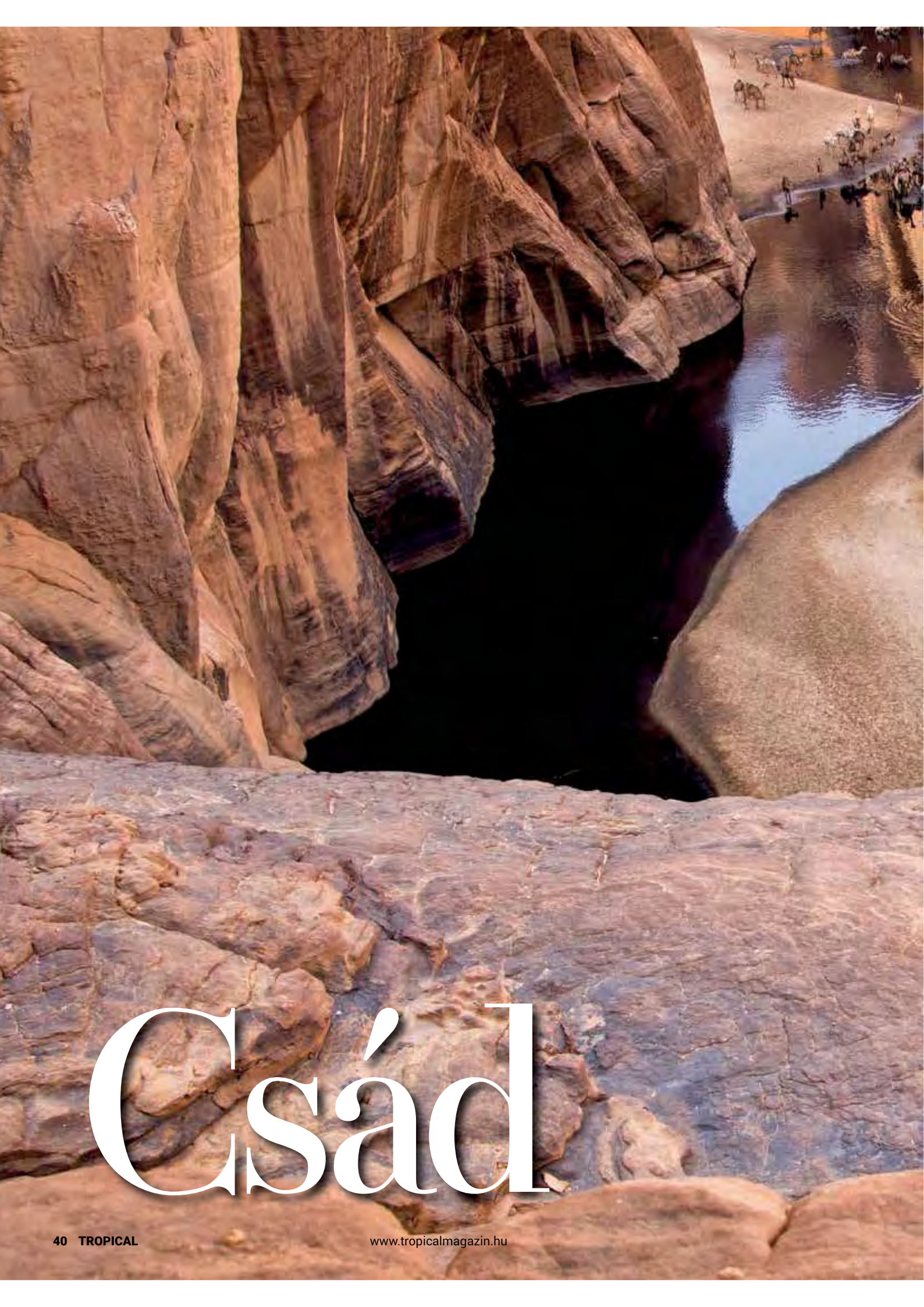
Turizmus – praktikus tanácsok – A többi indiai-óceáni szigetországgal ellentétben a turizmusa fejletlen. Jelentősebb számú turista egyedül a relatíve közeli Dél-Afrikából érkezik. Bár partjai szépek, az infrastruktúra nincs kiépülve, az eljutás nehéz, és a szigorú muszlim hagyományok miatt nem alakulhatott ki olyan pezsgő éjszakai élet, mint a többi szigeten. A folyamatos politikai bizonytalanság miatt nem is tartják tanácsosnak a turisztikai célú utazásokat, bár a sajátos kultúra, az érintetlen hagyományos városkák és a gyönyörű partok komoly vonzerőt jelentenek. Aki mégis nekivágna, az felveheti a vízumot a repülőtéren.

Comore-szigeteki Unió

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Azali Assoumani (2016-tól)
Függetlenség: 1975. július 6. (Franciaországtól)
Terület: 2 170 km²
Népesség: 808 080 fő
Etnikai összetétel: comorei 97%, makua 2%, francia 1%
Nyelv:
 hivatalos nyelvek: comorei, arab, francia
Vallás: szunnita muzulmán 98%, római katolikus 2%
Főváros: Moroni
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 1,313 milliárd USD
 • egy főre jutó: 1600 USD
Pénznem: comorei frank (KMF)
 1 KMF = 0,6 HUF

Csád

Csád – vagy más néven Afrika szíve – az ötödik legnagyobb afrikai ország. Az ország nemzeti zászlója szinte teljesen megegyezik a román zászlóval, azzal a különbséggel, hogy a lobogóban található kék egy árnyalattal sötétebb európai társánál.

Az ország egyik leghíresebb tava a nyugati részen található Csád-tó, mely mai formájában mindössze 5%-a a valaha volt legnagyobb területének. Ez többnyire a térséget sújtó szárazságnak a következménye, mely ellen a tó vizével védekeznek évtizedek óta.

Csád (jelentése tó) északon szinte teljesen lakhatatlan a sivatagi körülmények miatt. Gazdag állat- és növényvilága is a déli térségre jellemző. A nagyvadak közül bivalyok, oroszlánok és elefántok is élnek itt, utóbbiak azonban nagy veszélynek vannak kitéve az illegális vadászat miatt.

A természet kedvelői számára nemzeti parkok és az északi régió szaharai városai nyújtanak felejthetetlen

élményt. A sivatagi miliót itt-ott tavak szakítják meg, ezek vizet biztosítanak, valamint a bennük élő halak élelemmel látják el a környéken élőket. Csád legmagasabb pontja az Emi Koussi, amely egy nem aktív vulkán, és a maga 3445 méterével nemcsak az ország, de a Szahara legmagasabb pontja is. Az országban található két olyan helyszín is, melyek felkerültek a világörökségi listára. Ezek a Csád északkeleti részén található Ounianga tavai, illetve az ország északkeleti részén fekvő Ennedi kultúrtáj, melynek szépségét a természet sziklákra gyakorolt hatása adja.

Csád lakosságát mintegy kétszáz különböző népcsoport alkotja, melynek következtében száz különböző nyelvjárás él a területen. A leginkább beszélt nyelvek a francia (a gyarmatosítás hatásaként), az arab és a szara.

A fővárosa N'Djamena, mely egyben az ország legnagyobb városa és kikötője a Chari folyó partján. Sajátos hangulatát a piacok, kézművesvásárok, az Afrikára jellemző kúpházak és a modern épületek összessége adja.

Szerző:
BÁRDOSSY
Adrienn

Gazdaság és fejlesztés – Bár az elmúlt évtizedben földjében olajat találtak, és megindult az export is, az ország továbbra is nagyon szegény, és a szénhidrogének áresése az utóbbi években rontott is a kilátásokon. A dél-szudáni és közép-afrikai bizonytalanság sem tett jót az ország gazdaságának. A fejlesztés elsősorban a kínai cégek kezében összpontosul.

Természet – A déli terület trópusi, északon rendkívül száraz és forró sivatagos. Legnagyobb természeti kincse a Csád-tó lenne, amelyről az ország a nevét is kapta, de az elsvatagosodás következtében Afrika egyik legnagyobb tava mára szinte teljesen eltűnt, és ez súlyosan veszélyezteti az ott leszálló vándormadarak élőhelyét is.

Turizmus – praktikus tanácsok – Csádba eljutni nehéz és drága, látnivaló pedig nem sok akad. A Külügyminisztérium csak a szükséges esetekben történő beutazást javasolja. Kivétel ez alól N'Djamena, a főváros, amely nem esik utazási korlátozás alá.

Csádi Köztársaság

Államforma: köztársaság

Állam- és kormányfő: Idriss Déby (1990-től). (2018-ban az új alkotmány megszüntette a miniszterelnöki tisztséget.)

Függetlenség: 1960. augusztus 11. (Franciaországtól)

Terület: 1 284 000 km²

Népesség: 12 075 000 fő

Etnikai összetétel: sara 27,7%, arab 12,3%, mayo-kebbi 11,5%, kanembornou 9%, ouaddai 8,7%, hadjarai 6,7%, tandjile 6,5%, gorane 6,3%, fitribatha 4,7%, egyéb 6,4%, ismeretlen 0,3%

Nyelv:

- hivatalos nyelv: francia, arab
- egyéb beszélt nyelvek: sangho és további 120 törzsi nyelv

Vallás: muzulmán 53,1%, római katolikus 20,1%, protestáns 14,2%, animista 7,3%, egyéb 0,5%, ismeretlen 1,7%, ateista 3,1%

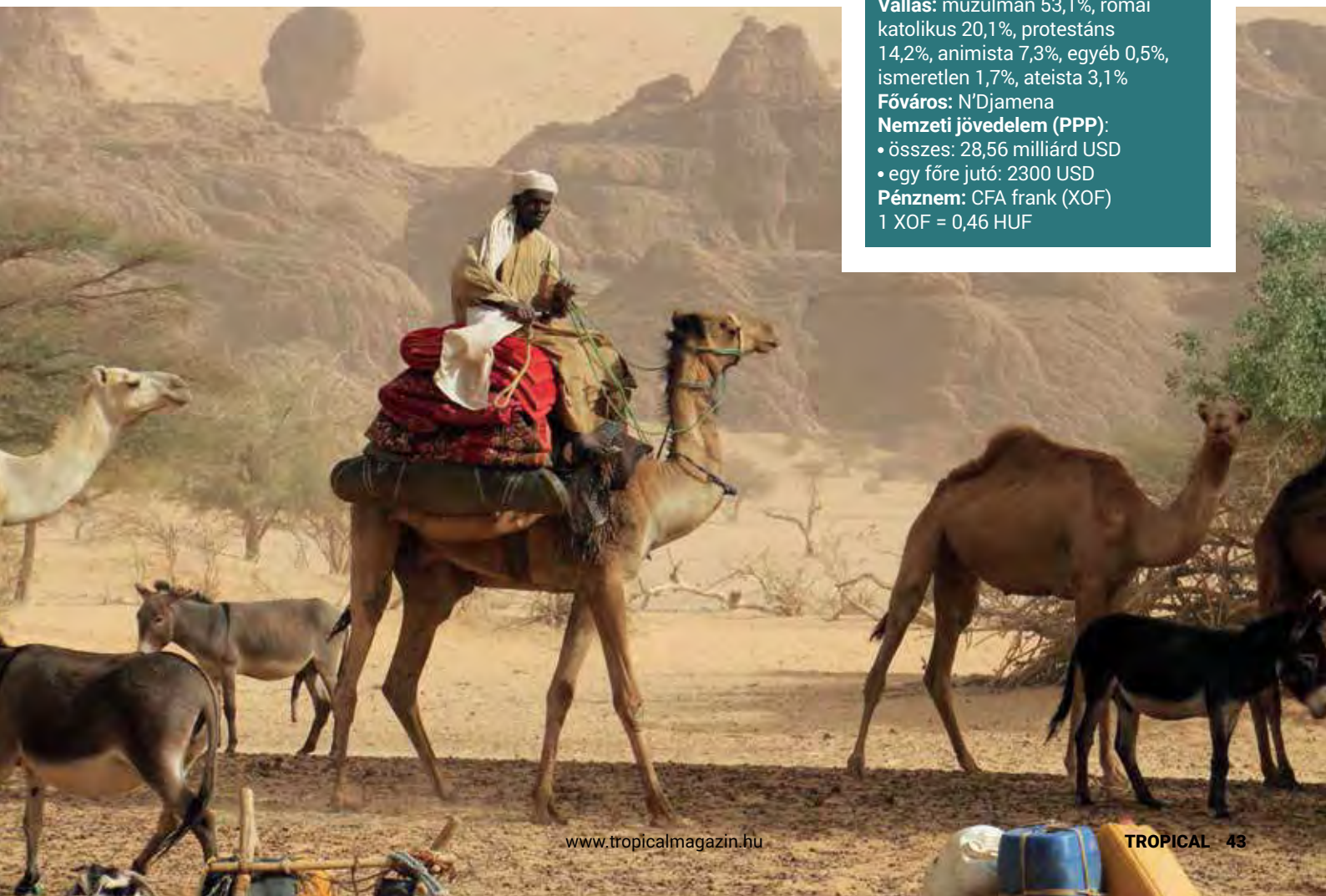
Főváros: N'Djamena

Nemzeti jövedelem (PPP):

- összes: 28,56 milliárd USD
- egy főre jutó: 2300 USD

Pénznem: CFA frank (XOF)

1 XOF = 0,46 HUF

Dél-afrikai Köztársaság

Szerző:
SZILÁGYI
Balázs

Dél-afrikai Köztársaság

Államforma: szövetségi köztársaság

Állam- és kormányfő: Cyril Ramaphosa (2018-tól)

Függetlenség: 1910. (az Egyesült Királyságtól); Dél-Afrika 1961 óta köztársaság.

Terület: 1 219 912 km²

Népesség: 54 841 000 fő

Etnikai összetétel: afrikai/fekete 79%, fehér 9,6%, egyéb 8,9%, indiai/ázsiai 2,5%

Nyelv:

hivatalos nyelvek: angol, afrikaans (búr), zulu, pedi, tsonga, xhosza, swati, ndebele, sotho tswana, venda

Vallás: cion keresztény 11,1%, karizmatikus 8,2%, római katolikus 7,1%, metodista 6,8%, református 6,7%, anglikán 3,8%, egyéb keresztény 36%, muzulmán 1,5%, egyéb 2,3%, nem vallásos 16,5%

Fővárosai:

- Pretoria (közigazgatási)
- Fokváros (törvényhozási)
- Bloemfontein (bírói)

Nemzeti jövedelem (PPP):

- összes: 765,6 milliárd USD
- egy főre jutó: 13500 USD

Pénznem: dél-afrikai rand (ZAR)

1 ZAR = 21,4 HUF

Dél-Afrika az afrikai kontinens legfejlettebb országa gazdasági szempontból, tagja a G20 szervezetnek. Az ország a Föld leggazdagabb ásványkincslelőhelye, például a világ aranykitermelésének 45%-át az ország adja. Az infrastruktúra kiváló, jól kiépített úthálózat a jellemző, a városokban a tömegközlekedés szervezett módon üzemel. A főszezon szeptember és május között van, habár lényegében mindig kellemes a klíma az utazáshoz. Színvonalas szálláshelyeket – az ötcillagos luxushoteltől a szalmafedeles kunyhóig – országszerte találni. Bármerre is jár az utazó, szembetűnő az ősi és modern kultúrák ötvözése. A csodálatos tájak, a nemzeti parkok hihetetlenül gazdag állatvilága, a különleges vegetáció, az őslakosság egzotikus kultúrája, a történelmi emlékek bősége és a

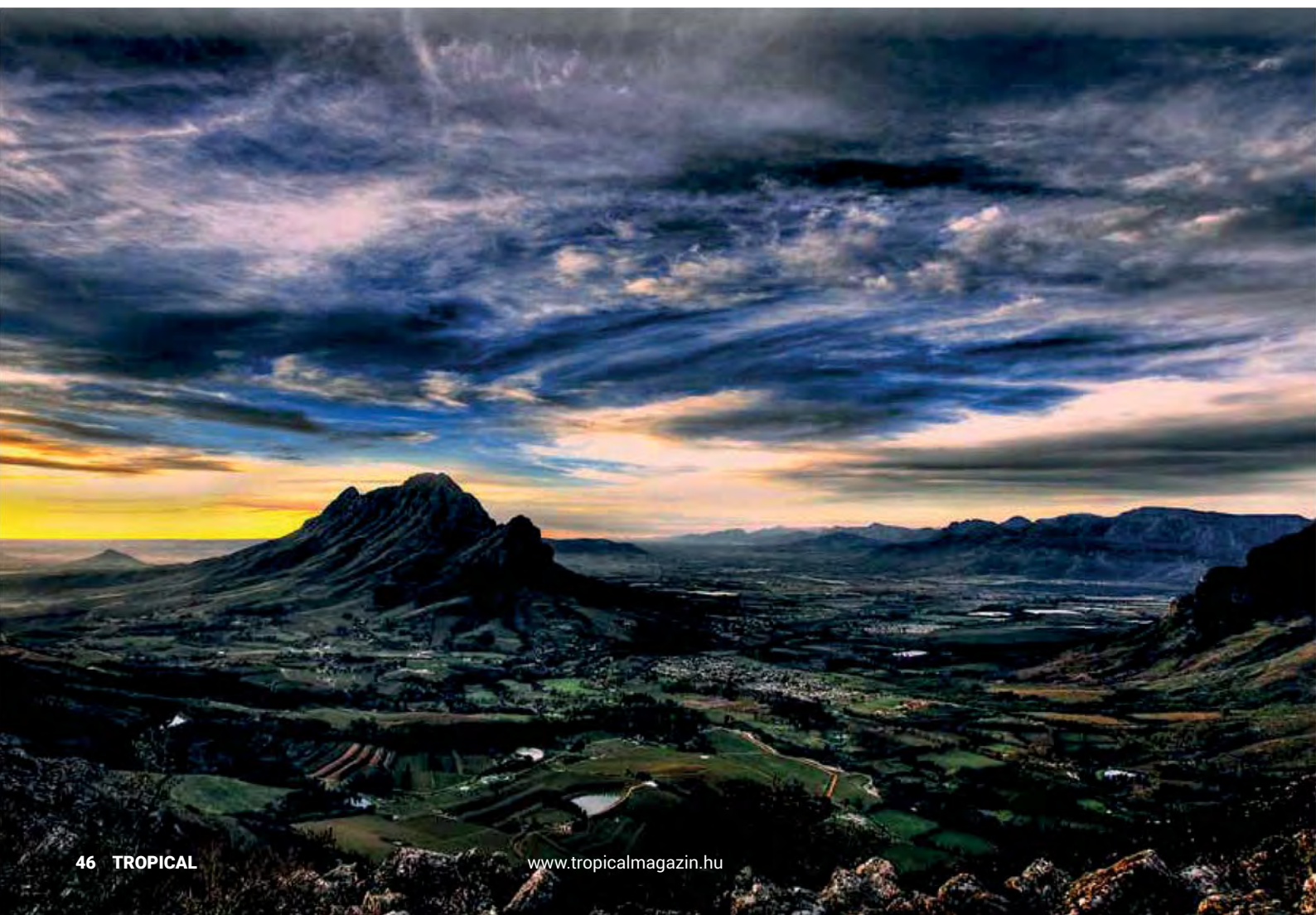
gyönyörű városok szebbnél szebb épületei jelentik a fő vonzerőt. Dél-Afrika partvonala összesen 2500 kilométer hosszú. A fokvárosi Table Mountain (Asztal-hegy) vélhetően a világ egyik legrégebbi hegye. Az Asztal-hegy növényvilága elképesztően gazdag, körülbelül 1500 növényfaj található ott. A nemzeti parkok területein gazdag állatvilág lelhető fel, az Afrikában őshonos nagyvadak zöme, valamint a hideg, déli-sarkvidéki áramlatoknak köszönhetően az ország nyugati partszakaszán pingvinek élnek, egyedülálló látványosságot jelentve az afrikai kontinensen. Az ország közbiztonsági helyzetével kapcsolatban azonban vannak aggályok, rengeteg rablást jelentenek országszerte, ezért fontos az elővigyázatosság, továbbá az utazás előtti megfelelő tájékozódás.

Gazdaság és fejlesztés – A Dél-afrikai Köztársaság a kontinens egyik vezető gazdasági-politikai hatalma, a világ feltörekvő hatalmait tömörítő BRICS csoport tagja. Fejlett, szabad piacgazdaság. Gazdag nyersanyag- és ásványkincstartalékai, nagy százalékban magasan kvalifikált humán bázisa, kitűnő kereskedelmi adottságai, valamint viszonylagos stabilitása vonzóvá teszi a külföldi beruházók számára. Számos ásványkincs kitermelésében és feldolgozásában világvezetőnek tekinthető az ország, importra szinte kizárólag a modern technikai berendezések terén szorul. A magyar cégek, vállalkozások számára ideális ugródeszkát jelenthet a térségben, hiszen a kapcsolatokat segíti a Dél-Afrikában élő jelentős számú magyar közösség is. Gazdasági együttműködés az ipar, különösen a feldolgozóipar, és a mezőgazdaság számos területén képzelhető el.

Természet – Az ország déli területét (Fokföld) kellemes mediterrán klímája tette vonzóvá az európai betelepülők számára. A világ legszebb virágmezőinek tartják Fokföld tájait, de kiválóan alkalmas a terület például bortermelésre is. Itt található Afrika legismertebb, immár világszínvonalú pincészetei. Az északabbi, melegebb, szárazabb területek viszont az érintetlen afrikai állatvilág menedékei. Az országban számos kiváló nemzeti park (Kruger, Pilanesberg, Drakensberg, Saint Lucia, Richtersveld) található.

Turizmus – praktikus tanácsok – A Dél-afrikai Köztársaság a kontinens egyik turisztikai nagyhatalma. Különböző régiói más-más turisztikai vonzerőt jelentenek. Fokföld leginkább a kulturális és gasztronómiai utak kedvelőinek nyújt sokat. Az ország legfejlettebb régiójában van Fokváros, amely számos látnivalót is kínál a Tábla-hegytől a Robben-szigetig, ahol Nelson

Mandela raboskodott. Innen indul ki a legszebb virágokat megmutató Garden Route, és a dél-afrikai borok útja is. Johannesburg, az „arany városa” látványos bányásztörténeti parkjaival vonzza a turistákat. A legjobb nemzeti parkok Kwazulu-Natalában és Mpumalungában találhatók. Sun City kaszinóvárosa pedig Afrika igazi ötcillagos Las Vegasa. Budapestről – átszállással – több útvonalon is elérhető a Dél-afrikai Köztársaság, Fokváros és Johannesburg mellett Durban is jelentős nemzetközi repülőtérrel rendelkezik. Az utasoknak nem szükséges vízum a beutazáshoz. Míg a nagyvárosokban a közbiztonság gyakran elég rossz, vidéken, akár a börtörökben, akár a nemzeti parkok környékén kiváló infrastruktúrára és biztonságos, barátságos környezetre számíthatunk. Ha valaki gépkocsit kíván bérelni, előre foglalja azt le, mert a rendelkezésre álló járműpark korlátozott. Dél-Afrikában bal oldali közlekedés van, amely önmagában is veszélyeket rejt magában.

MÉTHODE TRADITIONNELLE

FRANÇOIS

FÉRFIAS JÁTÉKOK

Louis François, a franciaországi Reimsből Törley József pezsgőgyáros által Magyarországra csábított pezsgőmester négyévi gyümölcsöző együttműködés után, 1886-ban önállósította magát, és az időközben szintén Budafokra települt öccsével, Césarral megalapította saját pezsgőgyárát Louis François et Co. Budafok néven. Még abban az évben 7243 palack pezsgőt töltöttek le. Ezzel elkezdődött Philippe François, a champagne-i Montigny pezsgőgyár pezsgőmesterének Magyarországra származott fiai által létrehozott üzem látványos fejlődése, mely nagymértékben hozzájárult a budafoki pezsgőgyártás fejlődéséhez és elismertetéséhez.

Louis François birtokában volt a már analitikai alapokon nyugvó champagne-i pezsgőgyártás ismereteinek, és magával hozta a családi tradícióból eredő tudást is, melyet csak társával, az öccsével, Césarral osztott meg, akivel egymást kiegészítve, teljes egyetértésben dolgoztak. A gyár éves forgalma 1914-ben már 800.000 palack volt. Az I. világháború kitörésekor óriási készletek voltak, de a forgalom jelentősen visszaesett. Nem volt export, a belföldi forgalom csökkent, a készletek nőttek, viszont a 4-5 éves pezsgők minősége kiváló volt. A gazdasági válság további terheket jelentett az üzemnek, 1928-ig csak évi 30-40 ezer palackot töltöttek. Louis 1921-ben meghalt, ezt követően César vezette a céget. 1928-tól újabb fellendülés következett, a 40-es évek elején az éves forgalom 200.000 palack volt. 1944 augusztusában hat bombatalálat érte az üzemet, minden romba dőlt, a készletek megsemmisültek. A családnak nem sikerült talpra állítani a céget, végül 1949-ben a Pénzüntézeti Központ felszámolta, az ingatlanokat az állam tulajdonába vette.

A François és Törley közös története 1982-ben folytatódik, amikor is a Törley Pezsgőgyár 100 éves jubileumán megvásárolta a családtól a névhasználatot, és felújította az eredeti pincéket. A minőségre mindig kényesen ügyelő François Pezsgőgyárban azóta is kizárólag az Etyek-Budai borvidéken található, saját ültetvényről származó chardonnay és pinot noir fajtájú szőlőből készülnek a kiválóbbnál kiválóbb pezsgők. A márka a fejlesztés és gyártás során is különös figyelmet szentel arra, hogy olyan

pezsgőket kínáljon, amelyek tökéletesen illeszkednek a hazai ízlésvilághoz.

A François név egyet jelent a hagyománnyal és a minőséggel. A pincékben ma is a tradícióknak megfelelően, a hagyományos champagne-i eljárással (Méthode Traditionnelle) készül a pezsgő.

A több mint 130 éves múltra visszatekintő François pezsgők minden kortya ma is azt a különleges élményt nyújtja, amelyet mindig újra és újra szívesen átélünk.

A François pezsgők készítése nagy kihívás a számunkra. Arra törekszünk, hogy a lehető leg-elegánsabb és legkomplexebb pezsgőt tudjuk a palackba varázsolni. Olyat, amelybe nem elég egyszer beleszagolni, nem elég egyszer belekóstolni, hanem minden illat és korty valami újat nyújt a fogyasztójának. Mindezt úgy, hogy a hosszabb érlelés nem teszi nehezkessé a pezsgőt, hanem éppen finommá, légiessé válik, és az apró buborékok „halkan” olvadnak szét a szánkban. Ott a helye minden jeles eseményen.

A tradíciók tisztelete és megtartása mellett egy korszerű, nyitott és sokoldalú márkaként definiáljuk magunkat. Hagyományos eljárással készülő, mégis modern pezsgőt kínálunk az ingyenc pezsgőrajongóknak, amit olyanok fogyasztanak, akik tudják, mit akarnak, és azt is tudják, ezt hogy érik el. Akik komolyan veszik az életet, nemcsak egyszerű kalandokat keresnek, hanem ragaszkodnak a különlegességek adta élményekhez.

Szerző:
BALOGH
Szonja

Dél-Szudán

Több tízéves polgárháborút követően, amelyet belső politikai érdekellentétek robbantottak ki, 2011-ben végre Dél-Szudán hivatalosan is levált a vele északról szomszédos Szudáni Köztársaságtól, és önálló állammá avaszt egy 99%-kal megnyert referendumot követően. Ekkoriban még úgy tűnt, hogy akár a legmerészebb elképzeléseiket is sikerül az újszülött állam lakosainak megvalósítaniuk: sokan hittek egy tartós béke eljövételében a kinkeservvel kiharcolt országukban. Sajnálatos módon az események kedvezőtlenül alakultak számukra. Alig két évvel az új állam megszületése után, 2013-ban egy újabb konfliktus robbant ki Dzsúában, az ország fővárosában, ami rögvest nemzeti szintű etnikai és politikai krízisbe torkollott. Ennek következtében minden földművelési

tevékenység megnehezült (s ez különösen fontos, mert a populáció nagy része ebből tartja el magát), a piac működése zavart lett, s a lakosság megélhetési színvonala mélyzuhanásba kezdett.

Az ország jelenleg közel 12 millió lakossal büszkélkedhet egy körülbelül franciaországnyi (644 329 km²) területen. A hivatalos nyelv az angol, de a beszélt nyelvek között megtalálható az arab, a nuer, a shilouk vagy a bari is, amelyek helyi nyelveknek számítanak. A hivatalos pénznem a dél-szudáni líra, melynek megalapítása óta folyamatosan csökken az értéke, s jelenleg kb. 0,0065 euróval egyenlő. Ha ellátogatunk az amúgy túlnyomórészt keresztény országba, érdemes megnéznünk többek között a Boma Nemzeti Parkot, a görög múlttal is rendelkező fővárost és a Bor nevű kísértetvárost.

Gazdaság és fejlesztés – Dél-Szudán gazdasága a hosszú polgárháború után gyakorlatilag romokban van. Az elmúlt években az amúgy is rossz állapotban levő gazdaság további súlyos recesszióba süllyedt. Az elemi infrastruktúra is hiányzik. Az ország egyetlen jelentősebb bevételi forrása az olajkitermelés lehetne, amelyet kínai segítséggel működtettek az északi, Szudánnal határos területeken. A polgárháború 2018 nyarán – elvben – lezárult, és ez lehetőséget adhat a fejlesztés újraindítására.

Természet – Az északi szárazabb területektől délre a Fehér-Nílus mocsarai terülnek el. A hosszú évtizedekre visszatekintő polgárháború miatt igazán fel sem mérték még pontosan az ország természeti értékeit. Sokan állítják, hogy a szinte érintetlen pusztákon a kodok vonulása egyedszámban és látványban is vetekszik a híres tanzániai nagy vonulással.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az országban 2018 nyarán ért csak véget a polgárháború, és a helyzet azóta is folyamatosan bizonytalan, gyakoriak a törzsi összecsapások. A turisztikai

Dél-szudáni Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Salva Kiir Mayardit (2011-től)
Függetlenség: 2011. január 1. (Szudántól)
Terület: 619 745 km²
Népesség: 13 026 000 fő
Etnikai összetétel: dinka, nuer és silluk
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: angol
 • egyéb beszélt nyelvek: dinka, nuer, bari
Vallás: keresztény 60%, afrikai törzsi vallások 32%, iszlám 6%
Főváros: Dzszúba
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 18,74 milliárd USD
 • egy főre jutó: 1800 USD
Pénznem: dél-szudáni font (SSG)
 1 SSG = 39 HUF

célú utazást nem javasolja a Külügyminisztérium. Turisztikai – vagy egyéb – infrastruktúra az országban gyakorlatilag nincs.

Dzsibuti

Szerző:
SZABÓ
Roland

Dzsibutiban sok a külföldi, ezt a városban – ami tulajdonképpen maga az ország – azonnal láthatjuk. Ahogy egy, a nagy kereskedelmi utak kereszteződésében elhelyezkedő kereskedővároshoz illik, mindenfelől érkeznek ide emberek: láthatunk európaiakat, arabokat, ázsiaiakat és természetesen sok-sok afrikait. De a legtöbben nem turistaként érkeznek. Hiszen Dzsibuti nem egy igazán turisztás hely. A kis ország nagy része kopár, kellemetlen sivatag, bár van pár kis kiszáradófélben levő sós tó és tengerparti zöldbb vidék is. Dzsibuti városa pedig zsúfolt, nyüzsgő és gazdag – a kelet-afrikai viszonyokhoz képest –, de apró, szűk belvárosa nem túl sok érdekességet

kínál az utazónak. Akkor mégis miért jönnek ide olyan sokan? Dzsibuti, az egykor francia gyarmat igen sikeresen pozicionálta magát az elmúlt évtizedekben. Ebben persze sokat segített a fekvése – a Vörös-tengert az Indiai-óceánnal összekötő szoros stratégiai elhelyezkedése is –, hiszen az Európa és Ázsia közti áruforgalom jelentős része halad itt keresztül, no meg az, hogy a két kikötő, amelyek még a térségben lennének – Masszava Eritreában és Berbera Szomáliában –, sokáig partvonalra kerültek. Így a térség egyetlen biztonságos jó kikötője, ahonnan árukat lehet szállítani a szárazföld belsejébe, és ahol a szorost ellenőrző, a hajózás biztonságát segítő haditengerészeti bázist fenn lehet tartani, itt maradt Dzsibutiban.

Gazdaság és fejlesztés – A kereskedelmi szempontból kedvező földrajzi adottságok (a tágabb térség egyetlen mély vízi kikötője) következményeként Dzsibuti gazdasága szinte 100%-ig a szolgáltatási szférára (vendéglátóipar, kikötői bérletek, raktározás stb.) épül. Stratégiai helyzete miatt több nagyhatalom is működtet itt katonai bázist, ami jelentős keresletet generál, illetve Dzsibuti kikötőjén keresztül folyik a térség külkereskedelmének jelentős része. Sem a mezőgazdaság, sem az ipar számára nincsenek természeti erőforrások, az ország majd mindenből importra szorul. A magas munkanélküliségi ráta következtében a szükségszerű nemzetközi segélyek döntő hányada szociális kiadásokra fordítódik, a beruházások száma mérsékelte.

Természet – Száraz, kietlen sivatag, legjellemzőbb pontja az Abbé-tó úgynevezett „gőzkéménye”.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az országnak turisztikai jelentősége nincs, az ide érkező külföldiek általában üzleti ügyben, kereskedőként vagy átutazóban járnak Dzsibutiban. A Külügyminisztérium csak a szervezett formában történő beutazást javasolja.

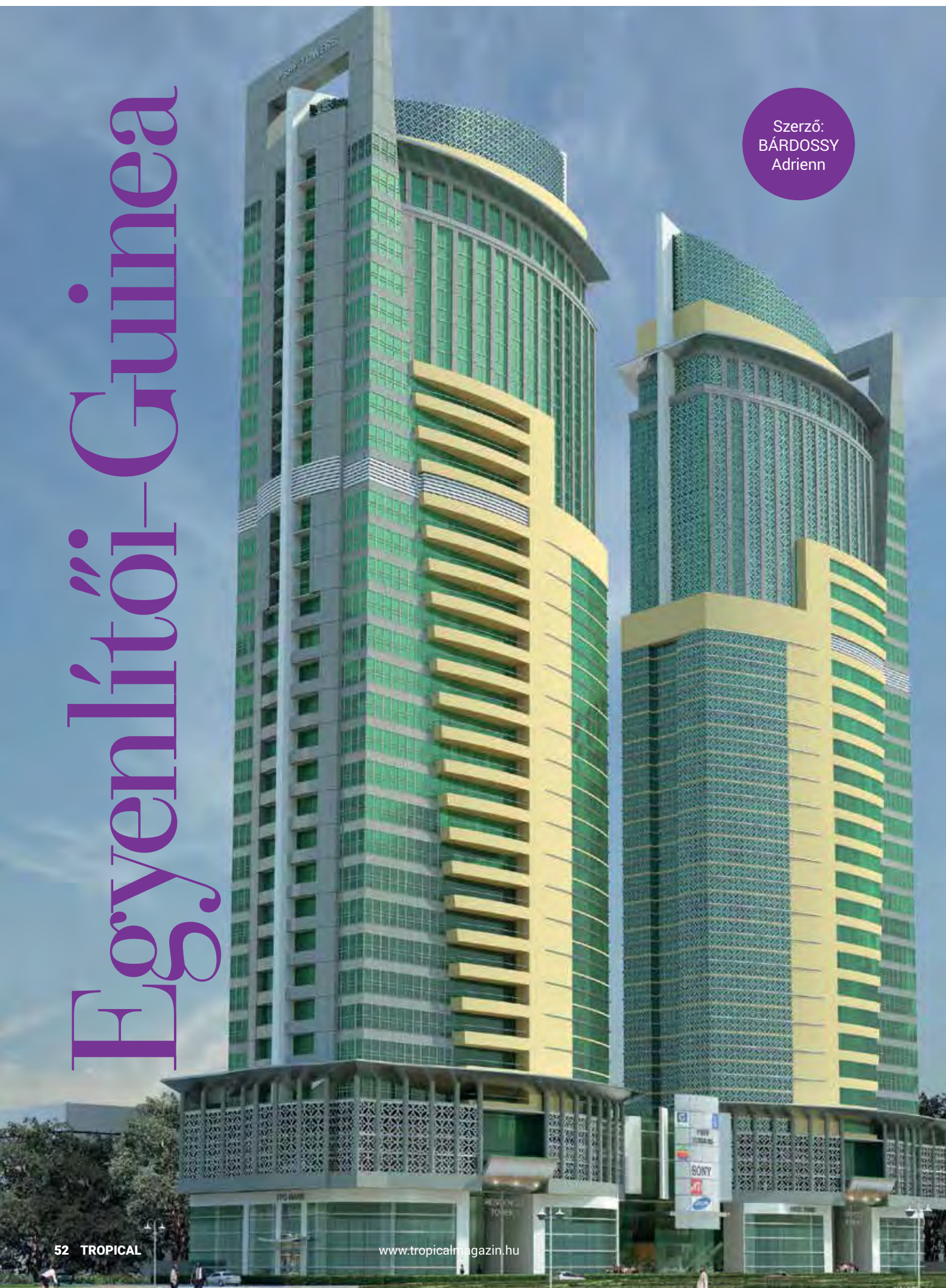
Dzsibuti Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Ismail Omar Guelleh (1999-től)
Miniszterelnök: Abdoukader Kamil Mohamed (2013-tól)
Függetlenség: 1977. június 27. (Franciaországtól)
Terület: 23 000 km²
Népesség: 865 000 fő
Etnikai összetétel: somáli 60%, afar 35%, egyéb 5%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: arab, francia
 • egyéb beszélt nyelvek: somáli, afar
Vallás: muzulmán 94%, keresztény 6%
Főváros: Dzsibuti
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 3,632 milliárd USD
 • egy főre jutó: 3600 USD
Pénznem: dzsibuti frank (DJF)
 1 DJF = 1,2 HUF

Egyenlítői-Guinea

Szerző:
BÁRDOSSY
Adrienn

Egyenlítői-Guinea nevéből is kiderül a földrajzi helyzete, mely pár fokkal az Egyenlítő fölé tehető. Különlegességét többek között az is adja, hogy az egyetlen olyan afrikai ország, ahol a hivatalos nyelv a spanyol, bár a szomszédainak köszönhetően itt is erős a francia hatás. Területe egy apró, Afrikához tartozó szárazföldi területet (Rió Muni), amely szigeteket (Bioko és Annobón) is magába foglal. Egyenlítői-Guinea fővárosa jelenleg a Bioko szigetén található Malabo, de 2020-ra egy új, modernebb fővárost építenek – Ciudad de la Paz, vagyis „a béke városa” néven – az ország szárazföldi területén. Az éghajlatára is furcsa kettősség jellemző, ugyanis nem ugyanazt az időjárást fogjuk tapasztalni egy adott perióduson belül a Rió Munin, mint Biokón vagy Annobónon. Míg a szárazföldi részt monszunjellegű esők áztatják, addig Bioko szigetén kellemes száraz időt élvezhetünk. A napsütés szerelmeseinek nem ajánljuk Annobón szigetét, ugyanis az

elmúlt években alig akadt olyan nap, amikor ne burkolózott volna vastag felhőtakaróba. Az ország a területre nagyon jellemző trópusi növények és állatok otthona, így több majomfaj és zsiráfok is élnek a sík területeken. A vidéket három vulkán is tarkítja, melyek közül egy, a Pico Basilé aktívnak mondható a legutóbb 1923-ban történt kitörésével. 1995 óta Egyenlítői-Guinea olajkitermeléssel is foglalkozik, ám mivel a készlet 10 éven belül kifogyni látszik, rengeteg intézkedés történik a kormányzat részéről a jövő biztosítására. Az olajexport mellett az országnak fejlett a művészete, legfőképp szobrászatáról híres. A gasztronómia szerelmesei könnyen felfedezhetik a spanyol hatásokat az ország konyhájában, és mennyei afrikai paellát fogyaszthatnak látogatásuk alkalmával. Az ország tehát maximális fejlődésben van, így könnyen lehet, hogy hamarosan népszerű turisztikai célponttá is válik.

Egyenlítői-guineai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Teodoro Obiang Nguema Mbasogo (1979-től)
Miniszterelnök: Francisco Pascual Eyegue Obama Asue (2016-tól)
Függetlenség: 1968. október 12. (Spanyolországtól)
Terület: 28 051 km²
Népesség: 778 000 fő
Etnikai összetétel: fang 85,7%, bubi 6,5%, mdowe 3,6%, annobon 1,6%, bujeba 1,1%, egyéb 1,4%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: spanyol, francia, portugál
 • egyéb beszélt nyelvek: kreol, fang, bubu, ibo
Vallás: római katolikus
Főváros: Malabo
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 30,35 milliárd USD
 • egy főre jutó: 36 000 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
 1 XOF = 0,46 HUF

Gazdaság és fejlesztés

– Az ország méretéhez képest hatalmas kőolaj- és földgázlelőhelyek felfedezése után Egyenlítői-Guinea gazdasága virágzásnak indult. Az addig meghatározó mezőgazdaság ugyan némileg háttérbe szorult, de a lakosság döntő többsége ma is halászatból, fakitermelésből és kókusztermesztésből él. A Világbanktól és az IMF-től érkező nemzetközi segélyek 1993-ban végleg elapadtak, elsősorban az országban tapasztalható korrupció következtében. Az ország egy főre eső GDP-je világ szinten is kiemelkedő, a valós társadalmi helyzet azonban a legkevésbé sem tükrözi mindezt. A nagy infrastrukturális projektek

hiányoznak, az olajjövodelemek nagyon kevés embert tesznek nagyon gazdaggá. Az elmúlt években – mivel a gazdaság diverzifikációja elmaradt az alacsonyabb olajárak miatt – jelentős visszaesés volt tapasztalható. A kis közép-afrikai ország az Egyesült Államok legfontosabb gazdasági partnere a térségben.

Természet – Éghajlata trópusi, forró és száraz egész évben. A szigetekre eső részek igen sűrűn lakottak, míg az afrikai szárazföldre eső része az országnak szinte lakatlan őserdő.

Turizmus – praktikus tanácsok –

Az ország nagykövetségei jelenleg nem, vagy csak igen indokolt esetben adnak ki turisztikai vízumokat. De ha meg is kapjuk, az ország egyes részeire csak külön engedéllyel lehet eljutni. A helyi légitársaságok gépei biztonsági okok miatt nem repülhetnek az EU légterében. Járataikra az interneten nem lehet jegyet vásárolni, csak és kizárólag a légitársaság irodájában, ahol készpénzzel lehet fizetni. Az árak az ország területén magasak. Így a szigetek – amúgy nem túl nagyszámú – nevezetessége rejtve marad. Pedig – elméletben – érdekes lehetne például a malabói Santa Isabel-katedrális vagy Bioko, a „majomsziget”

ÚJ HONDA CR-V: AZ AUTÓZÁS ÉLMÉNYE

Az 1995-ben bemutatott Honda CR-V elképesztő karriert futott be az elmúlt években, olyannyira, hogy a világ legnagyobb példányszámban értékesített szabadidő-autóját tisztelhetjük benne. Legújabb generációjának tervezésekor azt tartották szem előtt, hogy a vásárlók minden elvárásának megfelelően, egyúttal megőrizze egyedi karakterét és előkelő piaci pozícióját. A vadonatúj CR-V méretesebb, mint a korábbi generáció, és a hosszabb tengelytávból, illetve a szélesebb kialakításból fakadóan nagyobb helykínálattal rendelkezik. A kiemelkedő helykihasználás hozadéaként minden utas kényelmesebben utazhat, és a szélesebb, mélyebb csomagtartóba is több poggyász fér be. Új, két helyzetben rögzíthető, sík csomagtérpadlójának köszönhetően ezentúl még nagyobb tárgyak szállíthatók a CR-V-ben, és az ötödik ajtó nyitásával-zárásával sem kell bíbelődni a tulajdonosnak, hiszen akár kéz nélkül is működtethető.

Nem mehetünk el szó nélkül az – ultramodern, aktív menetbiztonsági és vezetést segítő eszközöket magában foglaló – Honda SENSING csomag mellett sem, különösképpen, hogy minden modellváltozathoz alapáron jár. Ezt a rendszert a kategória legjobbjai között tartják számon, hiszen átfogó védelmet nyújt az autó utasainak. A működéséhez szükséges adatokat különleges kamerák, radarok és ultramodern szenzorok szolgáltatják, segítségükkel a vezető még időben észreveheti és elkerülheti a balesetveszélyes helyzeteket.

Az új CR-V 1,5 literes, benzines VTEC TURBO modellváltozata már kipróbálható a hazai Honda márkakereskedésekben. Ezt a motort elsőként a Civic legújabb nemzedékénél vetette be a gyártó, ám kifejezetten a CR-V-hez hangolták, akárcsak a turbófeltöltőt. Kimagasló fejlettségéről tanúskodik, hogy teljesítmény és üzemanyag-hatékonyság terén is kategóriája egyik legjobbjá, a kezelését megannyi különleges technikai megoldás teszi könnyebbé.

A Honda CR-V vadonatúj, hibrid hajtáslánccal szerelt modellváltozatára sem kell már sokat várni, 2019 elején érkezik Magyarországra.

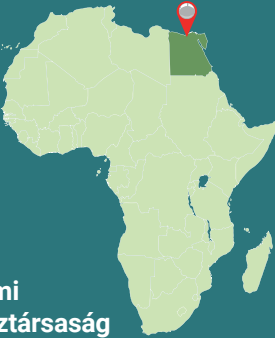
Egyiptom

Egyiptomra igazán nincs felkészülve az ember. Mert az, amit az iskolában tanul Egyiptomról, az igazán köszönőviszonyban sincs azzal, amivel a valós modern Egyiptomban találkozunk. Az iskolában Egyiptom története valamikor az őskorban kezdődik, és véget is ér azzal, hogy Augustus a birodalomhoz csatolja császári magánbirtokként az országot. Közte meg van piramis, múmia és fáraó – a Nemzeti Alaptanterv szerint ennyit kell tudni az országról. A modern Egyiptomban persze ezeket is láthatjuk, hiszen, aki Kairóban jár, az bizonyosan kimegy a piramisokhoz, és lát a múzeumokban számos múmiát is. De senki sem készít fel az iszonyatos tömegre, a folyamatos zsúfoltság érzésére, amit egy jó húszmillió metropolisz jelent. A térképről láthatjuk, hogy az ország alig néhány százaléka lakható. De egészen más ezt megtapasztalni, látni a Nílus

mentén a hihetetlen dús növényzetet, az apró parcellákat, a csatornákat, amelyek már négyezer éve viszik a folyó életető vizét ki a földekre, majd mintha elvágták volna, a pálmafák mögött a sárga, szürke élettelen sivatagot, ahogy mindent beborít a homokjával, a parasztokat, akiknek talán évezredek óta alig változott az élete, akik elképesztő kitartással, küzdelmekkel védik meg kevéske földjüket a pusztító sivatagtól. Megismerhetjük itthon az ókor életét, de semmi sem készít fel arra, hogy hogyan élnek tovább az évezredek szokásai, hogyan határozza meg a földrajz, a hagyomány azt, ahogy egy tisztviselő viselkedik, ahogy egy család szervezi az életét, vagy ahogy egy országot irányítanak. Mert Egyiptom ma is hatalmas, de ma is attól fél, amitől évezredek óta mindig: a dezintegrálódástól, a zűrzavartól, a sivatagból érkező támadásoktól.

Szerző:
SZABÓ-KÓRÉ
Anita

Egyiptomi Arab Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Abdel-Fattáh esz-Szíszi (2014-től)
Miniszterelnök: Musztafa Madbúli (2018-tól)
Függetlenség: 1922. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 1 001 449 km²
Népesség: 104 000 000 fő
Etnikai összetétel: arab 99%, görög, núbiai, örmény, olasz, francia 1%
Nyelv: hivatalos nyelv: arab
Vallás: muzulmán (leginkább szunnita) 90%, kopt 9%, egyéb keresztény 1%
Főváros: Kairó
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 1201 milliárd USD
 • egy főre jutó: 12700 USD
Pénznem: egyiptomi font (EGP)
 1 EGP = 31 HUF

Gazdaság és fejlesztés – Az egyiptomi gazdaságot a hatalmas ellentétek jellemzik. Egy részről az egész országnak óriási gondot jelent a hatalmas munkanélküliség és az, hogy az ország gazdasági növekedése nem képes lépést tartani a lakosság számának növekedésével. A forradalom után a turisztikai bevételek csökkenése, illetve a nemzetközi pénzügyi szervezetekkel való kapcsolat ingadozása miatt Egyiptom többször az arab világ segítségére szorult. Más részről viszont Egyiptom Afrika egyik legfejlettebb gazdasága. Fejlett feldolgozóipara, hadiipara van, és jelentős hazai tőke áll mögötte. A magyar cégek számára vonzó terület lehet, hiszen több évtizedes jó kapcsolatokra tekinthet vissza a két ország, számos magyar vállalat ért el sikereket az egyiptomi piacon – máig emlegetik a Ganz motorvonatokat. A mezőgazdasági együttműködés mellett az egyiptomiak érdekeltek a technológiai transzferben, új gyártási folyamatok meghonosításában, és például egészségturisztikai fejlesztésekben is.

Természet – Az ország területének alig 6%-a lakható. A Nílus völgye így a világ egyik legsűrűbben lakott vidéke, itt koncentrálódik az ország lakosságának 96%-a. Nagyobb mezőgazdasági művelésre alkalmas területek a folyó pár kilométeres, csatornákkal szabdaltsávján kívül egyedül a delta vidékén vannak. A sivatagban a nagyobb oázisok – Fajjúm, Sziva – területén van település.

Turizmus – praktikus tanácsok – A külföldön dolgozó egyiptomiak hazautalásai és a Szezei-csatorna bevételei mellett Egyiptom legfontosabb bevételi forrása a turizmus. A legsikeresebbnek számító 2010-es évben 14 millió turista látogatta meg a fáraók földjét. A forradalom utáni politikai bizonytalanság miatt ez a szám jelentősen esett. A helyzetet Egyiptom számára tovább rontotta az orosz gép felrobbantása a Sínai-félsziget felett, ugyanis a két legnagyobb turisztikai partner, Nagy-Britannia és Oroszország is leállította a közvetlen járatokat Egyiptomba. Némi élénkülést a kínai turisták számának növekedése hozott, de még így is nagyon sok a kihasználatlan férőhely, és több olyan régió van, ahol gyakorlatilag pang a turizmus. A Sínai-félszigeten nagyon nehezen szorítja csak vissza az egyiptomi hadsereg az Iszlám Állam fegyvereseit, így továbbra is fennáll a terrorveszély. A kormányzat ugyanakkor komoly fejlesztésekkel – különösen Kairóban és a Nílus völgyében –, az ókori Egyiptom emlékeinek feltárásával és népszerűsítésével igyekszik visszavonzani a turistákat.

A legfőbb turisztikai régiók:

- A Vörös-tenger vidéke (Sarm es-Sejk, Dahab, Hourgada, El-Guna – nyaraló- és bújárturizmus).
- A Nílus völgye és Kairó világörökségi helyszínei: Kairó óvárosa, a piramisok, Théba és a hozzá tartozó nekropolisz (Királyok völgye), Núbia ókori emlékei (Asszuán, Abu Szimbel), illetve más ókori emlékek: Edfu, Kom Ombo templomai – kulturális turizmus, nilusi hajóutak.
- A nyugati sivatag (Sziva-oázis) – kaland- és egészségturizmus, második világháborús emlékek (El-Alamein).

Elefántcsontpart

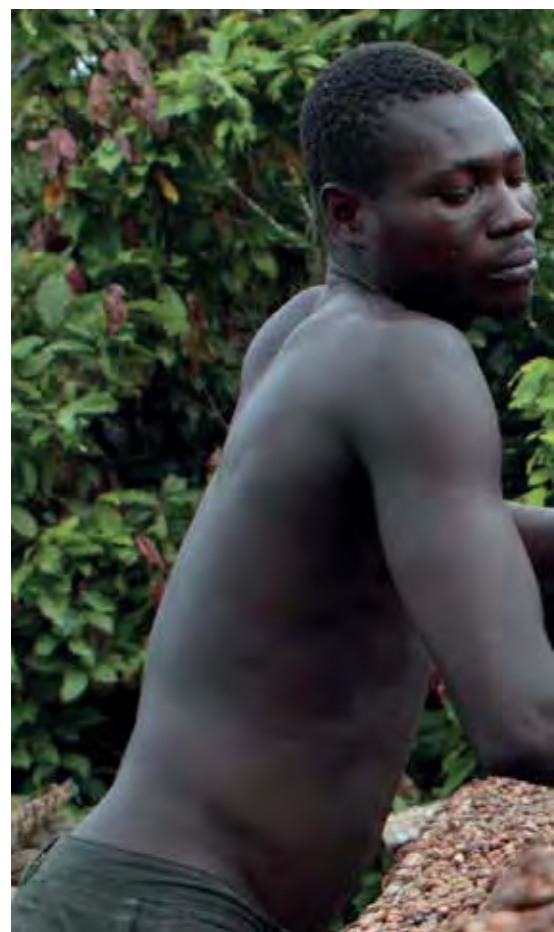
Szerző:
SZERBIN
Judit

Bár a neve talán ismerősen cseng, mégis kevesen ismerik igazán az Elefántcsontpart nevű afrikai országot. A bemutatást kezdjük például azzal, hogy két fővárossal rendelkezik: Yamoussoukrou az ország negyedik legnagyobb városa s egyben a politikai fővárosa is, míg Abidzsán pénzügyi központként üzemel. Az ország több járvány által is sújtott, ezért mindenképp ajánlott utánanézni a szükséges oltásoknak a kiutazás előtt. Mivel általában sok oltásról van szó, ha nem kezdjük el időben (akár hónapokkal kiutazás előtt) beadatni őket, lehet, hogy nem sikerül időre. Az ország közbiztonsága kriminális. Terrorveszéllyel és fegyveres rablásokkal egyaránt kell számolnia az odautazónak, tekintve, hogy a fegyverkereskedelem mindenféle ellenőrzés nélkül működik. Ha megtörténik a baj, „engedelmes”

viselkedéssel tudja az áldozat elkerülni, hogy a helyzet tovább romoljon. Fizetési eszközük a Communauté Financière Africaine, vagyis az „Afrikai Pénzügyi Közösségi frank.” Röviden csak CFA.

Ha Elefántcsontpartot választjuk úti célul, akkor érdemes ellátogatni a Banco Nemzeti Parkba, amely Abidzsánban, a városközpontban található meg, itt megismerkedhetünk az elefántcsontparti gazdag növény- és állatvilággal.

Yamassoukrouban a Miasszonyunk, a béke királynője bazilika a turisták által leginkább frekvenciált helyek közé tartozik. Megdöntötte a „legnagyobb keresztény építmény” Guinness-rekordját. Az elnöki palota tavában található krokodilok általában egy tonnát nyomnak, és akár 6 méter hosszúságúra is megnőhetnek. A helyiek egyaránt szentként tisztelik a helyet és az ott élő állatokat.

Gazdaság és fejlesztés – Az elefántcsontparti gazdaságot sokáig a térség élvárosának tartották. Abidzsán ma is Nyugat-Afrika egyik üzleti központja, a polgárháború azonban sokban visszavetette az ország fejlődését. Az ország elsődleges bevételi forrása az exportorientált mezőgazdaság. Elefántcsontpart a világ egyik legnagyobb kakaó, kávé és pálmaolaj termelője. Elsősorban a könnyűipar területén zajlanak – külföldi tőkebevonással – komoly állami beruházások, azonban a bányászat és az ércfeldolgozás is előtérbe került a tragikus polgárháború utáni stabilizálódást követően. A belső feszültségek következményei (szakemberek, külföldi vállalatok távozása, csempészcsoporthoz való csatlakozása) súlyosan hátráltatták Elefántcsontpart gazdasági fejlődését az elmúlt évtizedben. Az olajipar fejlesztése Elefántcsontparton is főként a kínai tőkének köszönhető, az évtized végéig a napi termelést 650%-kal kívánják emelni. Mivel azonban az ország egyelőre továbbra is erősen kitett a mezőgazdasági termékek áringadozásának, a kakaó árának csökkenése többször súlyos válságba sodorta az államkasszát.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, északra, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai is (Comoé, Nimba). Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Korábban Abidzsán jó éttermekkel, szállodákkal és pezsgő éjszakai élettel hívogatta a turistákat. Ma lassan éledezik a turizmus, amelynek főbb célpontjai a nemzeti parkok, illetve a gyarmati múltat idéző (immár világörökségi címmel rendelkező) Grand Bassam és Yamoussoukrou, ahol a Miasszonyunk, a béke királynője bazilika található. Az ország vízumköteles, de a vízumot a helyi külügyminisztérium online felületén keresztül is meg lehet szerezni. Korábban kiváló, saját légitársaságuk volt, és így Abidzsánba könnyen el lehetett jutni, ma kevés európai légitársaság repül egyelőre Elefántcsontpartra.

Elefántcsontparti Köztársaság

Államforma: köztársaság

Államfő: Alassane Dramane Ouattara (2010-től)

Miniszterelnök: Am adou Gon Coulibaly (2017-től)

Függetlenség: 1960. augusztus 7. (Franciaországtól)

Terület: 322 460 km²

Népesség: 24 184 000 fő

Etnikai összetétel: baule 23%, bete 15%, senufo 15%, agni-asanti 14%, malinke 11%, kru 10%, déli mande 8%, egyéb 4%

Nyelv:

- hivatalos nyelv: francia
- egyéb beszélt nyelvek: dioula, további mintegy 90 nyelv és nyelvjárás

Vallás: muzulmán 38,6%, törzsi vallású 11,9%, keresztény 32,8%, egyéb és nem vallásos 16,7%

Főváros: Yamoussoukrou (gazdasági központ: Abidzsán)

Nemzeti jövedelem (PPP):

- összes: 40,36 milliárd USD
- egy főre jutó: 3900 USD

Pénznem: CFA frank (XOF)

1 XOF = 0,46 HUF

Eritrea

Szerző:
André
VAN ZYL

Eritrea földrajzilag Afrikában fekszik, de mintha egy egészen külön kontinenst kellene alkotni neki, annyira különbözik minden másától, amit a Földön láthat az ember. Ennek oka a vidék egészen sajátos történetében keresendő – az ősi civilizációk után az etióp birodalmak, az oszmánok, majd az olaszok birtokolták e földet. Ők adták a nevét az országnak, és még sokkal többet is. Itálián kívül sehol máshol nincs annyira olasz város, mint Aszmara, amit egykor egy végül soha fel nem épülő hatalmas afrikai gyarmatbirodalom központjának szántak. Ebből a furcsa álomból sokkal több maradt, mint a puszta falak, a világ talán legkülönösebb

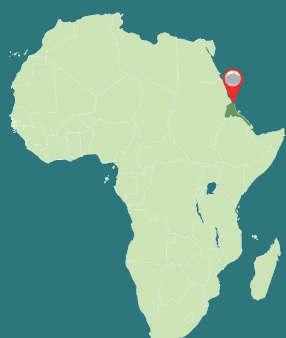
benzinkútja és leggrandiózusabb mozijai. Megmaradt a konyha és a kávé (amit persze itt sokkal régebben ittak már, mint Itáliában), megmaradt a bátor mérnökök által tervezett csodás tájakon végigvezető vasút és a bárók a főutca mentén. És az, hogy valahogy Aszmarában nem érzi Afrikában magát az ember: nincs hőség, és nincs forgalmi dugó, nincs dudálás, és nincs rendetlenség. Egy új, kevesebb mint három évtizede született országot látunk, ahol talán éppen amiatt, hogy frissen kellett mindent felépíteni, még mindenki közvetlen. A miniszterek gyalog járnak haza a munkából, vagy éppen maguk vezetik a kocsijukat, a közélet meghatározó szereplői csak úgy beülnek kávézni a bárókba, és ha arra jársz, meghívnak egy narancslébe.

Gazdaság és fejlesztés – Bár Eritrea az olasz gyarmatbirodalom ékessége volt, mára a világ egyik legszegényebb országa. A függetlenség kivívása óta Eritrea súlyos gazdasági problémákkal küszködik, a lakosság döntő hányada él a létminimum alatt. Az Etiópiával való háborúskodás jelentős mértékben rombolta le az ország infrastruktúráját, a lakosság fő bevételi forrásának minősülő mezőgazdaság is súlyos károkat szenvedett. A fejlődés a legutóbbi években indult meg, részint kínai segítséggel jelentős infrastrukturális projektek kezdődtek. A mezőgazdaság, az olajipar, a kereskedelem, a szállítás fejlesztésében nagy lehetőségek vannak. Az Etiópiával kötött békeszerződés minden bizonnyal újabb impulzust fog adni a gazdaságnak.

Természet – Éghajlata a partvidéken forró és száraz egész évben, a belső területeken valamivel csapadékosabb. A hegységben fekvő Aszmara – a magasságnak köszönhetően – kellemes hűvös éghajlattal rendelkezik.

Turizmus – praktikus tanácsok – Kevés légitársaság repül Aszmarába – az ország azonban most már az Etiópiával kötött békeszerződés életbe lépése óta szárazföldön is megközelíthető. A belépés vízumköteles, a belépési engedélyt Eritrea berlini nagykövetségén szerezhetik be a magyar állampolgárok. Az ország turizmusa egyelőre jelentéktelen, pedig a főváros, Aszmara – az olasz modernista gyarmati építészet emlékeivel – egészen különleges élményt ad. Aki azonban Aszmarán túl is szeretne valamit látni az országból, annak helyben engedélyt kell kérnie. Ez azonban nem jelenti azt, hogy rossz lenne a közbiztonság. Eritrea közbiztonsági helyzete – a mindenütt érvényesülő erős állami ellenőrzésnek köszönhetően – európai viszonylatban is kiemelkedő, Afrikában pedig valószínűleg egyedülálló. Az országban nincsenek törzsi vagy vallási villongások.

Eritrea

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Iszaiasz Afeverki (1991-től)
Függetlenség: 1993. május 24. (Etiópiától)
Terület: 121 320 km²
Népesség: 6 000 000 fő
Etnikai összetétel: tigrinya 50%, tigre 30%, afar (danakil) 8%, szaho 3%, bedzsa 3%, kunama 2%, egyéb (bilen, hadereb, nara, rashaida) 4%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: tigrinya, arab, angol
 • egyéb beszélt nyelvek: amhara, afar, kunama
Vallás: muzulmán többségében, de vannak koptok, római katolikusok és protestánsok is
Főváros: Aszmara
Nemzeti jövedelem:
 • összes: 9,382 milliárd USD
 • egy főre jutó: 1600 USD
Pénznem: eritreai nakfa (ERN)
 1 ERN = 21,2 HUF

Etiópia

Szerző:
BALOGH
Sándor

Kevesen tudják róla, de a világ egyik legrégebbi keresztény országa. Ezana császár még a Krisztus utáni ötödik században tért meg, és a kereszténység azóta meghatározó eleme az etióp életnek. De ez a kereszténység egészen más, mint az, amit itthon tapasztalunk, sokkal ősbibb, sokkal érintetlenebb. És nem is kell vallástörténésznek, teológusnak lenni, hogy ezt átlássuk – elég egy vasárnap reggel elmenni egy etióp városba. Emberek veszik körbe a templomokat, a templomkertben is tömegek állnak, ott áldoznak. A mise hangjai az évezredek mélyéről szólnak, olyan hangszereket hallunk, amelyeket Európában utoljára talán a Római Birodalom idejében használtak, és olyan dallamokat, amelyeket még a gregorián előtt énekelhettek a keresztény templomokban. És mindenki tiszta

fehérben megy templomba, ahogy az ókori Egyiptomban volt szokás. A fehér ruháknak csak a szegélyein vannak színes, arany, kék, zöld, lila díszek. Odabent a festményeken sajátos, furcsa etióp szentek képei, akik közül sokakat nem is ismer a nyugati egyház. Ebből azt hihetnénk, hogy az ország beleragadt az ókorba – pedig ez legkevésbé sem igaz. Etiópiában járva nap mint nap láthatjuk az elmúlt évek rohamos fejlődésének jeleit, a vadonatúj addisz-abebai vasútállomástól a főváros modern villamoshálózatán át a gomba módra szaporodó gyárakig. Etiópia az elmúlt évtizedben az egész világ egyik legdinamikusabban növekvő gazdasága lett. Most pedig igyekeznek sok más szempontból is utat mutatni – nem csak Afrikában előremutató, hogy az ország első női államfőjét választották meg, és a kormányban is eléri a nők aránya az ötven százalékot.

Gazdaság és fejlesztés – Az utóbbi években Etiópia egyike a világ leggyorsabban fejlődő országainak. A gyors, gyakran két számjegyű GDP-növekedés alapja a külföldi befektetéseken alapuló feldolgozóipar. Etiópia egyre nagyobb mértékben jelenik meg a textiliparban és egyéb munkaigényes iparágakban. Szintén gyorsan fejlődik az exportra termelő mezőgazdaság, a korábban szinte kizárólag a kávéra épülő kivitelben már jelentős szerepe van például a virágexportnak. Az infrastruktúra fejlődésében is nagy a szerepe a külföldi – elsősorban kínai – tőkének. Mindennek ellenére Etiópia az egy főre eső GDP tekintetében a világ egyik legszegényebb országa maradt, és a lakosság jelentős részét továbbra is az önellátó mezőgazdaság foglalkoztatja, igaz, az éhezést jelentősen vissza tudták szorítani. Az új kormányfő jelentős reformokat és üzletbarát politikát ígért.

Természet – Az etióp magasföld éghajlata kellemes, csapadékos, hűvös, ott termelik meg az ország élelmiszer-szükségletének nagy részét. Innen ered a Kék-Nílus is. Ugyanakkor Etiópiában van a világ legmelegebb pontja, és területének jelentős része száraz, forró sivatagos.

Turizmus – praktikus tanácsok – Etiópia több évezredes történelme, ősi keresztény kultúrája, különleges gasztronómiája és vadregényes természeti nevezetességei évről évre egyre több turistát vonzanak. Mára a kulturális és kalandturizmus az ország egyik meghatározó iparágává nőtte ki magát. A legfőbb nevezetességek:

- Az „északi útvonal”: Axum, az ókori etióp királyság fővárosa, Gondar, Etiópia újkori birodalmi központja, a 17. századi császári palota romjaival, a Simien Nemzeti Park, Lalibela sziklába vájt temploma, a Tana-tó körül épült kolostorok és a Kék-Nílus-vízesés.
- A „keleti útvonal”: Dire Dawa, „a sivatag királynője”, Harar épen maradt középkori városa, az Erta Ale vulkán, a világ legmelegebb pontja.
- A „déli útvonal”: Konszo és az Omo völgyének látványos, bennszülött afrikai kultúrája, egzotikus törzsek.

Magyar állampolgárok csak vízzel lehetnek be Etiópiába, a vízumot az ország berlini nagykövetsége állítja ki. Az Ethiopian Airlines Afrika egyik legjobb légitársasága, és mivel az utak, vasutak állapota nem túl jó, aki utazni akar, nagy valószínűséggel igénybe is fogja venni.

Etióp Szövetségi Demokratikus Köztársaság

Államforma: szövetségi köztársaság
Államfő: Mulatu Tesome Virtu (2013-tól)
Miniszterelnök: Abij Ahmed (2018-tól)
Függetlenség: Afrika legrégebbi független állama, 1935–45 között állt olasz megszállás alatt.
Terület: 1 127 127 km²
Népesség: 105 350 000 fő
Etnikai összetétel: oromo 34,5%, amhara 26,9%, szomáli 6,2%, tigray 6,1%, szidamo 4,0%, guragide 2,5%, welaita 2,3%, hadiya 1,7%, afar 1,7%, gamo 1,5%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: amhara
 • egyéb beszélt nyelvek: angol, tigrinya, oromija, szomáli, arab
Vallás: keresztény 60,8% (ortodox 50,6%, protestáns 10,2%), muzulmán 32,8%, törzsi 4,6%, egyéb 1,8%
Főváros: Addisz-Abeba
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 200,2 milliárd USD
 • egy főre jutó: 2200 USD
Pénznem: etióp birr (ETB)
 1 ETB = 11,4 HUF

Gabon

Szerző:
SZILÁGYI
Balázs

Gabon a közép-afrikai régióban egy kicsi, ritkán lakott ország, amely 1960-ban vált függetlenné a francia gyarmati uralom alól. Mérete ellenére aránylag gazdag országnak számít a térségben. Az egy főre eső GNP többszöröse a legtöbb szubszaharai országénak, ugyanakkor a jövedelem aránytalanul van elosztva, éppen ezért rengeteg ember él Gabonban a szegénységi küszöb alatt. Ezt tetézi, hogy az árszínvonal afrikai viszonylatban magas. Az ország fő bevételi forrása a kőolajból, az egyéb bányakincsekből, továbbá a fakitermeléséből származik. Jellemző az importfüggőség, gyakorlatilag az alapvető élelmiszereken kívül minden termék külföldről érkezik. A közúthálózat fejletlen, gyakran találkozunk az utazó földutakkal még akkor is, ha a főutakon közlekedik. Gabon kedvelt úti cél, sokan

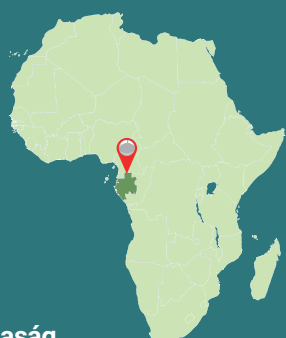
keresik fel nyaralás, kirándulás és üzleti utazás céljából is. Az ország 90%-át őserdő borítja, ezért a fő vonzerőt az érintetlen természeti látnivalók, a túrázási lehetőségek jelentik. Mindazonáltal a nagyobb városokban pezsgő élet, fények, kaszinók, vásárlási lehetőségek tömkelege várja az utazókat. A legalkalmasabb időpont egy gaboni látogatásra a száraz évszak idején van, ami májustól szeptemberig tart. Az év többi részében fülledt, perzselő napok váltják egymást rengeteg esővel, egészen reggeltől estig. Az éghajlat jellemzőinek és a ritka ökoszisztémának köszönhetően a világ gorillaállományának 80%-a Gabonban él, továbbá más ritka fajok is fellelhetők, mint például az erdei elefánt. A természeti kincsek megőrzéséért a kormány nemrégiben szigorító intézkedéseket vezetett be, például az orrvadászat visszaszorítása érdekében.

Gazdaság és fejlesztés –

Gabon a szubszaharai Afrika egyik leggazdagabb országa az egy főre jutó GDP arányát tekintve. Ennek ellenére a legtöbb afrikai országhoz hasonlóan rá van utalva a nemzetközi segélyekre. Az olajbevételek a nemzeti jövedelem majd 50%-át teszik ki, de jelentős a hozzájárulása az egyéb bányászati ágaknak és a fakitermelésnek is. A bányászatban ma már a kínai tőke a meghatározó az országban. A volt gyarmatosító

Franciaország szintén jelentős segélyeket investál, nem kimondottan gazdasági beruházásokba, hanem inkább a társadalmi feszültségek mérséklésébe.

Természet – Az ország területének nagy része máig sűrű, áthatolhatatlan trópusi esőerdő, a népsűrűség igen alacsony. Ezekben az erdőkben olyan veszélyeztetett fajok élnek, mint például a síkvidéki gorilla.

Gaboni Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Ali Bongo Ondimba (2009-től)
Miniszterelnök: Emmanuel Issoze-Ngondet (2018-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 17. (Franciaországtól)
Terület: 267 667 km²
Népesség: 1 772 000 fő
Etnikai összetétel: fang 36%, mpongve 15%, mbete 14%, punu 12%, egyéb bantu törzsek 23%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: francia
 • egyéb beszélt nyelvek: fang, myene, nzebi, egyéb törzsi nyelvek
Vallás: keresztény 55%-75%, animista, muzulmán 1%
Főváros: Libreville
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 36,73 milliárd USD
 • egy főre jutó: 19 200 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
 1 XOF = 0,46 HUF

Turizmus – praktikus tanácsok –

A turizmus fejlesztésébe csak az évezred elején fogott bele Gabon. Elsősorban az öko- és kalandturizmust helyezik előtérbe. Számos nemzeti parkot alakítottak ki az őserdős vidékeken. A turizmus ennek ellenére – és annak ellenére, hogy az igazi érintetlen esőerdőt kevés más helyen lehet olyan jól látni, mint itt – nem számottevő. Az elegáns, nyüzsgő éjszakai élettel és jó szállodákkal ellátott Libreville-en kívül az infrastruktúra továbbra is elég fejletlen. A turizmust az is visszafogja, hogy Gabonba kevés légitársaság jár, és ezért meglehetősen drágák a jegyek. Magyar állampolgárok számára a belépéshez kötelező a vízum, amelyet az ország párizsi nagykövetségén szerezhetnek be. A trópusi klíma miatt a sárgaláz elleni oltás kötelező.

Gambia

Szerző:
GULYÁS
Gáspár

Egy kicsi, nem fontos afrikai ország valahol Nyugat-Afrikában fejeletlen iparral, mezőgazdasággal, egyetlen bevételi forrással, a turizmussal. Így jellemzik Gambiát azok, akik nem ismerik a régiót, illetve magát az országot.

Egy volt angol gyarmatról beszélünk, ahonnan az amerikai kontinens fekete bőrű lakossága ered. The Roots are in The Gambia – mondják az USA-ban. Az 1965-ben függetlenné vált kicsiny ország, amely a Gambia folyó két oldalán helyezkedik el, két dologról híres:

Remek földrajzi fekvés, az óceán és a folyóvíz közelsége, kifogástalan klíma, barátságos emberek. A régióban „mosolygó partként” emlegetik a turizmusáról méltán híres kicsiny országot.

Egy másik kuriózum az országgal kapcsolatosan, hogy vér nélküli hatalomátvétel történt, immáron két esetben. Ez Afrikában ritkaság, a mai napig vannak olyan afrikai országok, amelyek 5000 emberáldozat alatt nem is adnak hírt az eseményekről. Adama Barrow, a demokratikusan

megválasztott elnök békés hatalomátvétel után lett az ország első embere, ugyanúgy mint elődje, Jammeh elnök, aki egyetlen lövés nélkül, észérvekkel győzte meg Jawara elnököt, hogy távozzon. A sors iróniája, hogy a történelem megismételte önmagát. Ő is elődjéhez hasonlóan távozott. A demokratikus választások meghozták a gazdasági fellendülést, az EU, az AU és az UN több mint 1,5 milliárd eurót bocsájtott rendelkezésre a fenntartható fejlődés, illetve a gazdasági és belbiztonsági fejlesztés biztosítására.

Gambia az ECOWAS, a Nyugat-afrikai Gazdasági Közösség tagja, ami azt jelenti, hogy egy 400 milliós piac áll rendelkezésére annak, aki Gambiában jelen van. Így lett egy kicsi országból egy remek afrikai bázis.

A mezőgazdaság, a könnyűipar, illetve a turizmus a preferált területek, amelyek egyelőre nyitottak a külföldi tőkére. Miért egyelőre?

Gambia felkapott ország lett a politikai stabilitás és a nemzetközi támogatottság eredményeként, ezért most érdemes megismerni ezt a nyugat-afrikai gyöngyszemet.

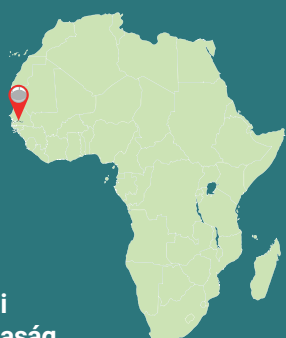

Gazdaság és fejlesztés – Az ország szűkös természeti erőforrásai és földrajzi adottságai miatt sem a feldolgozóipar, sem a mezőgazdasági szektor nem támaszkodhat hazai alapanyagokra. A kisvállalkozói kézművesipar mellett a halászat és a földimogyoró-termesztés számít vezető ágazatnak, de a turizmus fejlesztésére szánt összegek is lassan meghozzák a várt eredményt. A 2017-es kormányváltás után a gazdaság fejlesztése felgyorsult, az új kormány gazdaságélénkítő politikája sikeresnek látszik. A magyar cégeket, befektetőket, partnereket is elsősorban a mezőgazdaságban, illetve a turisztikai fejlesztésekben és a (turizmushoz is kapcsolódó) oktatásban, képzésben látnák szívesen.

Természet – A sűrűn lakott, kellemes éghajlatú tengerparti sávon túl az ország száraz, forró trópusi belső vidékei már jóval ritkábban lakottak.

Turizmus – praktikus tanácsok – „Afrika mosolygós partja” néven vált ismertté a gambiai tengerpart. Az ország Nyugat-Afrika egyik turisztikai központja, a kevés hely egyike, amelyik a térségben jelentős nyaraló, üdülő turistát fogad. A politikai stabilitás mellett ez leginkább a különösen kellemes éghajlatnak (egész évben kellemes 25 °C körüli hőmérséklet, kevés eső), az angol nyelv általános ismeretének és a viszonylagosan jó infrastruktúrának köszönhető. A tengerparti pihenésen túl a turisták élvezhetik a nyüzsgő éjszakai életet, ellátogathatnak történelmi emlékekhez (Kunta Kinteh-sziget), és a tengerparti mangrovemocsarakba (Abuko Nemzeti Park). Nyugat-Európából számos olcsó charterjárat repül Banjulba, és az utazáshoz már vízumra sincs szükség.

Gambiai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányó: Adama Barrow (2017-től)
Függetlenség: 1965. február 18. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 10 380 km²
Népesség: 2 051 000 fő
Etnikai összetétel: mandinka 39,5%, fulbe 18,8%, wolof 14,6%, diola 10,6%, serahuli 8,9%, serer 2,8%, aku 1,8%, manjago 0,8%, bambara 0,7%, egyéb 1,5%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: angol
 • egyéb beszélt nyelvek: mandinka, wolof, fula
Vallás: muzulmán 90%, keresztény 8%, különféle törzsi vallású 2%
Főváros: Banjul
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 3,602 milliárd USD
 • egy főre jutó: 1700 USD
Pénznem: gambiai dalasi (GMD)
 1 GMD = 5,6 HUF

Ghána

Szerző:
SZABÓ Kata

Egy kisfiú kötött macit tart a kezében. A nappal szemben készített fotó még jót is tesz az összképnek, a maci művészien elhomályosodik, és a kamera így Christopherre fókuszál, aki a fővárostól, Accrától pár órára lévő kpandói árvaház kis növendéke. Afrika nyugati partjára, Ghánába utazott néhány évvel ezelőtt a nővérem, ott találkozott a csillogó szemű fiúval, akinek több elszánt társával együtt önkéntesként segített. Nagymamánk azóta is büszkén nézegeti az előbbi képet, hiszen Magyarországtól Ghánáig nem kis utat tett meg a keze munkája, a kötött maci. Ebben az afrikai országban is kifejezetten sok a gyerek és a fiatal, a lakosság kb. 57%-a 25 év alatti.

A szoninke nyelven harcos királyt jelentő ország egyébként az egyik legstabilabb Nyugat-Afrikában. 1957-ben vált függetlenné a britektől, ezzel az első szubszaharai ország lett, amely kivívta függetlenségét gyarmattartójától. Ghána

gazdasági felemelkedését az aranynak, a kakaónak és újabban az olajnak köszönheti. Tipikus ghánai ételek a banku és a fufu (kasszavából, illetve kukoricalisztből gyúrt és főzött étel, ami ránézésre olyan, mintha nyers kelt tészta lenne). Ezt általában földimogyoró-leveszel eszik. Szürreális, az európai felfogástól teljesen különböző esemény Ghánában a „funeral weekend”, vagyis az a hétvége, amikor temetni lehet. Be kellett vezetni ugyanis, hogy minden hónap első hétvégéjén lehet csak temetéseket rendezni, mert akkora forgalmi bonyodalmakat okozott a gyászoló-ünneplő tömeg az utakon, hogy sokszor megbénította a forgalmat. Az ilyen hétvégéken az egész város átváltozik egy zajos bulivá. Zenével, dobolással, táncsal búcsúztatják a holtakat a helyiek. Náluk a temetés az élet ünnepléséről szól, úgy emlékeznek, hogy közben örülnek annak, hogy az illető velük lehetett, és hogy az élet azért folytatódik.

Gazdaság és fejlesztés –

Az ország bőséges természeti erőforrásaira (arany, gyémánt, kőolaj) építve Ghána Afrika egyik vezető és gyorsan fejlődő államává vált. A GDP közel 40%-át, illetve a foglalkoztatottak majd 2/3-át a mezőgazdaság adja, de az ipar több területén is jelentős állami és külföldi beruházások zajlanak. Egyre jelentősebb az ország könnyűipara, és hála a térségnél jobb infrastruktúrájának, könnyen válhat Nyugat-Afrika szolgáltató és pénzügyi központjává. Az országra jellemző viszonylagos stabilitás és átláthatóság, valamint a kiaknázható források vonzóvá teszik a korábbi Aranypartot a nemzetközi befektetők számára. Ghána a déli nyitás politikájának egyik sikerország, a kétoldalú kereskedelem többszörösére nőtt, amióta Accrában újraindították a magyar nagykövetséget, és jelentős élénkülés mutatkozik a magyar befektetések terén is. Több magyar cég kezdett aktív munkába az országban, és több helyen épül magyar részvétellel termelőüzem.

Természet – Az ország déli, nedvesebb területei igen sűrűn lakottak, északra, ahogy csökken a csapadék mennyisége, csökken a népsűrűség is. Ott találhatók az ország nemzeti parkjai. Az éghajlat trópusi, folyamatosan forró, az esős évszak rövid.

Turizmus – praktikus tanácsok – Ghána önmagában is egyre több – elsősorban kulturális – turistát

vonz. Accra közlekedési központi szerepe és jobb infrastruktúrája Ghánát a nyugat-afrikai körutak ideális kiindulópontjává is teszi. A legfőbb látnivalók:

– Accra és környéke: Kakum Nemzeti Park (séta az őserdő felett), Cape Coast és Elmina erődje, Nzulezu cölöpökre épült falva.

– Kumasi és környéke: az Ashanti Királyság emlékei, a királyok palotája és szentélyei, Kumasi piaca.

– Az ország középső és északi része: Larabanga misztikus mecsetje, a Mole Nemzeti Park, Navrongo katolikus katedrálisa.

Ghánai Köztársaság

Államforma: köztársaság

Állam- és kormányfő: Nana Addo Dankwa Akufo-Addo (2017-től)

Függetlenség: 1957. március 6. (az Egyesült Királyságtól)

Terület: 238 540 km²

Népesség: 27 499 000 fő

Etnikai összetétel: akan 45,3%, mole-dagbon 15,2%, ewe 11,7%, ga-dangme 7,3%, guan 4%, gurma 3,6%, grusi 2,6%, mande-busanga 1%, egyéb afrikai népcsoportok 1,4%, egyéb 7,8%

Nyelv:

- hivatalos nyelv: angol
- egyéb beszélt nyelvek: twi, moszi-dagomba, ewe, ga

Vallás: keresztény 68,8%, muzulmán 15,9%, törzsi vallású 8,5%, egyéb 0,7%, ateista 6,1%

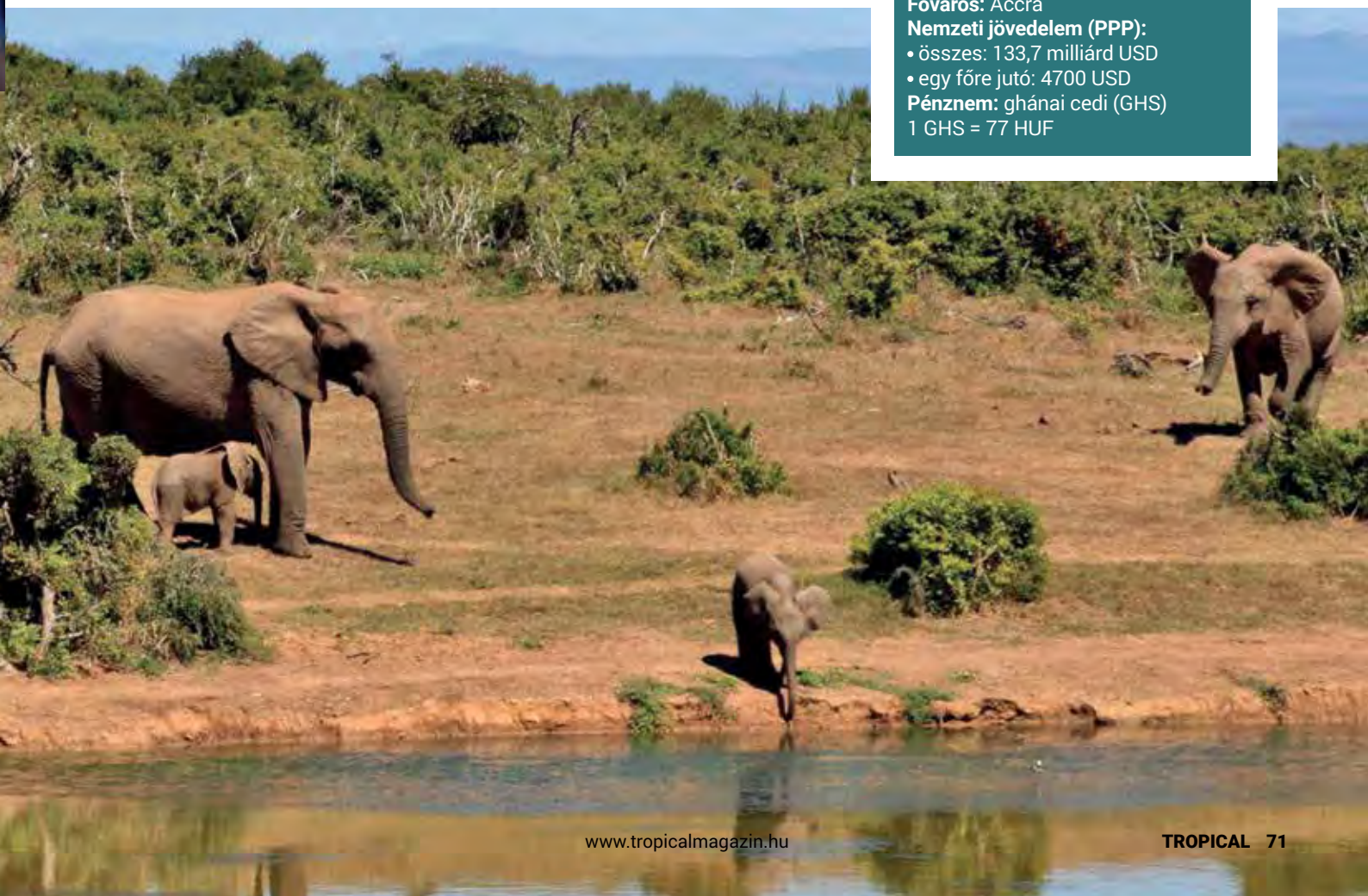
Főváros: Accra

Nemzeti jövedelem (PPP):

- összes: 133,7 milliárd USD
- egy főre jutó: 4700 USD

Pénznem: ghánai cedi (GHS)

1 GHS = 77 HUF

Guinea

Szerző:
Prof. Dr.
STEIER
József

A Guineai Köztársaság igazi trópusi ország – a volt francia gyarmat –, Nyugat-Afrika egyik legnagyobb gazdasági potenciállal rendelkező országa. A világ harmadik legnagyobb bauxitkincse, valamint mágnesvasérc, gyémánt és arany található itt. Itt ered Afrika néhány nagy folyója, többek között a Niger és a Szenegál. Méltán hívják az országot „Chateau d’eau d’Afrique”-nak, azaz Afrika víztornyának, miközben a klímaváltozás, a dzsungel irtása és a felégetéses földművelés miatt szenvedő környezet egyre pusztul. Ugyanakkor a lakosság lélekszáma egyre növekszik, és a vidéki élet nehézségei miatt túlnépesednek a városok. Így van ez Conakryval, a fővárossal is, amely egykor a francia gyarmatbirodalom ékköve volt, de mára túlzsúfolt és áramhiánnyal küszködő milliós metropolis.

Az ország a Sekou Touré elnök halálát követő folyamatos katonai puccsokból és a 2012–14-es ebolajárvány okozta gazdasági sokkból nem tud kikeveredni. Ipara romokban hever, és – bár a két éve újraválasztott Alpha Condé köztársasági elnök komoly nemzetközi presztízzsel bír az Afrikai Unióban – a belső politikai bizonytalanság miatt a nemzetközi tőke kerüli Guineát.

Nekünk, magyaroknak pedig jó a renoméink az országban, hiszen éppen hat évtizede, hogy magyar szakértők népes

csoportja segítette az elsők között függetlenné vált afrikai országot a saját lábára állni. Magyar professzorok oktattak, szerelték a telefonrendszert, és edzették a guineai nemzeti válogatotat, a „Sily”-ket. Ennek tudható be, hogy az országban több helyen ma is értékesebb a „Zakarias” vagy a „Budai” név a kapcsolatépítésben, mint a helyi valuta. A Loos-szigeteken a bauxitbányászatban kis kolóniában dolgozó magyarok pedig komoly presztízt vívtak ki nemcsak a bányauzemeltetéssel, de a világ legnagyobb bauxitbányája (Boké-Sangaredi) szakembereinek a kiképzésével is.

Turizmusban, kultúrában az ország fantasztikus kincsekkel rendelkezik, azonban ezek hazai hasznosítása évtizedek óta késik. Bár a fővárosból alig 30 percnyi hajóúttal (inkább nevezjük lélekvesztőn tett kirándulásnak) elérhetjük a csodálatos, a dzsungel által a bányászattól visszahódított Loos-szigetek strandjait, a kalózszigetet, a Roumot, vagy megnézhetjük Nyugat-Afrika egyik nagy rabszolgabörtönének romjait Tamara szigetén. Azonban kevés a szálláshely, hogy ezeken a romantikus helyeken megszálljunk. A belső utak nem ajánlottak a minőségük, valamint a gyorsan változó közbiztonsági helyzet miatt.

Guinea a kihívások országa, és az elkövetkező húsz évben sok meglepetéssel szolgálhat, ha a külföldön végzett guineai fiatalok hazaviszik a tudásukat.

Gazdaság és fejlesztés – Az ország hatalmas természeti erőforrásokkal rendelkezik. Földjében rejtőzik a világ legnagyobb bauxitkészlete (mintegy 28 milliárd tonna), de jelentősek a készletei aranyból, gyémántból és vasércből is. Mindezek mellett jelentős mennyiségű vízi vagy napenergia is rendelkezésre állna. Bár az ország exportjának legjelentősebb részét ma is a bauxit teszi ki, és a bányászat egyre több külföldi tőkét vonz, az ország messze a lehetőségei alatt teljesít, a lakosság nagy része igen szegény.

Természet – Éghajlata általában száraz és forró, júniustól novemberig tart a csapadékosabb időszak. Az ország belső területei Nyugat-Afrika talán legérintetlenebb esőerdőit foglalják magukba. A legszebb tájnak a vízesésekkel tarkított Fouta Djallon fennsíkot tartják.

Turizmus – praktikus tanácsok – Guinea – bár Conakry éjszakai életéről és a Fouta Djallon fennsík szépségéről sokat mesélnek, akik eljutottak oda – alapvetően nincs felkészülve a turizmusra. Az infrastruktúra a fővároson kívül rossz, az eljutás bárhova is borzasztó sok időt és energiát vesz igénybe. Az ország turisztikai megítélésén rontott az ebola megjelenése is, bár a járványt sikerült viszonylag gyorsan legyőzni.

Guineai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Alpha Condé (2010-től)
Miniszterelnök: Mohamed Said Fofana (2010-től)
Függetlenség: 1958. október 2. (Franciaországtól)
Terület: 245 857 km²
Népesség: 12 413 000 fő
Etnikai összetétel: fulbe 40%, malinka 30%, susu 20%, egyéb (kpélé, kissi, toma, бага) 10%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: francia
 • egyéb beszélt nyelvek: fula, arab
Főváros: Conakry
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 26,47 milliárd USD
 • egy főre jutó: 2000 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
 1 XOF = 0,46 HUF

Kamerun

A 23,5 millió lakosú Kamerun Nyugat- és Közép-Afrika találkozásánál helyezkedik el, a köznyelvben az afrikai térség összekötő zsanérjaként nevezik. Az ország nemzeti zászlójával kifejezi mindazt, ami jellemzi ezt a csodás természeti adottságokkal rendelkező területet. A lobogóban található zöld az erdők és dzsungel jelképe, melyek a keleti sarokban találhatók, a sárga a sivatagot jelzi, amely északon jellemző, a piros azt az egységet szimbolizálja, amit az ország 1960-ban kiharcolt magának a hosszas német, francia és brit uralmat követően, a csillag pedig az egység védelmezőjének a szimbóluma. Kamerunt sokan Afrika lekicsinyített másaként jellemzik, hiszen határain belül minden klíma megtalálható: a már említett sivatag és trópusi éghajlat mellett találhatunk tengerpartot, illetve hegyeket is. Ezeken kívül a mai napig aktív vulkánok is fellelhetők a területen, valamint egy olyan természeti jelenség,

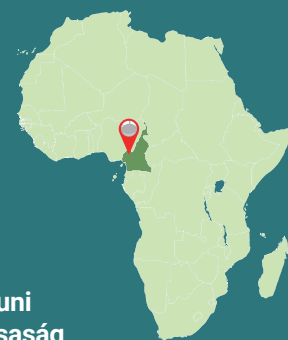
amely nemcsak félelmetes, de páratlan is. A vulkáni tevékenységeknek következtében Kamerun tavai az esetleges földrengések hatására nagy mennyiségű széndioxidot termelnek, melyek halálos veszélyt jelentenek a környezetükben lévő élőlényekre. Így történt, hogy 1986 augusztusában a Nyos-tó nagyjából kétszázezer tonna széndioxidot termelt egyszerre, melynek következtében a 23 kilométeres körzetben rengeteg állat és több város lakói is életüket veszítették. Kamerun azonban sokkal többet nyújt annál, hogy emiatt ne látogassuk meg a térséget. Fővárosa Yaoundé, ám a tengerhez közelebb fekvő Douala nagyobb és fejlettebb. Párizsból, Brüsszelből és Isztambulból közvetlen járatokkal is eljuthatunk ebbe a tengerparti városba. A kulturális programokon kívül Kamerun rengeteg élményt nyújt a természet szerelmeseinek, és olyan állat- és növényfajoknak ad otthont, melyek a kihalás szélén állnak.

Szerző:
SZERBIN
Judit

Gazdaság és fejlesztés – Az ország jelentős természeti erőforrásokkal rendelkezik, tengerparti részén, illetve a hozzá tartozó tengerfenék alatt olajat találtak, amelynek kitermelése folyamatban van. A sok csapadék ideálissá teszi a mezőgazdasági termelésre. Az ország további előnye a befektetők számára a belpolitikai stabilitás, ami kiemeli a térség országai közül, bár az utóbbi időben ismét felerősödtek a feszültségek az ország frankofón többsége és anglofón kisebbsége között. A fejlesztésben elsősorban a mezőgazdaságban, az erdőgazdálkodásban, a városi infrastruktúra fejlesztésében számítanak a magyar szakemberek, cégek együttműködésére is.

Természet – Éghajlata igen változékony, a tengerparton mérsékelt, a hegyvidéken a kontinensátlaghoz képest hűvös, máshol forró, száraz trópusi. Trópusi esőerdőiben számos ritka faj él.

Turizmus – praktikus tanácsok – Az ország tengerpartja igen látványos, de a turisztikai infrastruktúra nem épült ki. Egyelőre általában kevés látogató lép Kamerunba. Aki mégis, azt elsősorban a Kongóval és a Közép-afrikai Köztársasággal közös határon fekvő nemzeti parkok vonzzák, ahol a hatalmas érintetlen dzsungelben még láthatnak főemlősöket, illetve meglátogathatják az ott élő pigmeus falvakat. Az ország vízumköteles, amelyet a bécsi konzulátuson lehet megszerezni. Doualába, a gazdasági és Yaoundéba, a politikai központba egyaránt több légitársaság repül.

Kameruni Köztársaság

Államforma: köztársaság

Államfő: Paul Biya (1982-től)

Miniszterelnök: Philemon Yang (2009-től)

Függetlenség: 1960. január 1.
(a Franciaország vezette ENSZ-igazgatás alól)

Terület: 475 440 km²

Népesség: 24 994 000 fő

Etnikai összetétel: kameruni magasföldiek 31%, egyenlítői bantu 19%, kirdi 11%, fulani 10%, északnyugati bantu 8%, egyéb afrikai 20%, Afrikán kívüliek 1%

Nyelv:

- hivatalos nyelv: francia, angol
- egyéb beszélt nyelvek: szángó, további 24 törzsi nyelv

Főváros: Yaoundé (gazdasági központ: Douala)

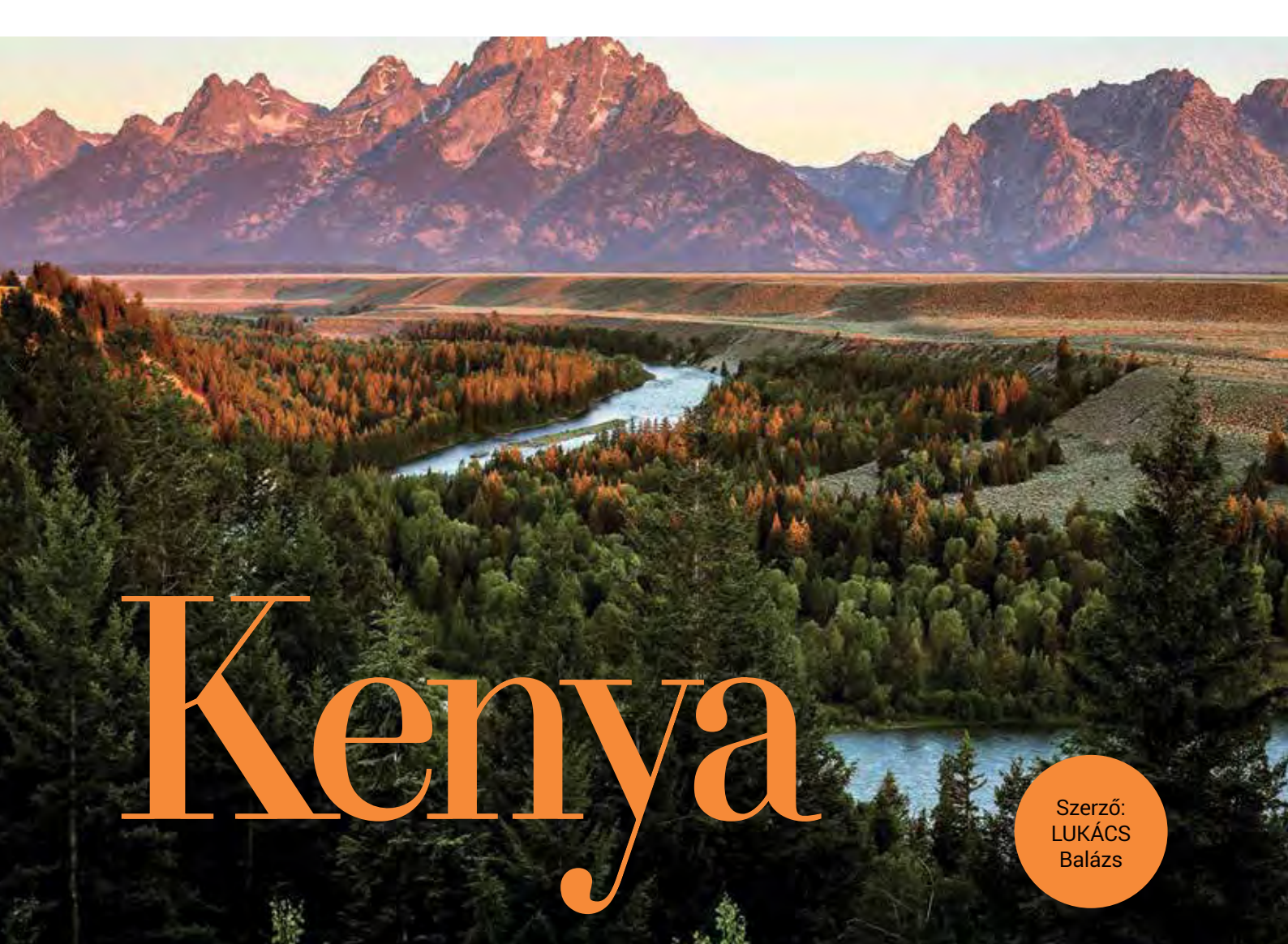
Nemzeti jövedelem (PPP):

- összes: 88,86 milliárd USD
- egy főre jutó: 3700 USD

Pénznem: CFA frank (XOF)

1 XOF = 0,46 HUF

Kenya

Szerző:
LUKÁCS
Balázs

Egy Theresa Mayről készült táncos videó járta be nemrég a világhálót. Kenyából jelentkezett ugyanis a brit miniszterelnök, akinek sutára sikerült tánclépésein az egész világ derült. A ritkaságszámba menő államfői koreográfia viszont ráirányította a figyelmet a gyönyörű kelet-afrikai országra, amelyről viszonylag keveset hallunk. Ezt igyekszik a cikk röviden pótolni.

Kenya – egész pontosan a Turkana-medence – az emberiség bölcsője. Ezt állítja legalábbis a tudósok egy része, akik az itt fellelt csontok alapján jutottak arra a következtetésre, hogy a modern ember erről a területről indult. Így előfordulhat, hogy ha mi még nem is, de felmenőink valószínűleg már jártak ezen a vidéken. A tudományos viták továbbra is zajlanak, ezért teljes bizonyossággal csak a kenyai turisztikai honlapok állítják, hogy Kelet-Afrika, azon belül is Kenya az, ahonnan származunk.

Az ország hivatalos nyelvei az angol és a szuahéli, viszont valójában jóval színesebb a nyelvi repertoár, hiszen 40 etnikai csoport 60 különböző nyelvet beszél. A híres kenyaik közül két nevet mindenképp érdemes megjegyeznünk. Az egyik dr. Wangari Maathai, az első afrikai hölgy, aki Nobel-békedíjat nyert. A társadalmi aktivista és elszánt kenyai környezetvédő 2004-ben vehette át a rangos elismerést a fenntartható fejlődés, a demokrácia és a béke érdekében tett munkásságáért. A másik pedig idősebb Barack Obama, kenyai közigazdász, akinek fia az első színes bőrű elnökként került az USA élére.

A kenyai társadalomra jellemző, hogy inkább csoportban gondolkodnak, mint egyéneken. A gyerekeket is úgy nevelik, hogy nemcsak a közvetlen családtagok alakíthatják őket, hanem a szélesebb közösség is. Így alakult ki az a szemlélet, hogy akár az idegennel szemben is segítőkészek legyenek, hogy ismertségtől függetlenül törődjenek a másikkal.

Gazdaság és fejlesztés – Kenya Kelet-Afrika legnagyobb és egyik legdinamikusabb gazdasága. Természeti erőforrásain felül a régió átlagához képest képzett munkaereje és relatíve jó infrastruktúrája is hozzájárul ahhoz, hogy Kelet-Afrika pénzügyi, szolgáltatási és ipari központja legyen. Az utóbbi években ambiciózus infrastrukturális projektek indultak meg, köztük a lamui kikötő fejlesztése, a Dél-Szudánnal, Etiópiával és Ugandával megteremtendő szállítási és közlekedési korridorok kiépítése. Emellett természetesen továbbra is meghatározó ágazata az ország gazdaságának a turizmus.

Természet – A Nagy-hasadékvölgy tavai környékén és az ország magas fűvű szavannáin hatalmas csordái maradtak meg annak a jellegzetes afrikai állatvilágnak, amely a szafarituristák kedvenc célpontja. Az ország tengerparti vidékeinek kellemes enyhe klímája pedig a tengerparti nyaralóturizmus számára teremt ideális környezetet. Az északi területeken ugyanakkor jelentős veszélyt jelent a szárazság, az elszivatagosodás.

Turizmus – praktikus tanácsok – A turizmus Kenya legjelentősebb bevételi forrása, és több millió embernek ad munkát. Az ország környezetében növekvő feszültségek, illetve a szomáli szélsőségesek beszivárgása veszélyt jelent erre az iparágra. A kormányzat éppen ezért próbál mindent megtenni, hogy visszaszorítsa Kenyából a szélsőségeket.

A turizmus legfőbb központjai az országban:

- A tengerpart: Mombasa, Malindi, Lamu, ahol az üdülés mellett a hagyományos szuahéli kultúra emlékeivel ismerkedhetnek meg (Lamu óvárosa, Jézus-erőd Mombasában, Gedi).
- A déli szavannák: a klasszikus szafariközpontok: Massai Mara NP, Ambosai NP, Tsavo NP, ahol az öt nagyvadat láthatják.
- A Nagy-hasadékvölgy: a Nakuru, Naivasha és Turkana tavak, a flamingók és vízilovak otthonai.

Míg Nairobi a rossz közbiztonságáról híres, a tengerparti üdülőövezetben, illetve a nemzeti parkokban általában jó a közbiztonság. A vízumot a repülőtéren felvehetjük. Az országba Budapestről átszállással, a legtöbb európai nagyvárosból, sőt akár Bécsből közvetlen járatral juthatunk el.

Kenyai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Állam- és kormányfő: Uhuru Kenyatta (2013-tól)
Függetlenség: 1963. december 12. (az Egyesült Királyságtól)
Terület: 581 787 km²
Népesség: 47 615 000 fő
Etnikai összetétel: kikuju 22%, luhja 14%, luo 13%, kalendzin 12%, kamba 11%, kiszí 6%, meru 6%, egyéb afrikai népek 15%, nem afrikai etnikum (ázsiai, európai, arab) 1%
Nyelv:
 • hivatalos nyelv: szuahéli, angol
 • egyéb beszélt nyelvek: kikuyu, kamba, luhja, luo, kalendzin, turkana
Vallás: protestáns 45%, római katolikus 33%, muzulmán 10%, törzsi vallások 10%, egyéb 2%
Főváros: Nairobi
Nemzeti jövedelem (PPP):
 • összes: 163,1 milliárd USD
 • egy főre jutó: 3500 USD
Pénznem: kenyai shilling (KES)
 1 KES = 2,54 HUF

Kongói Köztársaság

Szerző:
KEMBE
Sorel-Arthur

Nagyon kicsi voltam, amikor először Kongóban jártam. Szándékos a költői túlzás, hisz egy 16 hónapos gyermek viszonylag ritkán ugrik ki Kongóba. Szüleimmel együtt 1977-től 1980-ig éltünk a Kongói Köztársaságban, régi nevén Brazzaville Kongóban. A főváros Ouenzé (ejtsd: Uenzé) negyedében éltünk, ami akkor még csak a piac mellett terült el, mára ez már maga a piac, annyira benőtte a kereskedők sűrű világa ezt a negyedet. A házak fala szándékosan magasra építve éktelenkedik, hatalmas vaskapukkal a közepén. Az utcán mindenhol por. Aki járt már Afrikában, az egy dolgot megjegyzett örök életére. A homok mindig mindenhova bejut, ahova be lehet jutni. Ha az ember az esős évszakot fogja ki, akkor bizony az izzadós. Nemcsak a napi szintű éjszakadásoktól és a magas páratartalomtól, hanem a viszonylag gyér áramellátás miatt is, hisz még a 2008-as utazásom során is voltak

sajnos gondok ezzel. No, de térjünk vissza a piachoz egy kicsit, mert igazi gourmandnak kell lennie annak, aki például európaiként egy igazi kongói piacon vásárolt alapanyagokból készít vacsorát. Előfordulhat, hogy egy finom krokodilraguval gazdagszik, vagy füstölt denevért is elfogyaszthat, ha az kívánja meg hirtelenjében. Grandiózus látvány a Kongó folyó, ami gyakorlatilag ketté vágja a két Kongó két fővárosát, Kinshasát és Brazzaville-t. Gyakran jártunk a partjánál az unokatestvéreimmel. Olyan helyen, amit csak a helyi zsványok ismernek. Innen mentünk mindig vissza a belvárosba, ahol egy kis Európába csöppentünk, leszámítva azt, hogy sokkal több volt a sötétebb bőrtónusú ember, mint az euróid. Nagybátyám mindig úgy fogad, ha eljutok Brazzaville-be: „É Sorelééééé tu est la?” „Hát itt vagy?” Igen, legbelül mindig ott vagyok, és esténként műanyag széken ülve isszuk a helyi sört az unokatestvéreimmel.

KONGÓI KÖZTÁRSASÁG

Gazdaság és fejlesztés – A Kongói Köztársaság gazdasága elsősorban az agrár- és kézművesszektorra épül, az iparon belül csak az olajfeldolgozás számottevő, a szolgáltatási hálózat kiépületlen, az állam költségvetési gondjai következtében egyetlen ágazatot sem tud kellően támogatni. A „felfedezett” olajipar főként a kínai befektetések nyomán vált innovatívvá, ma az ország tényleges bevételeinek döntő százalékát képezi. A szörnyű következményekkel járó polgárháború hatásait még nem sikerült elfeledtetni sem gazdasági, sem társadalmi, sem pedig politikai szempontból. A kialakulóban lévő külkereskedelem jelenleg egyirányú, döntően Kínához köthető.

Természet – Az ország jelentős része sűrű trópusi esőerdő, ez ad otthont a világ síkvidéki gorilla- és vadcsimpánz-populációjának negyötödének.

Turizmus – praktikus tanácsok – Pointe-Noire egyre felkapottabb tengerpartja, Brazzaville éjszakai élete mellett természetesen a legnagyobb vonzerőt az ország őserdői, és a benne máig nagy számban élő főemlősök jelentik a turistáknak. Bár a polgárháború elmúltával a helyzet már normalizálódott, az utazás lehetséges, és biztonságos is, az infrastruktúra igen szegényes, ezért a távolabbi helyek meglátogatása igen idő- és/vagy pénzigényes lehet.

Kongói Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Denis Sassou-Nguesso (1997-től)
Miniszterelnök: Clement Mouamba (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 15. (Franciaországtól)
Terület: 342 000 km²
Népesség: 4 954 000 fő
Etnikai összetétel: kongo 52%, teke 17%, mbosi 12%, mbete 5%, punu 3%, szanga 3%, maka 2%, egyéb 6%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: kikongo, lingala, más törzsi nyelvek
Vallás: keresztény 50%, animista 48%, muzulmán 2%
Főváros: Brazzaville
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 28,88 milliárd USD
• egy főre jutó: 6600 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Kongói Demokratikus Köztársaság

Kongóra igencsak fel kell készülnie az utazónak. Az 1960-ban Belgiumtól függetlenné váló, közel 80 millió lakosú óriásország nem mindennapi utazási kalandokat ígér. Kinshasából, a folyamatosan lüktető fővárosból Alsó-Kongó megyé felé indulva, a Lola Ya Bonobo park és a Zongo-vízesés érintésével a Kongó torkolatvidékéhez juthatunk el. Errefelé élnek a jombék, akiket könnyen fel lehet ismerni sajtósárga, maniókákkal vagy rőzsével megpakolt hátikosarukról, melyet homlokukra erősítve szállítanak. Megtekinthetjük a kőre épült Matadi várost és Henry Morton Stanley baobabfáját a Kongó folyónál, a történelmi kikötővárosban, mely a transzatlanti rabszolga-kereskedelem emlékhelye is egyben. Magyar László volt az egyik, aki részletes beszámolót írt a Kongó folyó mentén zajló „embertelen embervér kereskedelemről” a 19. század közepén. Kongó szíve felé

indulva érdemes a Gungu Fesztiválra időzíteni az utazásunkat, ahová az általam vezetett, kis létszámú utazási csoportok előtt tisztelegve a magyar zászlót is fel szokták húzni a szervezők, és ahol piros paprikás-fokhagymás gyorspácban magyar módra sütik a kecskehúst. A Bandundu megyében található kisvárosba az 1900–1909 között három kongói kutatóexpedíciót abszolváló Torday Emil nyomában Kikwit érintésével juthatunk el. A Gungu Fesztivál egy varázslatosan látványos néptáncfesztivál és -verseny, ahová Kongó minden szegletéből érkeznek előadóművészek, hogy maszkjaikban és öltözeteikben izgalmas hangszereken mutassák be népi kultúrájukat fesztiváli köntösben. Aki erre indul, készüljön fel az út expedíciós jellegére, és a mély homokos utakra, amelyeket csak négykerék-meghajtású terepjárókkal lehet leküzdeni, és azt is csak a három hónapig tartó száraz évszakban, június és augusztus között.

Szerző:
SZILASI Ildikó

KONGÓI DEMOKRATIKUS KÖZTÁRSASÁG

Gazdaság és fejlesztés –
A Kongói Demokratikus Köztársaság, főként annak keleti vidékei (Katanga és Kivu) bővelkednek természeti erőforrásokban, ez hatalmas gazdasági bázist jelenthetne az ország fejlesztéséhez. Csak felsorolásként: kobalt, réz, niobium, tantál, kőolaj, ipari gyémánt, coltan arany, ezüst, cink, magnézium, urán, szén, bauxit. Ezek közül több a csúcstechnológiai ipar alapvető fontosságú nyersanyaga. Az elhúzódozó háborúskodás, a belső konfliktusok és a korrupció azonban komoly akadályt teremt mindennek. A lakosság döntő többsége szörnyű körülmények között tengődik, mind az agrár-, mind a nehézipari ágazatban rendkívül alacsonyok a munkabérek. A különböző politikai és gazdasági csoportok hatalmaskodása következtében még mindig szabályozatlan kitermelés folyik a legjövendmezőbb ágazatokban (gyémánt-, arany-, ezüst-, contanbányászat). A külföldi tőke csak a közvetlen kitermeléshez köthető szinten produkál fejlesztő beruházásokat.

Természet – Közép-Afrika hatalmas őserdői sok helyen még ma is érintetlennek látszanak. A növekvő emberi jelenlét

azonban egyre nagyobb pusztítást is okoz. Bár a Kongói Demokratikus Köztársaságnak számos természeti világöröksége van (Garamba Nemzeti Park, Kahuzi-Biéga Nemzeti Park, Okapi Vadrezervátum, Salonga Nemzeti Park, Virunga Nemzeti Park), az illegális vadászat miatt mind felkerültek a veszélyben levő helyszínek listájára.

Turizmus – praktikus tanácsok –
Az ország hatalmas területéhez katasztrófális állapotban levő infrastruktúra társul. A legtöbb helyre csak hajóval vagy a gyakran borzasztó műszaki állapotú bozótrepülőökkel lehet eljutni. Az ország keleti részén továbbra is folyamatos a bizonytalanság. Ugyanakkor vannak olyan régiók – gyakran több ezer kilométerre a veszélyes övezetektől –, ahová már megfelelően felkészült vezetővel, előre szervezett úton érdemes és lehetséges ellátogatni. A bonobók – a legokosabbnak tartott emberszabásúak – élete, Kinshasa vibráló kultúrája vagy a Kuba Királyság tradíciói egyre több látogatót vonzanak. Az utóbbi időben rendszeresen jelentenek kisebb ebolajárványokat az országból, utazás előtt mindenképpen érdemes érdeklődni a helyi közegészségügyi helyzetről.

Kongói Demokratikus Köztársaság

Államforma: köztársaság

Államfő: Joseph Kabila (2001-től), mandátuma 2016-ban lejárt, a választást azóta nem sikerült megtartani.

Miniszterelnök: Bruno Tshibala (2017-től)

Függetlenség: 1960. június 30. (Belgiumtól)

Terület: 2 345 410 km²

Népesség: 83 301 000 fő

Etnikai összetétel: bantu 80%, szudáni 18%, nilóta 2%

Nyelv:

• hivatalos nyelv: francia

• egyéb beszélt nyelvek: lingala, kikongó, szuahéli, csiluba, szangó, kingwana

Vallás: római katolikus 50%, protestáns 20%, kimbanguista 10%, muzulmán 10%, egyéb (számos törzsi vallás) 10%

Főváros: Kinshasa

Nemzeti jövedelem (PPP):

• összes: 68,45 milliárd USD

• egy főre jutó: 800 USD

Pénznem: kongói frank (CDF)

1 CDF = 0,24 HUF

Szerző:
SZERBIN
Éva

Közép-afrikai Köztársaság

A Fekete-Afrikához tartozó, vagyis a Szaharától délre eső Közép-afrikai Köztársaság napjainkban nem a legkedveltebb utazási célpontok egyike, ám természeti adottságai és csodálatos állat- és növényvilága páratlan élményt nyújt azoknak, akik mégis e mellett a szokatlan úti cél mellett döntenek. Az ország visszamaradottságának ellenére a lakosai barátságosak és nyitottak, mindig bizakodással tekintenek a jövőbe. A Közép-afrikai Köztársaság szegénységének ellentmondóan gazdag gyémántban, aranyban és kőolajban, valamint otthont ad néhány kihalástól fenyegetett állat- és növényfajnak. Fővárosa, Bangui, amelynek építészetén erősen érződik a francia gyarmatosítás hatása, melynek 1960-ban vetettek véget az országtól való függetlenedéssel. A 2013 óta tartó politikai háttérű felkelések nem adnak sok esélyt a fejlődésre, ám Bangui városában mégis működik az 1961-ben épült egyetem, ahol többek között gazdaságtudományi és jogi kar is található.

Csupán néhány kilométert kell megtennünk a fővárostól, hogy eljussunk az ország következő lélegzetelállító pontjához. A Les Chutes de Boali (Boali-vízesés) 50 méter magasról zuhan a mélybe, és szárazság idején a térséget vízzel látja el.

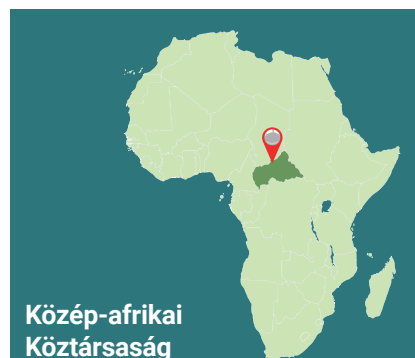
A természetbúvárok másik ajánlott célpontja, a Dzanga Sangha Nemzeti Park valóságos védett paradicsom minden élőlény számára. A parkban majmok, gorillák, elefántok és olyan gyógynövények találhatók, melyek páratlanok az országban. A turisták számára csoportos szafariprogramokat is szerveznek, melyeken keresztül betekintést nyerhetnek a dzsungel és a Szahara valóságos világába.

A kultúra kedvelői számára a parkban tánc- és zenebemutatót is tartanak a baka népcsoport tagjai. A Dzanga Sangha csak egyike a Közép-afrikai Köztársaság csodás nemzeti parkjainak, ezért érdemes az utazás előtt útvonalat tervezni ezek meglátogatására.

Gazdaság és fejlesztés –
Bár formálisan a 2016-os elnökválasztás véget vetett a keresztény és muszlim milíciák közti polgárháborús időszaknak, az ország jelentős területeire továbbra sem terjed ki a központi kormány fennhatósága, így a gazdaság továbbra is stagnál a fel-fellobbanó feszültségek miatt. Az ország a békés időszakban is Afrika egyik legszegényebb szegletének számított: a lakosság nagy része továbbra is a mezőgazdaságból próbál megélni. A valutabevételek jelentős része gyémántbányászatból és fakitermelésből származik. Az országban nagy problémát jelent a szárazság.

Természet – A trópusi őserdők és szavannák határán fekszik az ország. Északi részén jelentős problémát jelent a szárazság.

Turizmus – praktikus tanácsok
– A fegyveres konfliktus miatt az ország meglátogatása jelenleg nem ajánlott. Korábban a legfőbb látványosságot az ország déli részén fekvő Dzsanga-Sangha Nemzeti Park (a világörökség része) jelentette, ahol síkvidéki gorillák és mangábék is élnek. Az erdőkben itt élnek a baka pigmeusok, akiknek paleolit kori életformát tükröző falvait is szívesen látogatták korábban turisták.

Közép-afrikai Köztársaság

Államforma: köztársaság
Államfő: Faustine-Archange Touadera (2016-tól)
Miniszterelnök: Simplicie Sarandji (2016-tól)
Függetlenség: 1960. augusztus 13. (Franciaországtól)
Terület: 622 984 km²
Népesség: 5 625 000 fő
Etnikai összetétel: baja 33%, banda 27%, mandija 13%, sara 10%, mbum 7%, m'baka 4%, jakoma 4%, egyéb 2%
Nyelv:
• hivatalos nyelv: francia
• egyéb beszélt nyelvek: sangho (francia és afrikai törzsi nyelvek keveréke)
Vallás: törzsi vallások 35%, protestáns 25%, római katolikus 25%, muzulmán 15%
Főváros: Bangui
Nemzeti jövedelem (PPP):
• összes: 1,928 milliárd USD
• egy főre jutó: 700 USD
Pénznem: CFA frank (XOF)
1 XOF = 0,46 HUF

Lesothói Királyság

Szerző:
MORENTH
Péter

Lesotho sok szempontból különleges ország. Magas hegycsúcsai miatt „Afrika Svájcának” vagy „Afrika égi királyságának” is nevezik. Az éghajlat szubtrópusi és kontinentális jellegű, hasonlóan, mint itthon, csak természetesen fordított évszakokban. Az év 365 napjából majd 300 napon süt a nap, így a tél a városokban enyhébb, de a hegyekben kemény hideg van, és a nyár pedig elég forró.

A királyság, amely független volt a búrok idejében, és az angolok is ragaszkodtak hozzá a szabad Dél-Afrika létrejöttékor, San Marino és Vatikánváros mellett a világ harmadik szuverén enklávéja. Lesotho szinte minden értelemben függ Dél-Afrikától az 1966-ban elnyert függetlensége óta. A világ legmagasabban fekvő országai közé tartozik. Az ország nyugati részét az 1500 és 1800 m közötti tengerszint feletti magasságban lévő síkságok alkotják, és keleten emelkedik a Drakensberg-hegység, amelynek magassága meghaladja a 3400 métert. A hűvösebb klíma lehet az oka, hogy

bár Lesotho szegény ország, de sípályával azért rendelkezik. Afrika déli féltekén mindössze két sítárcsom van, a másik a dél-afrikai Tiffindellben, a lesothói határtól nem messze. Az Afriski 3050 méter magasan van a Maluti-hegységben, és 1 km-es sípályája van, a kezdőknek külön lejtővel. A sítárcsom júniustól augusztusig – az ottani tél idején – üzemel.

A sok hónap és esőnek köszönhetően az ország igazi „aranya” a tiszta víz, amit három kisebb víztározóban gyűjtenek. Ennek vizéből először villamos energiát termelnek az országnak, majd a felesleges vizet eladják öntözésre Dél-Afrikának. Az utolsó érdekesség, hogy az ország kicsi, a lakossága is kevés, nincs kétféle, de művelt, oktatott és képzett. Az írástudás itt a legmagasabb Afrikában, a nőknél közel 88%-os, a férfiaknál pedig 74% körüli. Az ország önálló állami egyetemi kampuszal rendelkezik Roma nevű városában, mely nemcsak Afrikában elismert, hanem egy-két tanszéke nemzetközi szinten is.

